

742

203 s. 29689

m 334

1615

307

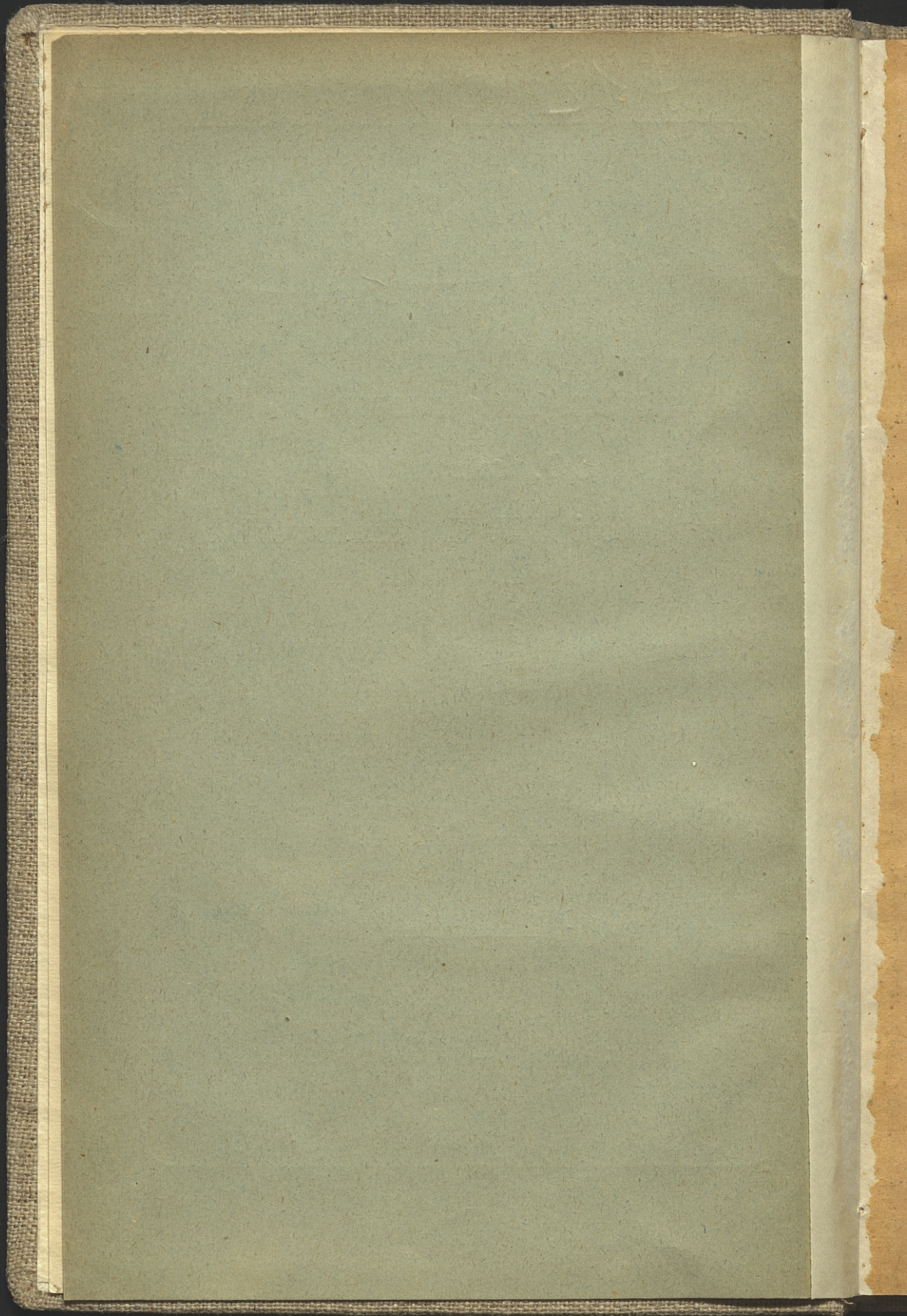
UPOMINEK
dla czcigodnej zakonnej Braci
OO. Bernardynów
w Galicyi i W. Ks. Krakowskiem.

Część I.
Szereg prowincyałów i wykaz wypadków
znacześniejszych.

Napisał
P. NORBERT GOLICHOWSKI
zakonu tegoż kapłan.

L w ó w.

Drukiem K. Budweisera. — Nakładem OO. Bernardynów.
1895.

UPOMINEK

dla czcigodnej zakonnej Braci

OO. Bernardynów

w Galicyi i W. Ks. Krakowskiem.

Część I.

Szereg prowincyałów i wykaz wypadków
znaczniejszych.

Napisał

P. NORBERT GOLICHOWSKI

zakonu tegoż kapłan.

*Wielmożnemu Ks. Drzewi J. Fijałkowi, profesorowi
na Uniwersytecie Krak.*

z szacunkiem

opisuje

N. Norbert + 1921

L w ó w.

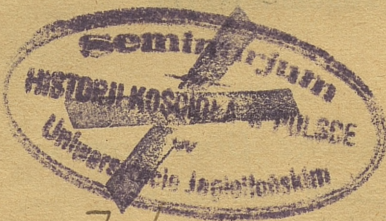
Drukiem K. Budweisera. — Nakładem OO. Bernardynów.

1895.

Na zbiory dokumentów do dziejów Remondunów w Polsce
zarejestrowane do XVII i XVIII w. znajdujące się w Bibl. Cesar. i klas.
Luwerskiej wstrzymano Bazeli przy omówieniu - umiędzy
ed. nauki: Komonowskiego z Przgl. pausz. z listopada 1869 str.
262 i n. i grudnia o. r.

01615

742

Czcigodni Bracia zakonni!

Czterysta czterdzieści dwa lat upłynęło, jak zakon nasz zaszczyił w Polsce św. Jan Kapistran.

W tym długim przeciągu lat świetne były dzieje nasze. Kroniki naszych własnych ojców, literatura swojska, pisma zagraniczne oddały nam to chlubne świadectwo. Ojcowie nasi byli gorliwymi misyonarzami, sławnymi kaznodziejami, uczonymi teologami, autorami przeróżnych dzieł, poszukiwanymi doradcami i kierownikami sumień nie tylko mieszczan, ale najwyższej szlachty, a nawet królów, przelewali krew za wiarę na różnych miejscach, towarzyszyli wyprawom wojennym przeciw wrogom wiary św. rzymsko-katolickiej i ojczyzny. Zakon nasz rozszerzał się jak daleko tylko sięgało berło królów polskich i ozdobił się niezliczoną liczbą świątobliwych sług, między którymi jaśnieją Szymon z Lipnicy, Jan z Dukli, Władysław z Gielniowa, dziś cześć Błogosławionych odbierający. Cztery prowincje gęsto klasztorami zapełnione szczyły się zawsze licznym zastępem w całym tego słowa znaczeniu mężami nauki i zakonności. Mogły być i były tu i owdzie wyjątki, ale one nikły jak krople deszczu na wielkim stawie. Uznanie życzliwe i dobrze zasłużone dla naszych ojców spadały nie tylko z dworów wielkich panów, z pałaców królewskich, biskupów, nuncyuszów, ale i z samego tronu papieży. Ta to dobra opinia sprawiła, że do naszego zakonu nie tylko z chat wieśniaczych, ale i z najwyższych domów garnęły się osoby i wdziewały suknie ubogiego Patryarchy z Assyżu. Sława dobrego życia Ojców naszych to sprawiła, że im oddawano przesławne miejsca, cudami już przedtem wstawione. Od stu lat atoli upadać zaczął nasz zakon. Przewroty społeczne, polityczne, to działy, że my sami zapomnieli czem byli nasi ojcowie zakonni nie tylko w dziejach narodu i zakonu, ale nawet w samym Kościele Bożym. Upadek naszej drogiej ojczyzny sprowadził upadek naszej zakonności, a tem samem i słusznej ambicyi naszej. Stąd też co

raz wyraźniej dawał się uczuć brak powołań zakonnych, słabnęła też i gorliwość braci w murach klasztornych mieszkających. W obecnych czasach, kiedy z wszystkich czterech prowincyi naszego zakonu została tylko jedyna i to słabiuchna prowincya, powinniśmy się wszyscy ocknąć, a przywoławszy na pamięć minione zaszczytne dzieje ratować to, co uratować jeszcze możemy i powinniśmy. Racya bytu i rozwoju naszego od nas zależy. Ku temu celowi ma służyć niniejszy upominek. Szereg ojców zaszczytnie niegdyś sterem prowincyi kierujących może w nas obudzić zapal ku lepszemu zwrotowi. Martwe pomniki wymownie do nas przemówić zdołają, bylebyśmy mieli serce i oczy otwarte. Myśli mieć dobre i chęci to mało, nam potrzeba czynów, a czynów i prac w myśl reguły zakonnej, w ślad znakomitych ojców naszej zakonnej przeszłości. Gdy to się stanie, kiedy każdy zakonnik przejmie się zaszczytnem swoim powołaniem i spełniać będzie godnie swoje obowiązki na zewnątrz i wewnątrz klasztoru, wówczas prowincya nasza się wzmoże w ludzi powołania prawdziwego i zapewni sobie ratunek a ubezpieczy się przed zupełną ruiną, na jaką od wielu dziesiątek lat już jest wystawioną. Lustracya katalogów rocznych naszej prowincyi, klasztory słabiuchno zapełnione są wymownym a przerażającym dowodem, że źle jest, a gorzej jeszcze być może. Dlatego wrócić nam trzeba do ścisłej zakonnej obserwancyi, odrzucić precz sądy i duchem światowym zatrute zapatrywania. Nie świat na zakonnych ludzi, ale ci ostatni na świat wpływ dobry wywierać powinni. Gdy na razie brak dostatni wzorów żywych, uciekać się wypada do ojców przeszłości przykładem wybornym świecących. Tam odnajdą i starzy i młodzi drogowskazy do prawdziwej zakonnej, tam zaczerpią ochotę i siłę do ratowania siebie i prowincyi zakonnej.

Tę pierwszą część mojej skromnej pracy, osnutej na skąpych rękopisach w archiwach naszych przechowanych, puszczam w świat i ręce zakonne, a gdy przychylny znajdzie odgłos i poparcie, wówczas służyć będę dalszym wynikiem mojego studyum nad przeszłością zakonu naszego.

Pisałem we Lwowie, 7. kwietnia roku 1895.

O. Norbert Golichowski.

Zwierzchnicy OO. Bernardynów.

A. Zwierzchnicy obcy.

1. R. 1453. **Krzysztof z Varisio**, obrany na kapitule Wrocławskiej.
Fundacye klasztorów: w Krakowie, (na Stradomiu), w Warszawie.
2. R. 1454, **Gabriel z Werony**, obrany na kapit. Wrocławskiej.
Ten sam ojciec był już wybrany r. 1451 w Wiedniu.
3. R. 1455, **Gabriel z Werony**, obrany na kapit. Ołmunieckiej.
Fundacye klasztorów: w Poznaniu, Kościanie, i Wschowie.
4. R. 1456, **Bernardyn z Ingolstadtu**, obrany na kapit. w Brunn.
Umarł w Wiedniu r. 1486.
Fundacya Bernardynek w Poznaniu r. 1457. *1456 w Lublinie (Mon. Salisburg III, 254-5)*
5. R. 1459, **Gabriel z Werony**, obrany w Loys (Langenloys),
w Austrii.
Fundacye klasztorów: w Kobylinie i Tarnowie.
6. R. 1460, **Gabriel z Werony**, obrany na kapitule w Opawie.
Komisarzem dla polskich klasztorów obrano
O. Anioła z Ostrowa.
7. R. 1461, **Bonawentura z Bawaryi**, obrany w Jamnic (Gemnycz).
Był we Lwowie r. 1461 1. września. i zaprowadził bractwo
św. Bernardyna Seneńskiego. Katalog tego bractwa znajduje się
w klasztorze lwowskim. Bractwo to istniało od r. 1462 — 1588.
Fundacye Bernardynek: w Krakowie pod wezwaniem św.
Agnieszki nad Wisłą, i pod wezwaniem św. Kolety.
O. Bonawentura z Bawaryi umarł w Wiedniu r. 1476.
8. R. 1463. **Gabriel z Werony**, obrany w Brunn.
Komisarzem dla Polski O. Anioł z Ostrowa po
raz wtóry.

- 9 R. 1464, **Gabriel z Werony**, obrany w Paradyżu (klasztorku położonym w lasku wiedeńskim, zburzonym przez Turków w roku 1529).
O. Gabriel umarł kardynałem S. R. K. r. 1487.
10. R. 1465, **Jakób z Głogowa**, obrany w Wiedniu.
Komisarzem dla Polski O. Anioł z Ostrowa po raz trzeci.
Fundacye klasztorów : w Przeworsku i Kaliszu.
11. R. 1466, **Jakób z Głogowa**, obrany w Wrocławiu.
Komisarzem dla polskich klasztorów O. Ewangelista z Lencze.
U w a g a, W tym czasie kiedyś musiał być także O. Szymon z Lipnicy komisarzem, skoro Komorowskiego kronika przy jego nekrologii o tem wspomina.
Fundacya klasztoru w Kole.

B. Wikaryusze prowincyalscy własnej narodowości.

1. R. 1467, 11. października O. **Maryan z Jeziorka**, obrany w Krakowie.
Na kapitule przydowali O. Piotr z Neapolu, i O. Anioł z Clavasio, później błogosławiony.
Fundacye klasztorów : a) w Warcie, b) Wilnie, c) Łowiczu, d) Radomiu.
2. R. 1468, 6. stycznia. O. **Maryan z Jeziorka**, na kapitule Warszawskiej obrany po raz wtóry.
R. 1468. Fundacya klasztoru w Kownie.
3. R. 1469, 10. października. O. **Anioł z Ostrowa**, obrany w Lublinie.
Na kapitule przydował O. Ludwik z Wincency.
Fundacya klasztoru w Opatowie.
4. R. 1470, 21. września. O. **Anioł z Ostrowa**, na kapitule w Łowiczu obrany.
5. R. 1471, 29. września. O. **Anioł z Ostrowa**, obrany na kapitule w Krakowie.

6. R. 1472, 29. września. O. **Michał Bal**, obrany w Poznaniu. *)
Fundacya w Samborze r. 1475.
7. R. 1476, w wrześniu, około święta Matki Boskiej Narodzenia,
O. **Chryzostom Połaniec (z Poniecz)**, obrany Krakowie.
Fundacya klasztoru pod Bodzantynen, pod wezwaniem św.
Katarzyny (Pustelnia).
Uwaga : Komorowski wspomina o kapitule generalnej, na którą miał
pojechać O. Chryzostom z Szymonem z Lipnicy. (Acta Ordinis r. 1889
str. 125 nie piszą o kapitule generalnej w tym czasie).
8. R. 1478, 22. maja. O. **Chryzostom Połaniec**, po raz wtóry
obrane w Poznaniu.
Prezydował O. Mikołaj z Monte.
O. Chryzostom zmarł w Poznaniu r. 1478, około Bożego
Narodzenia. Obrano komisarzem O. Ewangelistę.
9. R. 1479, 30. maja O. **Maryan z Jeziorka**, obrany po raz
trzeci w Krakowie.
Fundacya w Tykocinie. Misye w Kijowie.
10. R. 1480. O. **Maryan z Jeziorka**, obrany po raz czwarty
w Warszawie.
Fundacya klasztoru w Bydgoszczy, r. 1480, 5. grudnia.
O. Maryan był na kapitule w Ferrarze r. 1481.
11. R. 1482, 15. sierpnia. O. **Michał Bal** po raz wtóry obrany w Kole.
Fundacya Bernardynek we Lwowie.
Zgon Szymona z Lipnicy w Krakowie 18. sierpnia.
12. R. 1483, 15. sierpnia. O. **Michał Bal**, obrany po raz trzeci
w Krakowie.
13. R. 1484, 29. września. O. **Maryan z Jeziorka**, obrany po raz
piąty w Krakowie.
W tym samym dniu we Lwowie : zgon Jana z Dukli.
Uwaga : W kronice Komorowskiego, wydania Zeissberga stoi, że
r. 1484, O. Maryan z Jeziorka był po raz trzeci (!) obrany, lecz
według tejże samej kroniki wybór nastąpił po raz piąty.
14. R. 1485, O. **Maryan z Jeziorka**, po raz szósty obrany
w Samborze.

*) Kronika Komorowskiego, wydania Zeissberga mówi o dwóch kapi-
tulach roku 1471 w Krakowie i Poznaniu w jednym i tym samym dniu odpra-
wionych.

15. R. 1486, 8. września. O. **Maryan z Jeziorka**, obrany w Krakowie po raz siódmy i ostatni Umarł r. 1490.
O. Jan Tarło z bratem Antonim z Biecza z jałmużną do Ziemi świętej pojechali.
O. Jan Tarło umarł w Jerozolimie r. 1488, 28. Lipca.
Przywileje misjonarzy w Bośni i w Ziemi świętej dano też i Ojcom naszym
16. R. 1487, 29. września. O. **Władysław z Gielniowa** obrany w Warszawie.
17. R. 1488, 12. sierpnia. O. **Władysław z Gielniowa**, obrany po raz wtóry w Krakowie.
Prezesem był O. Ludwik de la Torre.
Ułożono statuta, zatwierdzone na kapitule jeneralnej w Urbino, r. 1489 czy 1490 odprawionej. Na te statuta powołano się r. 1628. (Damirski, karta 8.)
18. R. 1489, O. **Władysław z Gielniowa**, obrany po raz trzeci w Przeworsku.
19. R. 1490, 8. września. O. **Michał Bal**, po raz czwarty, obrany w Warszawie.
20. 1491, 8. września. O. **Michał Bal**, po raz piąty obrany w Opatowie. Statuta zmieniono (patrz r. 1488).
21. R. 1492, 15. sierpnia. O. **Michał Bal**, obrany po raz szósty i ostatni w Krakowie Umarł r. 1496, 1 lutego.
22. R. 1493, 4. października. O. **Jan z Krakowa**, (Witreatorem-Szklarzem zwany), obrany w Krakowie.
23. R. 1494, 8. września. O. **Jan Witreator**, po raz wtóry obrany w Kościanie.
24. R. 1495, 8. września. O. **Jan Witreator**, po raz trzeci obrany, (miejsca nie wymieniono).
25. R. 1496, 24. czerwca. O. **Władysław z Gielniowa**, po raz czwarty obrany w Opatowie.
26. R. 1497, 24. czerwca. O. **Władysław z Gielniowa**, po raz piąty obrany w Warcie. (patrz niżej r. 1504.)
Prezydował O. Gabriel z Castello.
Męczennicy Samborscy r. 1498.

*Szwycytc fundacyi klasztoru
w Skępem w Pockiem (Skamp
Pocensis) przez Mikotaja Kor
lehcwego bpa chelmskiego i pro
wtoic + 4. E. 1578 wyl. de
cap. Wlad. ed. Wlascowicia
no. 1430*

(MPh E, 1007)

(1498) Fundacye w Połocku i w Skępem r. 1498

O. Digon w kronice swojej pisze o fundacyi klasztoru w Grodnie r. 1494, a Bernardynek w Wilnie za rzeką r. 1495, stąd zwano do niedawna jeszcze ów klasztor: Panien Zazreecznych.

27. R. 1499, w święto Bożego Ciała O. **Jan Witreator**, po raz czwarty obrany w Warszawie.

28. R. 1501. O. **Jan Witreator**, obrany po raz piąty w Łowiczu.

29. R. 1501. O. **Stanisław ze Skępego**, (ze Słupia) obrany w Kobylinie.

Prezydował O. Jakób z Mantuy (Kronika O. Digona str. 23).

Dwakroć w jednym i tym samym roku była kapituła z powodu przyjazdu O. Jakóba z Mantuy, (W statutach Małopolskich stoi, że kapituła w Kobylinie odbyła się r. 1502)

30. R. 1503, 15. sierpnia. O. **Łukasz z Rydziny**, obrany w Warszawie.

31. R. 1504, 8. września. O. **Łukasz z Rydziny**, po raz wtóry obrany w Krakowie,

(Tak ma O. Digon str. 24. Wadding tom VIII. str. 71. pisze, że na tej kapitule obrano O. Stanisława ze Skępego).

Fundacya klasztoru w Budach (Budławiu), w województwie Połockiem. (O. Digon 169.)

Zgon O. Władysława z Gielniowa, w Warszawie roku 1505. (patrz r. 1570.)

32. R. 1506, O. **Rafał z Proszowie**, obrany w Lublinie.

Uwaga: Dzieło O. Marcelina z Civezza, (La Palestina e le sue missioni), Firenze r. 1892 na str. XXX. przytacza, że w Polsce r. 1506 było 23 Klasztorów. Jest to niedokładność, boć według Komorowskiego, Digona itd. r. 1506, było 26 klasztorów męskich, a pięć klasztorów PP. Bernardynek,

33. R. 1507, O. **Rafał z Proszowie**, obrany po raz drugi w Warszawie.

Prezydował O. Bernardyn z Foligno. (O. Digon. 25)

34. R. 1508, O. **Władysław**, (który, skąd?), obrany na kapitule w Poznaniu.

Prezydował O. Bernardyn z Foligno. (O. Digon. 25).

W statutach małopolskich nie ma wzmianki o tej kapitule. Jeśli zaś była, to z pewnością był obrany O. Rafał z Proszowie

po raz trzeci, gdyż sam O. Digon pisze niżej, że O. Rafał wrócił z kapituły jeneralnej r. 1509 we Ferrarze odprawionej i odprawił kapitułę w Warcie.

35. R. 1509. O. **Łukasz z Rydziny** po raz trzeci obrany w Warcie. Umarł r. 1512 (Digon 26).

36. R. 1512. O. **Leon z Łańcuta** obrany w Łowiczu.

37. R. 1513, 8. września. O. **Leon z Łańcuta** po raz drugi obrany w Lublinie. (O. Digon 26).

38. R. 1514, 8. września. O. **Rafał z Proszowic** obrany po raz czwarty w Kobylinie.

Fundacya klasztoru w Kazimierzu. (Wadding XXI. 83).

Męczeństwo w Połocku. (Komorowskiego kronika, wydanie Aka lemii Krakowskiej str. 285; Wadding VII. 404).*)

39. R. 1515, 8. września. O. **Rafał z Proszowic** obrany po raz piąty w Samborze. (Digon 26).

O. Kaliski w rękopisie z r. 1647 str. 79—80 pisze, że ta kapituła Samborska odbyła się r. 1514.

40. R. 1515 O. **Rafał z Proszowic** obrany po raz szósty w Radomiu

Prezydował O. Jakób z Portario (O. Digon 26).

U w a g a. Według O. Digona dwie były kapituły r. 1515. Statuta Małopolskie podają tylko jedną kapitułę r. 1515 i to ani w Samborze, ani w Radomiu, lecz w Kobylinie odbytej t. j. tę, którą podaliśmy wyżej w r. 1514 według O. Digona.

Kapituła w Rzymie, w klasztorze Aracaeli r. 1517 w Zielone Świątki. Był tam O. **Jan Komorowski**. Nastąpił zupełny rozdział między Franciszkanami (konwentalnymi) a Franciszkanami Obserwantami (Bernardynami od dawna w Polsce zwanymi). (Wadding. Digon 26. Acta Ordinis r. 1889 str. 125).

C. Prowincyałowie.

1. R. 1517, 8 września. O. **Leon z Łańcuta** (patrz r. 1512 i 1513) obrany w Krakowie pierwszym prowincyałem dla klasztorów w Polsce, na Rusi i Litwie będących.

*) Może to raczej należy odnieść do r. 1563, 21. maja, jak ma Orbis seraphicus II. 194 i Martyrologium zakonne pod dniem 21. maja.

R. 1518. O Jenerał **Krzysztof z Forolivio** został Kardynałem, dlatego nową kapitułę jeneralną odprawiono w Lionie, na którą znowu pojechał O. **Jan Komorowski** (Digon 35).

2. R. 1518, 4. października. O. **Leon z Łańcuta** po raz drugi prowincyałem obrany w Lublinie. Utworzył pięć Kustodyi: Krakowską, Wileńską, Warszawską, Poznańską i Lwowską (Digon str. 35).
3. R. 1519. W święto Bożego Ciała O. **Leon z Łańcuta** po raz trzeci obrany w Krakowie (O. Digon 35).
4. R. 1520, 21. sierpnia. **Jan Komorowski** obrany przy drugim głosowaniu 35 głosami na Kapitulę w Krakowie odprawionej pod prezydencją O. Jenerała zakonu, Franciszka Licheta. (O Digon str. 38).

O. Jenerał przybył z Wrocławia 21. sierpnia wczas z rana i zaraz po obiedzie odbył kapitułę, t. z. 21. sierpnia, a na drugi dzień, t. j. w oktawę Wniebowzięcia Matki Bożej (22. sierpnia) po południu miał sesję z braćmi po niesporach w sprawach prowincyi, w wilię św. Bartłomiej (23. sierpnia) powtórnie odbył posiedzenie, w dzień zaś św. Bartłomieja (24. sierpnia) odprawił sumę w kościele Panny Maryi, a na drugi dzień t. j. 25. sierpnia końmi i powozem królowej ku Węgrom pojechał. (Tak ma O. Digon od str. 36—42).

O. Jenerał umarł w tymże roku w Budzie (Acta Ordinis z r. 1889 str. 138).

R. 1521. Fundacya Bernardynek w Warszawie. (Wadding VIII. 334; Domirski 5).

We Lwowie r. 1521, 23. października przeniesienie kości Jana z Dukli do osobnego grobowca. (Damirski 4).

5. R. 1523, 29. września. O. **Uriel z Grabowa** obrany w Warszawie.

R. 1524, 8. września na kongregacyi w Warcie zapadły uchwały w celu bronienia nauki katolickiej w obec napaści Marcina Lutra (Wadding VIII 401.)

O. Uriel r. 1526 pojechał do Ziemi świętej, po trzech latach wracając przy Bari utonął. (Kronika Komorowskiego wydania Akademii Krakowskiej z r. 1886).

6. R. 1526, 8. września. O. **Rafał z Proszowic** obrany w Kobylinie (Patrz data 1506, 1507, 1514, 1515).

Litwini na tej kapitule żądali utworzenia dla siebie osobnej prowincyi (Digon 43)

U w a g a. Według powyższych dat do Litewskiej prowincyi mogły należeć co najwięcej 6 klasztorów męzkich i jeden żeński.

7. R. 1529, 8. września. O. **Jan Komorowski** po raz drugi obrany w Opatowie.

R. 1530, 21. (23.) maja.*) O. **Jan Komorowski** na mocy władzy otrzymanej od Jenerała zakonu, O. Pawła z Parmy, w Wilnie utworzył prowincję Litewską z prowincyałem w osobie O. Gotarda z Siemiatycz (Digon 43—45).

O. Jan Komorowski umarł w Krakowie r. 1536, jego kronikę wydał r. 1872 H. Zeissberg w dziele p. t. Archiv für österreichische Geschichte, a r. 1886 Akademia umiejętności w Krakowie.

8. R. 1532. O. **Rafał z Proszowie** obrany po raz wtóry w Warcie.

Umarł w Warcie r. 1534, 26. stycznia (Digon 45). W statutach Małopolskich wydrukowano zgon r. 1533; Wadding XXI. 82. pisze o nowym grobowcu i napisie r. 1640, 11. listopada położonym przez samego Arcybiskupa Gnieźnieńskiego, Ks. Jana z Lipia w sto siedm lat od błogosławionego zgonu. R. 1642, O. Hieronim Lipczyński, definitor prowincyi Wielkopolskiej wydał w Warszawie biografię O. Rafała z Proszowie, dedykowaną Władysławowi IV. (Barącz Sadok. Pamiętnik OO. Bernardynów w Polsce).

9. R. 1534. O. **Innocenty z Kościana** obrany w Tarnowie. (Damirski i statuta Małopolskie; Digon zaś nie wspomina o tej kapitule).

10. R. 1537, 8. września. O. **Sebastyan ze Lwowa** gwardyan Krakowski, obrany w Kole. (Digon 46).

11. R. 1539. O **Innocenty z Kościana** po raz wtóry obrany w Lublinie. (Statuta Małopolskie).

12. R. 1540, 8. września. O. **Innocenty z Kościana** obrany w Lublinie.

Umarł r. 1541, 27. grudnia w Poznaniu. (Digon 46).

*) Był to dzień Wniebowstąpienia Pana Jezusa. (Digon 43; Damirski pisze o 23. maja, Digon zaś 21. maja).

13. R. 1542. O. **Józef z Poniecz**, gwardyan Poznański, obrany według statutów Małopolskiej prowincyi w Warcie. (Digon nie pisze gdzie i kiedy odbył się wybór. Damirskiego rękopis umieszcza r. 1542, co jest prawdopodobniejszem. Statuta Małopolskie błędnie podają rok 1540, gdyż śmierć O Innocentego nastąpiła w r. 1541).
14. R. 1545, 8. września. O. **Sebastyan ze Lwowa** po raz drugi obrany w Radomiu. (Digon 46).
15. R. 1548. W Zielone Świątki O. **Felix z Kościana** obrany w Kazimierzu.

(Digon notuje śmierć Zygmunta I. gorliwego opiekuna zakonu naszego).

R. 1550. Fundacya Bernardynek w Tarnowie.
16. R. 1551. O. **Ludwik ze Lwowa** obrany w Radomiu. (Digon podaje rok kapituły 1552).
17. R. 1554. O. **Sebastyan ze Lwowa** po raz trzeci obrany w Warszawie.

Królowa Bona pokryła koszta i wydatki kapituły.

Ojca Sebastyana, zmarłego w Krakowie r. 1560, 17 listopada chwali Digon 47.

Fundacya klasztoru Bernardynek w Kościanie roku 1554. (Damirski).
18. R. 1556. O. **Felix z Kościana** po raz drugi obrany w Opotowie. (Statuta Małopolskie). O Digon ma natomiast r. 1558,
19. 8. września i dodaje: w następnym roku (1559) na Kongregacyi w Radomiu 8. września zrezygnował z prowincyalstwa 1558 (O. Felix) i obrano O. **Gabriela z Bydgoszczy**. (Statuta zaś Małopolskie podają, że ten wybór odbył się w Radomiu r. 1558).
20. R. 1561. O. **Hieromin z Łękna** obrany w Łowiczu. (Digon i statuta Małopolskie).

R. 1563. Męczennicy w Połocku. (Digon 47; Wadding VII. 404; Orbis Seraphius II. 794; Szujski II. 300; Komorowski).
21. R. 1564. O. **Felix z Kościana** obrany po raz trzeci w Kościanie. O. Digon zwie go młotem na heretyków. Umarł w Poznaniu r. 1575. (Wadding XXI, 80).

22. R. 1567. O. **Mikołaj z Buska** na Rusi, obrany w Łowiczu.

Dbaly o podniesienie studyum teologicznego, zdolnych kleryków wysyłał za granicę na naukę. (Kaliski 28, 81, 91).

23. R. 1570, 8. września. O. **Hieromin z Łękna** obrany po raz wtóry w Przeworsku. (Digon 48).

R. 1571. W niedzielę Przewodnią w Warszawie Biskup Władysławski Karnkowski podniósł kości Władysława z Gielniowa i złożył w osobnym grobowcu. (Digon 48).

24. R. 1573. O. **Franciszek ze Sędziszowa** obrany w Tarnowie. (Digon 48).

R. 1575 Kasztor w Lubawie bierze w obronę O. Jenerał i Franciszek ze Sędziszowa. (Wadding XXI. 34).

25. R. 1576. W dzień św. Franciszka w Warszawie, Litwa złączyła się znowu z Klasztorami polskimi (patrz r. 1529). (Darmirski).

Obrano O. **Franciszka ze Sędziszowa** po raz wtóry.

O. Mikołaja z Buska Exprovinciała, wybrano Kustoszem Wileńskim, a O Ludwika z Krzemieńca, Kustosza Lwowskiego posłano tamże na wikarego. (Digon 49; Rękopis Uniwersytetu Lwowsk. str. 68—69); Statuta Małopolskie o miejscu kapituły milczą.

26. R. 1577. W wilię Zielonych Świątek O. **Mikołaj z Buska**, wskutek rezygnacji O. Franciszka ze Sędziszowa, obrany po raz wtóry w Tarnowie. (Digon 49).

W Wieliczce rezydencya od roku 1578. (Kronika Krakow.).

W Lublinie fundacya klasztoru Bernardynek. (Kaliski 169).

27. R. 1581. O. **Erazm Pęcicki z Mazowsza** obrany w Łowiczu.

Był on r. 1579 wraz z O. Andrzejem z Krakowa na Kapitułce jeneralnej w Paryżu, gdzie O. Franciszka Gonzagę jenerałem zakonu obrano.

Cztery lata był prowincyałem O. Erazm (Digon 49; Kaliski 82; Komorowski, Kronika wydania Akad. Krakow. str. 401).

OO. Jezuici uczą kleryków naszych teologii. (Komorowski tamże).

28. R. 1585. O. **Leonard ze Sieradza** obrany w Warszawie.

W Krakowie urządzono studjum teologiczne. O. Jenerał na prośbę O. Leonarda przysłał O. Hanibala Rosellę na lektora, którego i Akademia Krakowska profesorem ogłosiła. Obraz O. Hanibala znajduje się w Krakowskim klasztorze. (Wadding XXII. 24—27. XXIII. 387; I. A. Załuski; Digon 49—50; Kaliski 82).

Około tego czasu fundacya klasztoru PP. Bernardynek w Radomiu.

R. 1587. Fundacya klasztoru w Prasnyżu. (Katalog Małopolski prow. z r. 1860).

29. R. 1588. O. **Marcin z Bieganowa** obrany w Warcie. (Digon 50; Kaliski 84).
30. R. 1591. O. **Gabriel z Czerniewa** obrany w Bydgoszczy. (Digon 51; Kaliski z wielkimi pochwałami o nim się wyraża str. 29).
31. R. 1594. O. **Benedykt Anzeryn**, Lektor św. teologii, lwowianin, obrany w Kazimierzu.

Był na kapitule jeneralnej w Rzymie r. 1587 odprawionej. Studya odbywał zagranicą wraz z O. Marcinem z Przeworska. (Kaliski 28, 84; Damirski itd. z pochwałami samemi o nim się wyrażają). Obronca praw i przywilejów zakonnych wraz z OO. Maryanem Postękałskim i Hieronimem Przybińskim. (Digon 51).

Umarł nad Wołgą 6. sierpnia 1607. Ciało do Lwowa na rozkaz Króla przywieziono.

Fundacye: w Nieświeżu, Zaslawiu, PP. Bernardynek w Wilnie.

W Wartemburgu, w Warmii r. 1596 fundacya klasztoru. (Damirski 8).

32. R. 1597. O. **Franciszek z Warty** obrany w Samborze.
Prezydował O. Benedykt Anzeryn.
Wydatki kapituły pokrył Jerzy Mniszech. (Kaliski 33; Digon 51).
- O. Franciszek z Warty obrońca braci w obec Biskupa Płockiego. (Digon 51, 52).

33. R. 1599. O. **Maryan Postękałski**, herbu Jelita, obrany w Warcie. (Niesiecki VII. 425).

Brał udział w wyprawie do Moskwy. (Kaliski 38).

Obrońca praw i przywilejów zakonu w obec Biskupa Wi-
leńskiego. (Digon 51, 54).

Fundacya klasztoru w Sokalu. (Kaliski; Wadding XXIII. 332).

Fundacya klasztoru Kalwaryi Zebrzydowskiej roku 1600.
(Wadding XXIII. 383; Kaliski 120).

34. R. 1602. O. **Hieronim Przybiński** obrany w Radomiu.

(Patrz r. 1594; Wadding XXIV. 111—112 umieszcza list
Biskupa Poznańskiego do O. Przybińskiego. W liście tym po-
zwala Ks. Biskup Bernardynom słuchać spowiedzi, kazania
prawić itp.).

Fundacya klasztorów: w Zasławiu (Kaliski 175), Kretyndze
(Digon 100), Nowem r. 1604 (Przegląd kat. 1894, 476).

35. R. 1605. O. **Gabriel z Czerniewa** obrany po raz drugi w Lu-
blinie.

O. Reformaci osiedli w Pinczowie. (Digon 54).

Paweł V. r. 1605, 30. listopada w brewe do wojewody
Krakowskiego oznajmia, że bulla reformacyi zakonu nie ma
być przeprowadzona, skoro OO. Bernardyni swoją regułę i
ustawy ściśle zachowują. (Digon 61—62).

Fundacya klasztoru w Brześciu. (Kaliski 170—172).

O. Marcellin z Civezza z okazji kapituły w Toledo r. 1606
odprawionej pisze w dziele Palestina itd. str. LIII—LIV, że
w Polsce i na Litwie było tylko 26 klasztorów. Jest to błąd
oczywisty.

W tym czasie byli Bernardyni w Toruniu.

36. R. 1608. O. **Bonawentura Krzeciak z Poznania** obrany
w Poznaniu

Bulla Pawła V. »Licet« z r. 1608 oddaje Bernardynom
pochwały, pomimo to szeregi naszych ojców się przeredzają
w skutek przejścia do OO. Reformatorów, czemu zapobiedz usi-
luje r. 1608, 25. listopada, Franciszek Simoneta Nuncyusz
przy Zygmuncie III., jakoteż Urban VIII. brewem z r. 1637.
(Digon 54 itd. Wadding XXIV, 326).

W Moskwie r. 1608 przybył nowy męczennik.

Fundacya klasztorów w Leżajsku, w Złoczewie i w Przyrowie
(między Częstochową a Sandomierzem). (Digon 111).

R 1610. Fundacye klasztorów: w Husiatynie, w Pradze pod Warszawą.

37. R 1611. O. **Krzysztof Scipio Campo** obrany w Warszawie. Mąż wielkiej powagi i wpływów. (Digon 64).

Fundacye klasztorów PP. Bernardynek w Kaliszu r. 1612. (Wadding XXV. 19) w Wieluniu. (Katalog Małopolski prow z r. 1860).

R. 1613. Pod Cecorą nowa ofiara z rąk Turków i tatarów. (Kaliski 39).

R. 1613. O. Ludwik Bogucki układa kronikę Kalwaryi Zebrzydowskiej. Znajduje się tamże.

38. R. 1614. O. **Piotr z Poznania** Lektor św. teologii, obrany w Wilnie. Przeszło 600 zakonników zjechało się na kapitułę. Wykształcony i autor dzieł. (Digon 64; Wadding VII. 419; Buliński, historia kościoła w Polsce III. 455).

Fundacye klasztorów w Dubnie i Cytowianach. (Kaliski 147—151; Digon 114; Wadding XXV. III).

Fundacya klasztoru PP. Bernardynek w Prasnyżu r. 1515.

39. R. 1617. O. **Baltazar Wytomyński** obrany w Krakowie.

Fundacye klasztorów r. 1617 w Trokach (Digon 110), Kazanowie, Dąbrównie, Nowodworze, Alwernii r. 1618 (Kronika tamtejsza), w Sierakowie r. 1619 (Łukasiewicz II 441), dla PP. Bernardynek nowa fundacya w Lublinie r. 1618.

Przybył wizytator i komisarz jeneralny O. Michał z Appiano. (Digon 64).

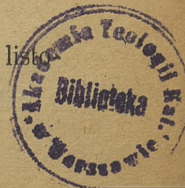
R. 1618. Tatarzy zamordowali w Polanie zakonnika (Kaliski 40), to samo w obozie się stało z drugim kapłanem. (Kaliski 40—41).

40. R. 1620. O. **Krzysztof Scipio Campo** po raz wtóry obrany w Kaliszu.

Fundacye klasztorów w Smoleńsku, zaś dla PP. Bernardynek w Grodnie, Łowiczu i Brześciu. (Kaliski 172; Digon 92, 136).

O. Krzysztof Scipio Campo po podziale klasztorów na prowincye, jeszcze był obrany prowincyałem r. 1640 w Radomiu.

Umarł jako definitor jeneralny w Grodnie r. 1648, 2. listopada. (Damirski 79; Wadding XXV 141).

R 1622. Grzegorz XV. oddaje pochwały OO. Bernardynom. (Wadding XXV. 502—504)

R. 1620. W Moskwie i koło Bóbrki, r. 1622 w Zaslawiu i w obozach męczennicy (Kaliski 41—42, 178).

41. R 1623, 24. czerwca. O. **Leonard Starczewski ze Sieradza** obrany w Kalwaryi Zebrzydowskiej. (Digon 64; Kaliski 8; O. Cyprian Damirski, karta 27, oddaje mu pochwały).

Fundacye klasztorów w Kijowie r. 1623 (Kaliski 183), w Mińsku, Telszach r. 1624 (Digon 120), w Swiecu r. 1625. (Przegląd kat. Warszawa r. 1894, str. 476).

OO. Reformaci w Zakliczynie r. 1623 osobną odbyli kapitułę. (Damirski).

Przybył do Polski O. Antoni Stroziusz, komisarz jeneralny, autor kłopotów. (Digon 64—65; Damirski).

42. R. 1625. O. **Jerzy Godziszewski** obrany w Warszawie. (Kronikarze: Digon, Damirski oddają O Godziszewskiemu same pochwały).

Fundacye klasztorów w Bochni r. 1626 (Rękopis Uniw. Lwow.), w Piotrkowie r. 1626 (Katalog Małop. prow. z r. 1860), w Machnowie r. 1628 (Kaliski 196) w Łukowie r. 1627, w Smolanach r. 1628.

Podział klasztorów na cztery prowincye:

43. R. 1627. W niedzielę Zapustną (20. lutego Damirski) odbył O. Antoni Stroziusz (patrz r. 1623) kapitułę w Warszawie i utworzył cztery prowincye: Małopolską, Wielkopolską, Litewską i Ruską.

Prowincyałami obrano: O. **Michała Hallera** dla Małopolskiej prowincyi, O. **Jerzego Godziszewskiego** dla Wielkopolskiej, O. **Stefana Sopoekę** dla Litewskiej, a O. **Alexandra Świrskiego** dla Ruskiej prowincyi.

Według O. Damirskiego wykazu do Ruskiej prowincyi przydzielono szesnaście klasztorów*) 1) w Warszawie, 2) Lwowie, 3) Przeworsku, 4) Samborze, 5) Sokalu, 6) Zaslawiu, 7) Brześciu, 8) Leżajsku, 9) Husiatynie, 10) Dubnie, 11) Nowym dworze, 12) Kijowie, 13) Machnówce, 14) Janowku, 15) Leśniówku i 16) w Pradze.

*) Umieściłem według chronologicznego porządku fundacyi, nie zaś według opisu O. Cyp. Damirskiego.

Do prowincyi Litewskiej przydzielono piętnaście klasztorów :
1) w Kownie, 2) Wilnie, 3) Tykocinie, 4) Grodnie, 5) Budach,
6) Prasnyżu, 7) Nieświeżu, 8) Kretyndze, 9) Cytowianach,
10) Trokach, 11) Dąbrównie, 12) Smolanach, 13) Smoleńsku,
14) Mińsku, 15) Telszach, jakoteż inne rezydencye pobliskie
(które? nie podano).

Do prowincyi Wielkopolskiej przydzielono piętnaście klasztorów : 1) w Poznaniu, 2) Kościanie, 3) Kobylinie, 4) Kaliszu, 5) Łowiczu, 6) Warcie, 7) Bydgoszczy, 8) Skępem, 9) Kazimierzu, 10) Lubawie, 11) Wartemburgu, 12) Nowem, 13) Złoczewie, 14) Swiecu, 15) Wieluniu i inne nowe rezydencye (które? nie podano)

Do prowincyi Małopolskiej przydzielono jedynaście klasztorów : 1) w Krakowie, 2) Tarnowie, 3) Lublinie, 4) Radomiu, 5) Opatowie, 6) Boddantynie, 7) Kalwaryi Zebrzydowskiej, 8) Przyrowie, 9) Alwernii, 10) Rzeszowie, 11) Bochni i inne rezydencye (które? nie wymieniono).

Według wykazu O. Damirskiego byłoby r. 1627 w całej Polsce tylko pięćdziesiąt siedm klasztorów. Nie ma zaś w powyższym opisie wzmianki o klasztorach 1) w Wschowie, 2) Kole, 3) Połocku, 4) o rezydencyi w Wieliczce, 5) Toruniu, 6) Kazanowie, 7) Sierakowie, 8) Piotrkowie i 9) Łukowie.

Według naszego wykazu dotąd było pewnych fundacyi 62, nie było atoli wzmianki jeszcze o Janowie, Leśniowie, Rzeszowie i Wieluniu, a które już figurują w powyższym zestawieniu O. Damirskiego.

Na kapitułę jeneralną w Rzymie r. 1627 odprawionej pojechało czterech prowincyałów, tyleż kustoszów, sekretarzy, gdzie skargę wytoczono przeciw podziałowi Przybył O. Prosper z Galliato jako komisarz jeneralny, zwołał kapitułę do Lublina r. 1630 i złączył trzy prowincye Ruską, Litewską i Małopolską w jedną prowincyę, przyłączywszy tylko klasztory : Warszawski, Piotrkowski, Prasnyżki, Nowodworski do Wielkopolskiej prowincyi. Pragski zaś klasztor przyłączono do prowincyi Małopolskiej. (Damirskiego rękopis karta 6 itd.).

Od roku 1630 istniały dwie prowincye : Wielkopolska i Małopolska (z Rusią i Litwą).*)

*) Śladów o dalszym ciągu wyborów i kapituł w Wielkopolskiej prowincyi nie ma w archiwum klasztoru Lwowskiego.

Prowincyałowie Małopolscy.

1. R. 1630 O. **Jan Lasocki** obrany w Lublinie.
Prezydował O. Prosper z Galliato. (Damirski karta 6, 12, 23).
O. Lasocki umarł w Gerundii jadąc na kapitułę jeneralną roku 1633 w Toledo odprawić się mającej. (Damirski).
Komisarzem prowincyi był O. Leonard Starczewski do r. 1634. (Digon 65).
Fundacye klasztorów: w Orszy (Digon 113), Piotrkowicach (Digon 163), Słonimie (Digon 152), Karczówce pod Kielcami r. 1631 (Digon 171), Łęczycy r. 1632 (Katalog Małop. prow. z r. 1860), dla PP. Bernardynek w Mińsku r. 1630.
2. R. 1634, w dzień św. Łukasza (18. października) pisze Digon str. 65, Damirski zaś przytacza że w dzień św. Kapistrana odbył się wybór t. j. 23. października O. **Bonifacego Czachowskiego** w Krakowie.
Prezydował O. Michał z Casentino
OO. Reformaci i Bernardyni otrzymali jednego i tego samego prowincyała według woli Urbana VIII. Rozdział atoli nastąpił w Warszawie r. 1637 w obecności dwóch komisarzy O. Pacyfika z Rzymu i O. Pawła z Laudy. (Digon 65).
Fundacya klasztoru w Zbarażu roku 1637 (Kaliski 150), w Leśniowku czyli Leśniowie już istniała fundacya r. 1627 skoro o niej jest w zmianka przy podziale klasztorów na prowincye. O. Kaliski zatem mylnie kładzie fundacyę w r. 1636.
R. 1636, 26. grudnia. O. Cyprian Damirski wstąpił do zakonu, jak sam pisze w swojej kronice.

Prowincyałowie prowincyi Ruskiej.

1. R. 1637. O. **Zygmunt Szembek** obrany we Lwowie.
Po kapitule w Warszawie odprawionej przybył zaraz do Lwowa O. Pacyfik z Rzymu dnia 26. lipca. Odbył kapitułę 2. sierpnia i przeprowadził na dniu 7. sierpnia podział prowincyi Małopolskiej: na Małopolską i Ruską.
Prowincyałem Małopolskim został O. **Bernardyn Krupka** a Ruskim O. **Zygmunt Szembek**. Rozdział ten zatwierdzony został przez Urbana VIII. 20. grudnia tegoż roku. (Kaliski str. 7; Damirski karta 31).

Odtąd więc istnieją trzy prowincye: Wielkopolska od r. 1627, Małopolska i Ruska od r. 1637.

Akt rozdziału znajduje się u O. Bernardyna Kaliskiego i u O. Damirskiego. O. Kaliski był na tej kapitule definitywem aktualnym.

Do prowincyi ruskiej przydzielono kastodyę Lubelską wyłączając atoli klasztor: Radomski, Pragski i Opatowski. Gdyby zaś Rzeszowski klasztor miał należeć w skutek woli fundatora do innej prowincyi, wówczas Opatowski klasztor przydzielonoby do prowincyi Ruskiej. Klasztor na Litwie należą do Małopolskiej prowincyi

Prowincya Małopolska otrzymała przeszło 27 klasztorów, Ruska otrzymała tylko 17*). (Kaliski str. 5)

Klasztorzy w prowincyi ruskiej r. 1637 istniejące lub fundowane: we 1) Lwowie (1460), 2) Lublinie (1460), 3) Przeworsku (1465), 4) Samborze (1475), 5) Sokalu (1599), 6) Zaslawiu (1602), 7) Brześciu (1605), 8) Leżajsku (1608), 9) Husiatynie (1610), 10) Dubnie (1614), 11) Kijowie (1623), 12) Łukowie (1627), 13) Leśniówku (1627), 14) Janówku (1628), 15) Machnowku (1628), 16) Rzeszowie (1629), 17) Bukaczowcach (1634), 18) Łubnie (1635), 19) Zbarażu (1637) i 20) Uładowie (1637). Oprócz tego były klasztorzy PP. Bernardynek we Lwowie, Lublinie i Brześciu.

U w a g a. O. Alexandra Swirskiego prowincyała ruskiego od r. 1627 do 1630, w tym szeregu nowej erekcyi opuszczamy.

2 R. 1640, 4. maja. O. **Bernardyn Orłowicz** obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Piotr z Petra acuta.

Dla PP. Bernardynek w Rzeszowie zamysliła wznieść klasztor Pudencyana, księżna na Ostrogu i Zaslawiu, hrabina na Tarnowie (Archiwum klasztoru w Rzeszowie str. 31—34,

*) Damirski na karcie 27 pisze, że Małopolska otrzymała przeszło 30 klasztorów, a ruska tylko 15. Na karcie zaś 30 pisze jak wyżej podałem. O kapitułach i prowincyałach w Małopolskiej prowincyi od r. 1640—1760 znajdujemy notatki w statutach Małopolskich wydanych w roku 1752 w Krakowie. U O. Digona doprowadzony spis wyborów i wykaz kapituł do r. 1671 włącznie. O. Tomasz Digon zaczął pisać swoją kronikę Małopolskiej (Litewskiej) prowincyi r. 1656. W r. 1659 na kapitułę w Opatowie był obrany Kustoszem Kustoszów (t. z. Kustoszem prowincyi). Dla prowincyi ruskiej ułożyli kronikę: O. Kaliski r. 1647, O. Cyprian Damirski od r. 1627—1651 włącznie.

Kaliski 158—159). Lecz później już nigdzie nie ma śladu o tej fundacyi.

- 3 R. 1643, 31. października. O **Franciszek z Przeworska** obrany w Leżajsku.

Prezesem był O. Stefan Sopocko.

Fundacya klasztoru w Łucku r. 1645. (Kaliski str. 163).

4. R. 1647, 3. października. O **Piotr Ceynar** obrany w Przeworsku.

Prezydował O. Baltazar Wytomyński.

W tym roku 14. kwietnia napisał we Lwowie O. Bernardyn Kaliski kronikę prowincyi ruskiej.

Umieścił najspierw akt erekcyi z r. 1637, w której brał udział jako definitor akt, podał kapituły następne do r. 1646 włącznie, a nareście historię klasztorów: 1) we Lwowie, 2) PP. Bernardynek we Lwowie, 3) Przeworsku, 4) Samborze, 5) Sokalu, 6) Leżajsku, 7) Dubnie, 8) Husiatynie, 9) Janowie, 10) Rzeszowie, 11) Zbarażu, 12) Bukaczowcach, 13) Łucku, 14) Lublinie, 15) PP. Bernardynek tamże, 16) Brześciu, 17) PP. Bernardynek tamże, 18) Łukowie, 19) Zaslawiu, 20) Kijowie, 21) Lesniowie, 22) Łubnie, 23) Machnowie i 24) w Uładowie.

Na końcu zaś jest rys fundacyi klasztoru w Rodecznicy później (r. 1667) ręką O. Kapistrana Jurkiewicza, sekretarza prowincyi zapisany. Tak więc w r. 1647 w prowincyi ruskiej było 21 klasztorów męzkich a trzy żeńskie. (Rękopis Kaliskiego str. 9). *)

W Rzeszowie r. 1647 umarł świętobliwy O. Bonawentura Radawiecki herbu Bończa. Jego obraz malowany r. 1763, znajduje się w klasztorze Reszowskim. O nim wspomina O. Kaliski przy klasztorze Leżajskim z okazji cudów zebranych przy obrazie Matki Bożej. (str. 136) Damirski oddaje mu

*) W bibliotece Imienia Ossolińskich we Lwowie pod l. 1460 jest rękopis z lat 1629—1707 zawierający akta prowincyi ruskiej.

W bibliotece zaś Uniwersyteckiej we Lwowie pod l. G. 1. 3. znajduje się rękopis z r. 1642 zawierający historię klasztoru Lwowskiego i szereg kapituł od r. 1460—1752. Z tych więc prac i innych wyżej podanych skorzystałem do niniejszego chronologicznego zestawienia kapituł itp. ważniejszych wypadków.

pochwały. W archiwum Rzeszowskiego klasztoru znajduje się o Radawieckim wzmianka, jako r. 1629, 6. lipca przedłożył akt fundacyi klasztoru Rzeszowskiego kuryi Biskupiej w Krakowie.

Męczennicy: w Batorynie, Brześciu, Dubnie, Kijowie, Łubnie, Machnowie, Orszy, Zasławiu i Zbarażu.

5. R. 1650, 1. lutego. O. **Bonifacy Warpiesza** lektor św. teologii, obrany w Leżajsku.

Prezesem był O. Przeclaw Szadurski.

O. Hieronim Kakowski współpracownik Waddinga, autor dzieła o Bł. Szymonie z Lipnicy, teolog Władysława IV. itd. zmarł w Grodnie 1650. (Digon 182).

6. R. 1653 O. **Bonawentura Bonar** obrany we Lwowie.

Prezydował O. Chryzostom Strzała z Małopolski, którego wikaryuszem prowincyałskim obrano w Alwernii r. 1653, 7. grudnia. (Kronika O. Digona str. 67).

O. Bonar w rok umarł

O. Alexander Swirski, exprowincyał wikaryuszem prowincyałskim, a po jego śmierci O. Hieronim Dzierzowski został wikaryuszem prowincyałskim.

R. 1655. Męczennicy: w Łęczycy, Prasnyżu, Wilnie.

- 7 R 1656. W wilię Zielonych Świątek. O. **Hieronim Dzierzowski** św. Teol. lektor jubilat, obrany w Sokalu.

Prezydował O. Wiktor Mamoniecz.*)

R 1657. Szwedzi dali się we znaki klasztorowi Leżajskiemu, w Białym Stoku męczennicy.

8. R. 1659, 7. grudnia. O. **Kazimierz Awedyk** obrany w Samborze.

Prezesem był O. Grzegorz z Małomfalwar.

*) O. Tomasz Digon ułożył tego r. 1656 kronikę, w której umieścił historię prowincyi OO. Bernardynów od początku kapituł do r. 1671 włącznie, historię klasztorów: 1) w Radomiu, 2) Bodzantynie, 3) Tarnowie, 4) PP. Bernardynek tamże, 5) Opatowie, 6) Przyrowie, 7) Kalwaryi Zebrzydowskiej, 8) Piotrkowie, 9) Karczówce pod Kielcami, 10) Wilnie, 11) PP. Bernardynek tamże, 12) PP. Bernardynek tamże (w drugim klasztorze), 13) Kownie, 14) PP. Bernardynek tamże, 15) Tykocinie. 16) Grodnie, 17) PP. Bernardynek tamże. 18) Karolstądzie (Kretyndze), 19) Trokach, 20) Cytowianach, 21) Telszach, 22) Nieświeżu, 23) Smoleńsku, 24) Iwii, 25) Słonimie, 26) PP. Bernardynek tamże, 27) Sapieżynie (Druji) i 28) Budach (Budslawiu).

O. Awedyk umarł w Lublinie 6. czerwca 1661, obrano wikaryuszem prowincyałskim O. **Bonawenturę Kotarskiego** 6 lipca 1661.

R. 1659. Męczennicy w Kownie.

9. R. 1663, 17. stycznia. O. **Bonawentura Kotarski** obrany w Sokalu.

Prezydował O. Dominik Szkutowicz z Małopolski, który też w Krakowie r. 1665 został prowincyałem.

O. Bonawentura umarł 13. listopada 1664, obrano 5. stycznia 1665 w Sokalu O. **Franciszka Rayszewicza**, lektora św. teologii, prowincyałskim wikaryuszem.

10. 1666, 19. maja. O. **Franciszek Rayszewicz** obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Tymoteusz Magurecki z Węgier.

Fundacya Rodecznickiego klasztoru.

O. Rayszewicz umarł w Leżajsku 11. sierpnia 1684.

R. 1667. Utworzono w klasztorze lwowskim studjum jeneralne. (Rękopis Ossol. str. 224).

11. R. 1669, 8. czerwca. O. **Jan Wałowicz** obrany w Leżajsku.

Prezydował O. Antoni Stefanowicz z Małopolski, który był prowincyałem r. 1662 w Przyrowie obranym. Jego obraz znajduje się w klasztorze Kalwaryjskim.

Patrz niżej rok 1678.

Obszerny i zaszczytny aczkolwiek nieco błędny Nekrolog znajduje się w kronice Leżajskiej.

12. R. 1672, 4. czerwca. O. **Franciszek Rykalicz** lektor św. teologii, jubilat, obrany w Leżajsku.

Prezesem był O. Franciszek Kochanowski herbu Korwin, teolog I. K. M., autor dzieła o Niep. Poczęciu N. Maryi P. (in folio) przechowanego w klasztorze lwowskim.

R. 1672. Męczennik w Husiatynie.

13. R 1675, 2. lub 5. czerwca. O. **Cyprian Damirski** lektor św. teologii, obrany w Sokalu. (patrz r. 1636).

Prezydował O. Henryk Gincell z Małopolski, lektor św. teologii, jubilat.

O. Cyprian Damirski, kronikarz, teolog, nabożny Ojciec do Bł. Jana z Dukli, umarł wracając z kapituły jeneralnej w Rzymie r. 1676, 23. maja odprawionej

Rękopis jego od zniszczenia uratował O. Kapistran Jurkiewicz sekretarz prowincyi za O. Jana. Wałowicza (Patrz niżej r. 1678).

Kronikę O. Cypriana Damirskiego wydrukował O. Sadok Barącz, Dominikan w dziele p. t. Pamiętnik zakonu OO Bernardynów w Polsce. Lwów 1874. W r. 1890 O. Marcellin z Civezza drukował kronikę O. Damirskiego w dziele p. t. La Palestina e rimanenti Missioni francescane.

Ostatne pismo O. Cypriana do zakonników jest w Bibliotece Ossolińskich, w rękopisie wyżej przytoczonym (str. 277).

Wikaryuszem prowincyi został O. Ludwik Radkowski.

14. R. 1678, 18. października. O. **Jan Wałowicz**, obrany po raz wtóry w Leżajsku. (Patrz wyżej r. 1669.)

Prezesem był O. Gabriel Rottermund, lektor św. teologii jubilat z Małopolskiej prowincyi. Był on prowincyałem obrany w Kalwaryi r. 1674. (Stat. Małop.).

O. Wałowicz umarł w r. 1679, 30. grudnia w Leżajsku. Archiwum Leżajskie mylną ma datę jego śmierci. Rękopis lwowski powiada, że umarł po 15 miesiącach rządów.

Wikaryuszem prowincyi obrano O. **Franciszka Rayszewicza**, exprowincyała (patrz r. 1663, 1666).

15. R. 1681, 2. sierpnia. O. **Dymitr Wolski** obrany w Leżajsku
Prezydował O. Waleryan Twardowicz, lektor św. teologii z Małopolski.

W Brzeżanach, w Fradze fundacye klasztoru r. 1682 (Kronika Fragi, przechowana w klasztorze lwowskim).

16. R. 1684, 6. sierpnia. O **Chryzostom Orchowski**, obrany w Leżajsku.

Prezydował O. Franciszek Radoński, św. teologii lektor jubilat z Wielkopolskiej prowincyi.

W Grodnie umarł słynny i znakomity malarz artysta Franciszek Lexycki Jego portret znajduje się w klasztorze Kalwaryjskim.

17. R. 1687, 2. sierpnia (8. września tak jest w księdze leżajskiej)
O. **Franciszek Przybyłowicz**, w Sokalu obrany.

Prezydował O. Andrzej Paszczyński.

O. Przybyłowicz umarł 10. października, około r. 1694, w Przeworsku. Nekrolog konw. lwow. z r. 1744.

18. R. 1690, 3. września. O. **Ambroży Biglewicz** lektor św. teologii obrany w Przeworsku.

Prezesem był O. Bonawentura Chrzanowski, lektor św. teologii, był prowincyałem w Małopolsce od r. 1686—1689.

Fundacya klasztoru w Kolczynie, (Józefowem nazwanym później) r. 1691.

O. Biglewicz umarł w Rodecznicy r. 1708, 12. Stycznia (Nekrolog konwentu lwowskiego z r. 1744).

19. R. 1693, 1. (czy 9.) sierpnia.*) O. **Cyprian Siedlecki**, obrany w Sokalu

Prezydował O. Bonawentura Swirkliński, z Małopolskiej prowincyi. Był prowincyałem tamże od r. 1689—1692 i znowu od roku 1698—1701.

Fundacya klasztoru w Krystynopolu r. 1695.

O. Siedlecki umarł w Sokalu r. 1715, 27 marca. (Nekrolog konwentu lwowskiego z r. 1744).

R. 1694, 1. października we Lwowie męczennik.

20. R. 1696, 6. czerwca. O. **Antoni Lipski**, obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Bernardyn Zebrzydowski, lektor św. teologii, którego później w r. 1707 na kapitule w Wilnie obrano prowincyałem. Jego obraz przechowuje klasztor Kalwaryjski.

21. R. 1699, 7. czerwca. O. **Daniel Folezykiewicz**, lektor św. teologii jubilat, obrany w Leżajsku.

Prezesem był O. Michał Pociszewski, były prowincyał Małopolski od r. 1692—1695.

O. Folezykiewicz r. 1700. został definitorem jeneralnym.

Umarł r. 1708, 13. lutego, we Lwowie. Był prokuratorem beatyfikacyi Jana z Dukli.

Szujski w IV. tomie historii polskiej na str. 173 wspomina o klasztorze Bernardyńskim w Olkienikach, gdzie zamordowano Michała Sapiehę

22. R. 1702, 3. czerwca. O. **Paulin Zakrzewski**, lektor teologii jubilat, obrany we Lwowie.

*) W księdze klasztoru Leżajskiego zapisano 9. sierpnia.

Prezydował O Franciszek Xenc z Małopolski.

O. Paulin umarł 1706 r. 20. Maja we Lwowie.

23. R. 1705, 30. maja. O. **Szymon Niegardowski**, lektor teologii, jubilat, obrany w Sokalu

Prezydował O. Dyonizy Charznicki z Małopolski.

24. R. 1708, 2. lipca. O. **Stanisław Długosz**, lektor teologii obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Franciszek Borzykowski, św. teologii, lektor jubilat. Był on prowincyałem od r. 1720—1723 w Małopolsce.

O. Długosz umarł w Rodecznicy r. 1712, 1. maja.

(Kurenda O. Krupskiego z r. 1712, 1. maja). *)

25. R. 1711, 12. (19.) lipca O. **Bernard Krupski**, obrany w Rodecznicy

Prezydował O. Andrzej Zielonka z Małopolski

O. Krupski tłumaczył objawienia św. Brygidy jako spowiednik PP. Brygidek w Sokalu.

Umarł w Leżajsku r. 1727. (Kurenda O. Ziomkowskiego z r. 1727, 27. maja)

26. R. 1714, 9. czerwca. O. **Szymon Niegardowski**, po raz wtóry obrany w Leżajsku.

Prezydował O. Bazyli Kucyas, gwardyan z Radomia Umarł r. 1716. (Kurenda Bieganowskiego z 18. listopada).

O. Niegardowski umarł 1719, 15. lutego w Krystynopolu. Kurenda Lurynowicza z 21. lutego 1719.

27. R. 1717, 13. czerwca. O. **Mikołaj Lurynowicz**, obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Serafin Gamalski, lektor jubilat z Wielkopolski.

O. Lurynowicz umarł w Dubnie r. 1725, 19. sierpnia. (Nekr. konw. lwow.).

28. R. 1720, 5. lipca. O **Jan Kapistran Okólski**, obrany w Dubnie.

Prezydował O. Maryan Gigniewski exprowincyał Wielkopolskiej prowincyi, lektor jubilata. Umarł w Swiecu 12. lipca roku 1722.

Fundacya klasztoru w Gwoźdzu.

*) W klasztorze lwowskim są t. z. Kurendy prowincyałskie pisane obcą ręką od r. 1711—1730, i od r. 1720—1735, i od r. 1730—1752, i akta kapituł od r. 1729—1744. Z tych rękopisów korzystałem w celu wykazania dat kapitulnych itd.

O. Okólski pojechał r. 1723, na kapitułę jeneralną do Rzymu, komisarzem swoim w prowincyi mianował O. Placyda Milczańskiego, lektora teologa, jubilata z Rodecznicy.

O. Okólski umarł w Sokalu r. 1745, 15. czerwca.

Brak lektorów. Uchwalono sprowadzić którego z Włoch. Takim był O. Franciszek z Bibiany, który r. 1731, 21. maja, po trzech latach nauczania wrócił.

29. R. 1723, 23. października. O. **Euzebi Zielnicki**, obrany we Lwowie.

Przydował O. Andrzej Kwieciński, lektor teologii, exprowincyał Małopolskiej prowincyi, gwardyan kalwaryjski. Prowincyałem był obrany roku 1713 w Wilnie. Obrano go też roku 1731, w Tarnowie i po raz trzeci w Kalwaryi r. 1737. Wkrótce też umarł.

Za O. Zielnickiego przytoczone są klasztory; Z wykazu tego widać, że od r. 1637, ubyły klasztory; 1) w Kijowie 2) Machnowie, 3) w Bukaczowcach, 4) Łubnie, 5) Uładowie; a przy, były: 1) w Łucku, 2) Rodecznicy, 3) w Brzeżanach 4) Fradze-5) Józefowie, 6) Krystynopolu, i 7) w Gwoźdzcju. Razem zatem wszystkich klasztorów męskich było 22. *)

O. Zielnicki umarł w Zaslawiu 3. sierpnia 1739. (Nekrolog konwentu lwowskiego).

R. 1724 Koronacya Matki Bożej w Sokalu.

30. R. 1726, 22. czerwca. O. **Marcelian Ziomkowski**, obrany we Lwowie.

Prezesem był O. Laurenty z Poznania. (Zmarł r. 1743).

Fundacya w Warkowicach. (Acta ex annis 1729—1744 str. 91, 143, 256; 516, 702).

O. Ziomkowski umarł 15. listopada 1742 we Fradze.

31. R. 1729, 3 października. O. **Jan Kapistran Wdziekoński**, herbu Korab obrany we Lwowie.

*) W innych prowincjach przybyły fundacye; 1) w Widawie 1638, 2) Druji czyli Sapieżynie 1640, 3) w Mozyrze 1645, 4) Koźminie 1646, 5) Słucku 1661, 6) Grodzisku 1662, 7) w Hłusku 1662, 8) Ostrołęce 1665, 9) Witebsku 1676, 10) Górze 1679, 11) Wołożynie 1681, 12) Mohylewie 1687, 13) Ratowie 1687, 14) w Strzegocinie 1693, 15) Bienicy 1693, 16) Datnowie 1699, i 17) w Pińsku 1717. Nadto pp. Bernardynki otrzymały trzeci klasztor u św. Józefa w Krakowie 1644; w Słonimie r. 1645, w Pradze r. 1680.

Prezesem był O. Kapistran Szysiecki z Wielkopolski.

O. Jana K. Wdziekońskiego duży obraz znajduje się w klasztorze lwowskim. (patrz niżej r. 1738 i 1747).

Obszerną i pełną pochwałę ma O. Wdziekoński w rękopisie Uniwersytetu lwowskiego. Ktoś tylko złośliwą dodał uwagę.

O. Wdziekoński r. 1730, 19. kwietnia udał się z prośbą do Ołomuńca, do prowincyała OO. Jezuitów prosząc go o młodzież z powołania do zakonu naszego O. Franciszek Christen przychylnie tę prośbę załatwił, i wkrótce widzimy w Nowicyacie leżajskim młodzież niemiecką, z której wyszli lektorzy uczeni jak oto: Ambroży Lass, Andrzej Jordan, (autor dzieł) itd.

Acta z lat 1729 itd.

Studia filozoficzne były we Lwowie, Lublinie, Samborze, Rzeszowie, w Zaslawiu. Teologiczne we Lwowie i Lublinie. Moralnej teologii uczono w Przeworsku, Husiatynie i Rodecznicy. *)

32. R. 1732, 16. sierpnia. O. **Antoni Szczamburski**, obrany we Lwowie.

Prezydował O. Władysław Golbacki, lektor św. teologii.

R. 1733, 21. stycznia beatyfikacya Jana z Dukli

W tym czasie oddano parafię Ojcom naszym w Gwoźdzcu.

*) R. 1729, uchwalono utworzyć osobną (czwartą) prowincję litewską, Przeprowadzono tę erekcyę r. 1731, na kapitule w Tarnowie. Lecz bulla erekcyi datuje się z r. 1742, 22. Listopada. Bulla ta wylicza 25 klasztorów i 6 rezydencyi męzkich, a 6 klasztorów PP. Bernardynek.

Z klasztorów r. 1627, wykazanych zostały wszystkie oprócz Prasnyża, Smolan i Smoleńska, a przybyły fundacye: 1) w Iwii, 2) Slonimie, 3) Sapieżynie, 4) Orszy, 5) Mozyrze, 6) Htusku, 7) Witebsku, 8) Wołożynie, 9) Mohylewie, 10) Bienicy, 11) Datnowie, 12) Mścislawiu, 13) Sieliszczach, 14) Połocku, 15) Karolinie, 16) Słucku, 17) Mikulinie, 18) Władysławiu, i 19) w Berezynie. PP. Bernardynki miały w Wilnie dwa klasztory, w Kownie, Slonimie, Grodnie i Mińsku.

Małopolska otrzymała klasztory te same, które wykazano r. 1627, (oprócz klasztorów w Lublinie i Rzeszowie r. 1637, do prowincyi ruskiej połączonych) a przybyły fundacye: 1) w Karczówce, 2) Górze, 3) Drzewicach, 4) Pradze, 5) Kazanowie, 6) drugi klasztor w Krakowie, 7) Paradyżu (Wielkiejwoli lub Woli) i 8) w Piotrkowie; do prowincyi zatem Małopolskiej należało 17 klasztorów męzkich, nadto trzy klasztory PP. Bernardynek w Krakowie, Drzewicach, Tarnowie i Pradze.

Acta z r. 1729—1744, str. 110, (patrz rok 1766.)

33. R. 1735, 15 października. O. **Ignacy Orłowski**, lektor teolog, obrany w Dubnie.

Prezesem był O. Franciszek Andruszkiewicz, lektor teologii, jubilat, exprowincyał litewski. Był wybrany prowincyałem w Tarnowie r. 1731.

Umarł r. 1747, 22. stycznia w Wilnie. (Kurenda Kozlewskiego z r. 1747, 22. kwietnia).

O. Orłowski jako gwardyan Sokalski przeprowadził koronację tamtejszego obrazu Matki Bożej r. 1724. Wydał księgę r. 1727 we Lwowie u OO. Jezuitów p. t. Słuszna sprawa koron.

Umarł w Rodecznicy r. 1745, 22. maja. (Kurenda Kozlewskiego z r. 1745, 6. sierpnia).

Fundacya klasztorów w Berezynie i Kustyniu r. 1737.

Zamysł założenia klasztoru w Kutkorzu. (Acta 1729 -1744, str. 70, 473, 512, 516, 520, 587, 641, 720).

Z bulli dla prowincyi litewskiej r. 1742 wydanej widzimy, że Berezyn oddali fundatorowie prowincyi litewskiej.

34. R. 1738. 4. października O. **Jan Kap. Wdziekoński**, po raz drugi obrany w Sokalu.

Prezydował O. Jan Kap. Okólski exkomisarz Małopolskiej litewskiej prowincyi, exprowincyał, (patrz r. 1720).

OO. Bernardyni pracują przy parafiach świeckich jakoto: w Krystynopolu, Zbarażu, we Fradze, Łucku, Józefowie, Warkowicach, Gwoźdzczu, Dubnie. (Acta z lat 1738, itd. str. 522, 643).

Fundacya klasztoru w Dukli r. 1740. (Acta z lat 1729—1744 str. 583, 604, 704, 723, 746).

35. R. 1741, 14. października. O. **Jan Kap. Kwolek**, lektor, jubilat, obrany we Lwowie.

Prezydował O. Michał Paszkiewicz, lektor, jubilat, kustosz litewski.

O. Kwolek uczył się teologii w Rzymie. Swoje kurendy zapomniał cytatami poetów łacińskich. (Acta 1729—1744, str. 736).

Dla OO. lektorów przypisał materye do wykładów z filozofii r. 1743.

36. R. 1744, 5. września. O. **Franciszek Mateusz Kozlewski**, obrany w Sokalu.

Prezesem kapituły był O. Mateusz Roznerski, lektor jubilat.

Klasztorów męskich należących do prowincyi ruskiej było 25, żeńskich zaś trzy: we Lwowie, Lublinie i Brześciu. (Patrz rok 1723, 1726, 1735, 1738).

Ojciec Kozlewski szczytne ma nekrologi: w kronice Fragskiej i w rękopisie Uniwersytetu lwowskiego.

Umarł r. 1778, 19. grudnia.

37. R. 1747, 3. września. O. **Jan Kap. Wdziekoński**, po raz trzeci obrany w Lublinie.

Prezesem kapituły był O. Jan Kap. Połaniecki, lektor, jubilat z Małopolskiej prowincyi. Był prowincyałem od r. 1738—1742 (Statuta Małopolskie).

O. Wdziekoński umarł we Lwowie po półtora roku rządów, r. 1740, 22. października. (Patrz wyżej r. 1729).

Wikaryuszem prowincyałskim obrano O. Jana Kap Kwolka, exprowincyała.

Fundacya klasztoru w Jeleńcach r. 1749.

38. R. 1750, 23. października. O. **Jau Kap. Kwolek**, po raz drugi obrany prowincyałem w Sokalu.

Prezydował O. Tomasz Glattz, lektor św. teologii, definitor aktualny prowincyi Małopolskiej, w r. 1751—1754 i 1760—1763 był tamże prowincyałem.

Jego obraz znajduje się w Kalwaryi Zebrzydowskiej. On też wydał r. 1762 ustawy dla prowincyi Małopolskiej zatwierdzone przez Jenerała.

R. 1752. Koronacya obrazu Matki Bożej w Leżajsku.

39. R. 1753, 7 września. O **Wenanty Tyszkowski**, lektor jubilat, obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Michał Paszkiewicz exprowincyał litewski. (Patrz r. 1741).

W tym roku wydano kartę geograficzną zakonnej prowincyi ruskiej której exemplarz przechowuje się w klasztorze lwowskim. Powiedziano tam, że prowincya liczy klasztorów 25, (patrz r. 1744), o Jeleńcach z r. 1749 nie ma wzmianki, że O. Tyszkowski jest 42 prowincyałem prowincyi ruskiej (jest to błąd, bo i licząc O. Aleksandra Swirskiego, byłoby tylko 40 provin-

cyalów w samoistnej prowincyi ruskiej, chyba że w tę liczbę jeszcze włożono dwóch prowincyałów z lat 1630—1634). Według tej karty liczyła prowincya ruska r. 1753, ośmset członków, a w trzech klasztorach żeńskich dziewięćdziesiąt zakonnic.

40. R. 1757, 25. czerwca. O. **Benedykt Kotficki**, lektor św. teologii, obrany w Zbarażu. *poran 19*

Prezesem był O. Wenanty Tyszkowski, definitor jeneralny od roku 1756, gdy był na kapitule jeneralnej w Murcia. R. 1757, wizytator prowincyi Małopolskiej. Był prezesem kapituły w Przyrowie, czego dowodem jest obraz w Alwernii przechowany. Obraz ten przedstawia prowincję ruską. Matka najświętsza ma trzy korony (Leżajską, Sokalską i Rzeszowską (?)) do której się modli Bł Jan z Dukli. Na tymże obrazie są wyrażone tezy z filozofii i teologii przez teologów bronięne podczas kapituły w Przyrowie.

41. R. 1760, 25. lipca. O. **Wenanty Tyszkowski**, po raz drugi obrany w Zbarażu.

Prezesem był O. Laurenty Estka z Wielkopolski.

Fundacye klasztorów 1) w Kobyłce (Załusku) r. 1760, 2) w Żytomierzu r. 1761. Zapowiedziano fundacyę 3) w Cudnowie. 4) Jarmulińcach. 5) Janowie. (Kurenda O. Tyszkowskiego z r. 1760, 16. września).

42. R. 1763, 27. sierpnia. O. **Jan Kap. Kwolek**, po raz trzeci obrany we Lwowie.

Prezydował O. Maryan Wietrowski, lektor, jubilat, exprowincyał Małopolski (obranym był r. 1757, w Przyrowie, (Statuta Małopolskie; patrz wyżej r. 1757).

Jego obraz znajduje się w klasztorze Kalwaryjskim.

Koronacya Statuy Matki Bożej w Rzeszowie

43. R. 1766, 8. sierpnia. O. **Benedykt Kotficki**, obrany po raz drugi w Krystynopolu. *poran 24*

Prezesem był O. Wincenty Saplica, lektor św. teologii, exprowincyał, kustosz litewski.

R. 1766, 30. lipca w Małopolskiej prowincyi przytoczono klasztory tamtejsze. Zestawiwszy wykaz z r. 1731, pokazuje się, że fundacya z Drzewic odpadła, a za to przybyły klasztory w Tykocinie i Krześlinie. Miała zatem prowincya Małopolska 18 klasztorów męzkich i pięć żeńskich.

(Księga kurend Małopolskiej prowincyi z lat 1776 do r. 1793, przechowana w klasztorze lwowskim).

O. Kotficki r. 1769, w Lublinie wydał ustawy zakonne podpisane i przyjęte przez 27 przełożonych: Sokalskiego, Jarmulinckiego, Lwowskiego, Przeworskiego, Zasławskiego, Leżajskiego, Dubneńskiego, Janoweckiego, Zbaraskiego, Rodecznickiego, Józefowskiego, Fragskiego, Kustyńskiego, Dukielskiego, Żytomierskiego, Lubelskiego, Samborskiego, Brześciańskiego, Husiatyńskiego, Łukowskiego, Rzeszowskiego, Łuckiego, Brzeżańskiego, Krystynopolskiego, Warkowickiego, Gwoździeckiego, i Cudnowskiego przełożonego.

Księga ta, jakby w przeddzień upadku naszej ojczyzny daje nam poznać siłę żywotną naszej prowincyi. *)

R. 1773, tenże O. Kotficki wydał w Berdyczowie dzieło przydatne dla rządców klasztornych i prowincyi. p. t. Superior regularis.

O. Kotficki umarł w Zasławiu r. 1781, 10. lipca. (8/4 w br. T. 34)

R. 1768, przeniesiono studium filozoficzne z Sambora do Zbaraża. W tymże roku antyfona Si requiras na cześć Bł. Jana z Dukli weszła w użycie (Archiwum Rzeszowskie str. 74). *przed ubiorem 182*

44. R. 1769, 24. sierpnia. O. **Felicyan Lewicki**, obrany na kapitule w Zasławiu.

Prezydował O. Józef Gurski, lektor jubilat, z Małopolski. (Archiwum Rzeszowskie str. 81).

45. R. 1772, 15. sierpnia. O. **Wenanty Tyszkowski**, obrany po raz trzeci w Sokalu. 30

Prezydował O. Tomasz Glattz. (Patrz wyżej rok 1750).

46. R. 1775, 4. października. O. **Symforian Rasmusiewicz**, św. teologii lektor, obrany w Sokalu.

Prezesem był O. Józef Rusiecki z Małopolski. (Archiwum Rzeszowskie str 112).

*) Roku 1768, ks. Biskup J. A. Załuski napisał, że Bernardyni mają w Polsce cztery prowincye, a w nich 112 klasztorów męskich a 22 klasztorów żeńskich. Małopolska liczy 20, Wielkopolska 37, Litewska 30, a ruska 25 klasztorów. Że daty nie są dokładnie pokazują się choćby z tego ostatniego wykazu stanu prowincyi Małopolskiej i Ruskiej.

47. R 1778, 13. września. O. **Libory Zwierzchowski**, lektor św. teologii, obrany w Zbarażu.

Prezydował O. Andrzej Lankiewicz.

O miejscu i roku tej kapituły są zapiski w klasztorze Leżajskim i w archiwum Rzeszowskim.

O. Zwierzchowski przeniósł się za kordon.

R. 1781, 20. października. w Zaslaviu obrano prowincyałem dla klasztorów pod zaborem rossyjskim, O. Honorata Wolskiego. (Archiwum Samborskie).

W tak zwanej Galicyi ciężkie nastały czasy dla naszych zakonników i klasztorów. *)

48. R. 1780, 27. maja była kapituła w Zbarażu. **)

R. 1784, oddano parafię Ojcom naszym w Leśniowie, w Gwoźdzczu zaś szkołę ludową otworzyli sami zakonnicy.

49. R 1785, 1. maja. O. **Eukarpi Weigel**, obrany we Lwowie.

Parafię w Zbarażu oddano Ojcom naszym r. 1788, szkołę zaś otworzono tamże r. 1785.

R. 1785, 13. lipca w Jerozolimie umarł O. Heronim Donner, gwardyan kilkakrotny w klasztorach Ziemi świętej, Chronolog tamtejszy. (Archiwum prow. z r. 1784—1852, str. 10).

50. R. 1791, 15. maja. O. **Eukarpi Weigel**, obrany po raz drugi w Gwoźdzczu.

51. R. 1797, 1. maja. O. **Eukarpi Weigel**, obrany po raz trzeci w Kalwaryi.

Parafię w Krystynopolu oddano r. 1798 Ojcom naszym.

*) R. 1781. Zniesiono urząd prowincyałów a natomiast, w każdej Dyccezyi ustanowiono komisarzy zakonnych. R. 1782, zakazano kwestę. R. 1783, zniesiono klasztor Bernardynek w Tarnowie, zniesiono studyum filozoficzne i zakonne. Od r. 1785, zabór srebra, złota itd. z kościołów. R. 1786, odebrano klasztor i kościół Samborski, a ojców przydzielono do parafii. Klasztor w Husiatynie zniesiono, kościół zamieniono na parafię r. 1788. Klasztor w Bochni zniesiono, który od r. 1785, był przydzielony do prowincyi t. z. Galicyjskiej. R. 1785, pozwolono obierać prowincyałów na lat sześć. Stosunki z Jenerałem zakazane zostały. R. 1789, OO. w Tarnowie musieli się przenieść do byłego klasztoru PP. Bernardynek Zakonników rozrzucono po parafiach świeckich, innych za kordon wydalono. Skasowano też kościół i klasztor PP. Bernardynek we Lwowie.

**) Tak ma zapisek księgi Leżajskiej. Kogo obrano prowincyałem nie podano. Od r. 1784 do r. 1825, jest manuskrypt księgi zwanej Archiwum Provinciae B. Joannis Duclani, z której wyjęte są następne wykazy kapituł.

52. R. 1803, 1. maja O. **Eukarpi Weigel**, obrany po raz czwarty w Sokalu.

R. 1804, było klasztorów szesnaście, tj : z prowincyi byłej Małopolskiej przyłączono klasztory, 1) w Tarnowie, 2) w Kalwaryi Zebrzydowskiej, a z dawnych klasztorów prowincyi ruskiej zostały : 1) we Lwowie, 2) Samborze, 3) Dukli, 4) Rzeszowie, 5) Przeworsku, 6) Leżajsku, 7) Rodecznicy, 8) Krystynopolu, 9) Sokalu, 10) Gwoźdzczu, 11) Fradze, *) 12) Brzeżanach, 13) Leśniowie, 14) Zbarażu.

53. R. 1806, 20. lipca. O. **Salwator Radliński**, obrany w Sokalu.

Na tej kapitule przyłączono klasztory z Małopolskiej prowincyi : 1) Krakowski, 2) Alwerniański, 3) Piotrkowski, 4) Kielecki (Karczowski), 5) Bodzantiński, 6) Opatowski, 7) Radomski, 8) Kazanowski, 9) Krześliński, 10) Kazanowski.

Przywrócono napowrót klasztory z dawnej prowincyi ruskiej : 1) Lubelski, 2) Łukowski, 3) Jelencki, 4) Józefowski, 5) Koleczyński w (Załusku). (Kurenda z r. 1806, 6. września, w księdze od r. 1792—1813.)

Tym sposobem była prowincya ruska liczyła r. 1806, 30 klasztorów podzielonych na trzy kustodye : Krakowską, Lwowską, i Lubelską.

R. 1809, oddano Ojcom naszym we Lwowie parafie.

54. R. 1810, 23. września O **Salwator Radliński**, obrany w Leżajsku.

Na tej kapitule już tylko 13 klasztorów zostało przy prowincyi : 1) we Lwowie, 2) Sokalu, 3) Kalwaryi, 4) Tarnowie, 5) Leśniowie, 6) Dukli, 7) Rzeszowie, 8) Przeworsku, 9) Samborze, 10) Brzeżanach, 11) Gwoźdzczu, 12) Krystynopolu, 13) Leżajsku (Księga kurend z roku 1810).

55. R. 1813, 21 września. O. **Salwator Radliński**, po raz trzeci obrany w Leżajsku.

R. 1815. Oddano tej prowincyi klasztor w Zbarażu.

Odtąd do r 1852 należało do prowincyi 14 klasztorów męzkich.

56. R. 1816, 24. września. O. **Gaudenty Thynell**, obrany w Leżajsku.

*) Fragski klasztor zniesiono r. 1807, dekretem nadwornym z dnia 26. czerwca do l. 25. 42 ogłoszonym w dekreście gubernialnym z dnia 21 marca, do l. 10.137.

Jego obraz znajduje się w klasztorze Kalwaryjskim.

R. 1817. Oddano Ojcom naszym we Lwowie kapelanię więźniów w śledztwie zostających.

57. R. 1819, 21. września. O. **Gaudenty Moszkowiczowski**, obrany w Kalwaryi.

58. R. 1822, 7. września O. **Gaudenty Thynell**, po raz drugi obrany w Zbarażu.

R. 1824. W Kalwaryi rząd utworzył domowe studjum teologiczne. (Patrz niżej rok 1830).

59. R. 1825, 18. lipca O. **Felix Pruski**, obrany w Kalwaryi.

60. R. 1828, 23. września. O. **Izydor Chmura**, obrany w Leżajsku.

Jego obraz znajduje się w Kalwaryi (bez podpisu) obok portretu O. Thynella. Po siwych włosach poznawali go starsi zakonnicy.

Umarł w Rzeszowie r. 1830, 11. grudnia. (Kurenda O. Pruskiego).

R. 1830. Rząd zaprowadził we Lwowie domowe studjum filozofii i teologii. (Patrz niżej r. 1851).

61. R. 1831, 25. października. O. **Felix Pruski** obrany po raz wtóry w Kalwaryi.

R. 1832. Kasata klasztorów w państwie Rossyjskiem.

62. R. 1834, 23. września. O. **Pius Burdziński** rodem z Żołyni, obrany w Sokalu. (Patrz r. 1837).

Umarł w Rzeszowie 1861, 11. sierpnia. Tam też znajduje się jego obraz. Tłómaczył i wydał nabożeństwo za dusze zmarłych.

63. R. 1837, 18. lipca. O. **Pius Burdziński**, po raz wtóry obrany w Leżajsku.

64. R. 1840, 21. lipca. O. **Filip Kapkowski**, obrany w Leżajsku.

O. Felix Pruski prezesem kapituły z ramienia O. Jenerała. Oprócz tego jak od r. 1785 tak do r. 1855 na kapitułę każdą Biskupi tej dyecezyi, gdzie odbyła się kapituła posyłali swoich delegatów.

Obraz O. Filipa Kapkowskiego bez podpisu znajduje się w Kalwaryi obok portretu O. Thynella i O. Chmury. (Patrz r. 1828).

65. R. 1843, 18. lipca. O **Gabriel Wincanty**, obrany w Gwoźdzc.

Prezesem był O. Felix Pruski j. w.

Od r. 1845, w Rzeszowie naszego zakonu kapłani zaczęli uczyć katechizmu w szkołach publicznych. (Archiwum Rzeszowskie, str. 130, 135, 137, 141.

66. R. 1846, 22. lipca. O. **Gabriel Wincanty**, obrany po raz drugi w Zbarażu.

Prezesem był O. Felix Pruski j. w.

R. 1847. Za wspaniały klasztor i kościół Samborski dano nam także kamieniczkę i kościół pojezuicki.

67. R. 1849, 24. lipca. O. **Roman Józefowicz**, obrany w Kalwarii.

Prezesem był O. Felix Pruski j. w.

R. 1851. Rząd zniósł naukę domową filozofii.

68. R. 1852, 22. września. O. **Gabriel Wincanty**, obrany po raz trzeci w Leżajsku.

Prezesem był O. Pantaleon Golesseny, exdefinitor jeneralny, lektor św. teologii, exprowincyał węgierski.

O. Wincanty umarł r. 1857, 3. października w Rzeszowie.

O. Gabrielowi Wincantemu O. Leon Godurowski w kronice lwowskiej zaszczytny napisał nekrolog.

Dekretem O. Jenerała zakonu Wenantego z Coelano z dnia 26. października 1852 wcielono do prowincyi dwa klasztory męzkie: w Krakowie i Alwernii i jeden klasztor PP. Bernardynek u św. Józefa w Krakowie.

Odtąd po dziś dzień należą do prowincyi 16 klasztorów męzkich i jeden żeński.

R. 1853. Obchód stuletni koronacyi obrazu Matki Bożej Leżajskiej.

69. R. 1855, 26. czerwca. O. **Letus Mosler**, obrany w Kalwarii.

Prezesem był. O. Roman Józefowicz, exprowincyał i po raz ostatni komisarzem biskupim był Ks. Dr. Michał Król.

R. 1856, 10. maja. O. Letus był na kapitule jeneralnej w Rzymie, jakiej od roku 1768 nie odprawiano.

70. R. 1858, 5. lipca. O. **Letus Mosler**, po raz drugi obrany w Leżajsku.

Prezesem kapituły był O. Roman Józefowicz j. w.

71. R 1861, 18. lipca. O. **Letus Mosler**, obrany po raz trzeci w Leżajsku.
Prezesem był O. Roman Józefowicz j. w.
R. 1863, 8 września. Obchód stuletniej koronacji statuy Matki Bożej w Rzeszowie.
O. Letus Mosler umarł w Kalwaryi r. 1863, 3. października.
Obraz jego pęzla Nigronego znajduje się w Lwowskim klasztorze.
Wikaryuszem prowincyi obrano O. Anzelma Pizuńskiego.
72. R. 1864, 20. lipca. O. **Anzelm Pizuński**, rodem ze Zbaraża, obrany w Kalwaryi.
Prezesem był O. Roman Józefowicz j. w.
O. Roman umarł r. 1865, 17. grudnia w Kalwaryi.
R. 1865. Kasata klasztorów w państwie Rossyjskiem.
73. R. 1867, 24. lipca. O. **Anzelm Pizuński**, po raz wtóry obrany we Lwowie.
Prezesem był O. Sebastyan Frötschner z Wiednia.
74. R. 1870, 14. lipca. O. **Anzelm Pizuński**, obrany po raz trzeci w Kalwaryi.
Prezesem był O. Hieronim Mianowski, lektor teologii jubilat.
75. R 1873, 17 lipca O **Antoni Mikosz**, obrany w Leżajsku.
Prezesem był O. Jeremiasz Glosz, lektor teologii, jubilat, z prowincyi Wiedeńskiej.
O. Antoni Mikosz umarł w Podgórzu r. 1877.
R. 1875 Kasata klasztorów pod zaborem Pruskim.
76. R. 1876, 3. sierpnia O. **Anzelm Pizuński**, obrany po raz czwarty w Leżajsku.
Prezesem był O. Engelbert Feller, lektor jubilat, z prowincyi Wiedeńskiej.
O. Anzelm umarł we Lwowie 5. marca 1878.
Wikaryuszem prowincyi obrano O **Justyna Szaflarskiego**, rodem z Nowego Targu.
Obraz O. Anzelma przechowuje się w klasztorze Lwowskim.
77. R. 1879, 31 lipca. O. **Justyn Szaflarski** obrany w Kalwaryi.
Prezesem był O. Samuel Piasecki, lektor i kapłan jubilat.

Umarł we Lwowie r. 1880, 14. września.

R. 1882. Obchód 400-letniej rocznicy zgonu Bł. Szymona z Lipnicy w Krakowie.

78. R. 1882, 28. sierpnia. O. **Norbert ze Lwowa**, obrany w Kalwaryi.

Prezesem kapituły O. Jenerał zakonu: Bernardyn del Vago, rodem z Portu Romatino (Portugruaro). (Patrz r. 1520).

Zwiedził też Lwów r. 1834 z okazji kapituły OO. Reformatów w Jarosławiu.

Dwie panny Bernardynki z Krakowa założyły nowy klasztor w Zakliczynie r. 1883 na mocy dekretu Ś. K. z dnia 13. lipca pomienionego roku.

R. 1884. Obchód 400-letniej pamiątki zgonu Bł. Jana z Dukli.

R. 1885 w maju. Powstała w Krakowie Redakcja Dzwonka dla tercjarzy.

79. R. 1885, 15. września. O. **Łukasz Dankiewicz**, rodem z Rymanowa, obrany we Lwowie.

Prezesem był O. Euzebi Fermendzin, definitor jeneralny.

R. 1887. Koronacya obrazu Matki Bożej w Kalwaryi Zebrzydowskiej.

R. 1890. We Lwowie zaprowadzono własne studjum filozofii i teologii.

80. R. 1888, 14. lipca. O **Łukasz Dankiewicz** po raz wtóry obrany w Sokalu

Prezesem był O. Euzebi Fermendzin j. w.

Bernardynki w Zakliczynie oderwały się z pod jurysdykcji prowincyała.

81. R. 1891, 28. lipca. O. **Apolinary Garguliński** rodem ze Zbaraża, lektor teologii, obrany w Kalwaryi.

Prezesem był O. Augustyn Zubač definitor jeneralny.

82. R. 1894, 18. lipca. O. **Apolinary Garguliński**, obrany po raz wtóry w Leżajsku.

Prezesem był O. Augustyn Zubač j. w.

Błędy lub opuszczenia.

Pod r. 1460, upuszczono fundację klasztorów we Lwowie i Lublinie.

Pod r. 1466, w uwadze czytać należy nekrologu nie zaś nekrologii.

Pod r. 1534, 1539 i 1540 czytać O. Innocenty z Kościany.

Pod r. 1548, 1556 i 1564 czytać O. Felix z Kościany.

Pod r. 1594 opuścić należy wzmiankę fundacji klasztoru w Zaslawiu, gdyż ta fundacya miała miejsce roku 1602.

Alfabetyczny spis osób i rzeczy:

Anioł z Ostrowa	str. 5, 6	Dankiewicz	str. 39
Anzeryn	15	Digon Tomasz	21, 23
Awedyk	23, 24	Długosz	27
Bal Michał	7, 8	Dzierzgowski	23
Bernardyn z Ingolstadt	5	Ewangelista z Lencze	6, 7
Bernardynki:		Feliks z Kościany	13
w Brześciu	17	Filozofia	29, 33, 34, 36
w Grodnie	17	Folczykiewicz	26
w Kaliszu	17	Franciszek z Przeworska	22
w Kielcach*		Franciszek ze Sędziszowa	14
w Kościanie	13	Franciszek z Warty	15
w Kownie	23	Gabriel z Bydgoszczy	13
w Krakowie w 3 miejscach	5, 28	Gabriel z Czerniewa	15, 16
w Lublinie	14	Gabriel z Werony	5, 6
we Lwowie	7, 34	Garguliński Apolinary	39
w Łowiczu	17	Godziszewski	18
w Mińsku	20	Gotard	12
w Poznaniu	5	Haller	18
w Pradze	28	Hieronim z Łęka	13, 14
w Prasnyżu	17	Jakób z Głogowa	6
w Radomiu	15	Jan z Dukli	7, 11, 25, 26, 29, 33, 39
w Rzeszowie (nie dokonana)	21	Jenerał zakonu	11, 39
w Słonimie	23, 28	Jezuici	14, 29
w Tarnowie	13, 34	Innocenty z Kościany	12
w Warcie**		Józef z Poniecz	13
w Warszawie	11	Józefowicz	37, 38
w Wieluniu	17	Jurkiewicz	25
w Wilnie w 2 miejscach	9, 15	Kakowski	23
w Zakliczynie	39	Kaliski	21, 22
Biglewicz	26	Kapkowski	36
Bonar	23	Karta geograficzna	31
Bonawentura z Bawaryi	5	Katechizacya	37
Bonawentura z Poznania	16	Klasztory OO. Bernardynów:	
Burdziński	36	w Alwerni	17
Campo Scipio	17	w Berezynie	29, 30
Ceynar	22	w Bienicy	28
Chmura	36	w Bochni	18, 34
Czachowski	20	w Bodzantynie (Pustelnia św.	
Damirski Cyprian	24, 25	Katarzyny)	7

*) O klasztorze w Kielcach wspomina O. Salwator Radliński r. 1806 i Leon Rogalski r. 1856.

**) O klasztorze w Warcie pisał r. 1856 Leon Rogalski.

w Brześciu	str. 16	w Lubawie	str. 14
w Brzeżanach	25	w Lublinie	5
w Budach (Budslawiu)	9	we Lwowie	5
w Bukaczowcach	22, 28	w Łęczycy	20
w Bydgoszczy	7	w Łowiczu	6
w Cudnowie	32	w Łubnie	21, 23
w Cytowianach	17	w Łucku	22
w Datnowie	28	w Łukowie	18
w Dąbrównie	17	w Machnowie	18, 28
w Drzewicach	29, 32	w Mikulinie	29
w Druji (Sapieżynie)	23, 28	w Mińsku	18
w Dubnie	17	w Mohylewie	28
w Dukli	30	w Mozyrze	28
w Fradze	25, 35	we Mścislawiu	29
w Górze	28	w Nieświeżu	15
w Grodzisku	28	w Nowem	16
w Grodnie	9	w Nowodworze	17
w Gwoźdzu	27	w Olkienkach	26
w Hłusku	28	w Opatowie	6
w Husiatynie	17, 34	w Orszy	20
w Janowie	32	w Ostrołęce	28
w Jarmulińcach	32	w Paradyżu (Woli, Wielkiej Woli)	29
w Jeleńcach	31	w Pińsku	23
w Józefowie (Kolczynie)	26	w Piotrkowie	18
w Iwiu	23	w Piotrkowicach	20
w Kaliszu	6	w Połocku	9
w Kalwaryi Zebrzydowskiej	16	w Poznaniu	5
w Karczówce	20	w Pradze	17
w Karolinie	29	w Prasnyżu	15
w Kazanowie	17	w Przeworsku	6
w Kazimierzu	10	w Przyrowie	16
w Kijowie	10, 28	w Radomiu	6
w Kobylinie	5	w Rałowie	28
w Kobylce (Załosku)	32	w Rodecznicy	22, 24
w Kole	6	w Rzeszowie	19
w Kościanie	5	w Samborze	7, 34, 37
w Kownie	6	w Sieliszczach	29
w Koźminie	28	w Sierakowie	17
w Krakowie (w 2 miejscach)	5, 29	w Skępem	9
w Kretyndze (Karolstadzie)	16	w Słonimie	20
w Krystynopolu	26	w Słucku	28
w Krześlinie*)		w Smolanach	18
w Kustyniu	30	w Smoleńsku	17
w Kutkorzu (nie dokonana)	30	w Sokalu	16
w Leśniowie	18, 20	w Strzegocinie	28
w Leżajsku	16, 23		

*) O klasztorze w Krześlinie fundowanym r. 1743 pisał O. Leon Rogalski i Barącz.

str. 14	w Swiecu	str. 18	Lasocki Jan	str. 20
. 5	w Tarnowie	5, 34	Leon z Łańcuta	10, 11
. 5	w Telszach	18	Leonard z Sieradza	14
. 20	w Toruniu	16	Lewicki Felicyan	33
. 6	w Trokach	7	Lexycki	25
21, 23	w Tykocinie	7	Lipski	26
. 22	w Uładowie	21, 28	Litwini	12, 14
. 18	w Warcie	6	Ludwik ze Lwowa	13
18, 28	w Warkowicach	28	Lurynowicz	27
. 29	w Warszawie	5	Łukasz z Rydziny	9, 10
. 18	w Wartemburgu	15	Marcin z Bieganowa	15
. 28	w Widawie	28	Maryan z Jeziorka	6, 7, 8
. 28	w Wieliczce (rezydencya)	14	Męczennicy:	
. 29	w Wieluniu	19	w Batorynie	23
. 15	w Wilnie	6	w Białym stoku	23
. 16	w Witebsku	28	w Bóbrce	18
. 17	we Władysławiu	29	w Brześciu	23
. 26	w Wołożynie	28	w Ceczorze	17
. 6	w Wschowie	5	w Dubnie	23
. 20	w Zaslawiu	16	w Husiatynie	24
. 28	w Zbarażu	20	w Kijowie	23
Woli)	w Złoczewie	16	w Kownie	24
. 29	w Żytomierzu	32	we Lwowie	26
. 23	Komorowski	10	w Łęczycy	23
. 18	Koronacye obrazów:		w Łubnie	23
. 20	w Kalwaryi	39	w Machnowie	23
. 9	w Leżajsku	31	w Moskwie	16, 18
. 5	w Rzeszowie	32	w Orszy	23
. 17	w Sokalu	28	w Polanie	17
. 15	Kotarcki	24	w Połocku	10, 13
. 6	Kotficki	32, 33	w Prasnyżu	23
. 16	Kozlewski	30	w Samborze	8
. 6	Kronikarze: Bogucki	17	w Wilnie	23
. 28	Damirski	20, 21, 24	w Zaslawiu	18, 23
2, 24	Digon	21, 23	w Zbarażu	23
. 19	Kaliski	21, 22	Mikołaj z Buska	14
4, 37	Komorowski	10	Mikosz Antoni	38
. 29	Krupka	11, 12,	Misye w Kijowie	7
. 17	Krupski	27	w Moskwie	16
. 9	Krzeciak	16	Moralna teologia	29
. 20	Krzysztof z Varisio	5	Mosler	37, 38
. 28	Kustodye w prowincyi: Kraków	11, 35	Moszkowiczowski	36
. 18	Lublin	35	Niegardowski	27
. 17	Lwów	11, 35	Okólski	27, 28, 30
. 16	Poznań	11	Orchowski	25
. 28	Warszawa	11	Orłowicz	21
0-	Wilno	11, 14	Orłowski	30
	Kwolek	30, 31	Parafie	29, 30, 34, 35

Pęcicki	str. 14	Statuta Ruskiej prowincyi . . .	str. 33
Piotr z Poznania	17	Swirski	18, 21, 23
Pizuński	38	Szaflarski Justyn	38
Podział klasztorów na prowincye .	18,	Szczamburski	29
	19, 20, 21, 29, 35, 37	Szembek	20
Połaniec	7	Szklarz (Witreator)	8, 9
Postękowski	15	Szkoły: w Gwoźdzu	34
Pruski	36, 37	w Zbarażu	34
Przybiński	15, 16	Szymon z Lipnicy	6, 7, 23
Przybyłowicz	25, 26	Teologia	14, 15, 24, 28, 36, 39
Przywileje	8	Thynell	35, 36
Radawiecki Bonawentura	22	Tyszkowski	31, 32, 33
Radkowski	25	Uriel	11
Radliński	35	Wałowicz	24, 25
Rafał z Proszowic	9, 10, 11, 12	Warpiesza	23
Rayszewicz	24, 25	Wdziekoński	28, 29, 30, 31
Razmusiewicz	33	Weigel	34, 35
Reformaci	16, 18, 20	Wincanty	37
Rękopisy w bibliotece: Ossolińskich	22	Władysław	9
Uniwersytec.	23	Władysław z Gielniowa	8, 9, 14
Roselli Hanibal	15	Wolski Dymitr	25
Rykalicz	24	Wolski Honorat	34
Sebastyan ze Lwowa	12, 13	Wytomyślski	17, 22
Siedlecki	26	Zakrzewski	26, 27
Sopocko	18, 22	Zielnicki	28
Stanisław ze Skepego	9	Ziemia święta	8, 11, 34
Starczewski Leonard	18, 20	Ziomkowski	28
Statuta Małopolskiej prowincyi .	8	Zwierzchowski	34

Po zamknięciu druku niniejszej pracy nastąpiła następująca zmiana:

O. Apolinary Garguliński, Prowincyał, lektor teologii, prefekt studjum umarł we Lwowie dnia 26. kwietnia 1895 w 35. roku życia. Dnia 2. maja definitywum prowincyi wybrało **O. Norberta ze Lwowa Wikarym prowincyi**.

str. 33
21, 23
. 38
. 29
. 20
8, 9
. 34
. 34
5, 7, 23
36, 39
35, 36
32, 33
. 11
24, 25
. 23
30, 31
34, 35
. 37
. 9
3, 9, 14
. 25
. 34
17, 22
26, 27
. 28
11, 34
. 28
. 34

niana:

refekt
życia.
ta ze

42 1615

UPOMINEK

dla czcigodnej zakonnej Braci

OO. Bernardynów

w Galicyi i W. Ks. Krakowskiem.

Część II.

Szereg lektorów zestawionych w chronologicznym i alfabetycznym porządku.

Napisał

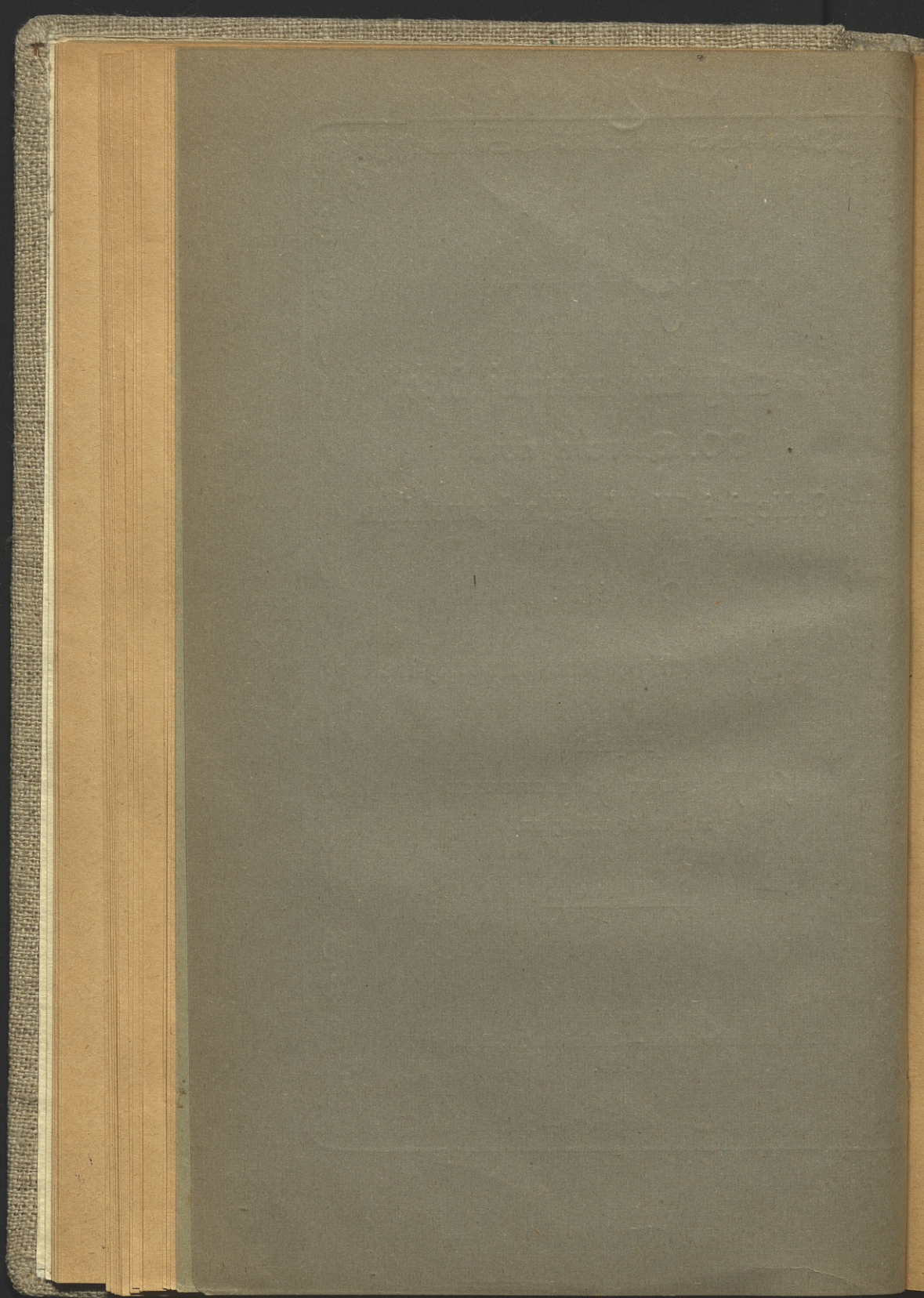
ρ. NORBERT GOLICHOWSKI

zakonu tegoż kapłan.

L w ó w.

Drukiem K. Budweisera. — Nakładem OO. Bernardynów.

1895.

UPOMINEK

dla czcigodnej zakonnej Braci

OO. Bernardynów

w Galicyi i W. Ks. Krakowskiem.

Część II.

Szereg lektorów zestawionych w chronologicznym i alfabetycznym porządku.

Napisał

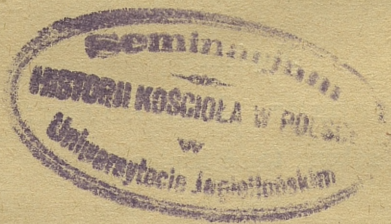
ρ. NORBERT GOLICHOWSKI
zakonu tegoż kapłan.

L w ó w.

Drukiem K. Budweisera. — Nakładem OO. Bernardynów.

1895.

01615

742.

Czcigodni Bracia zakonn!

Po kilku miesiącach od wydania I. części upominku składam Wam w darze drugą część mojej skrótniej pracy, przygotowanej już dawniejszemi laty, a uzupełnionej po powrocie z Palestyny. — Tam na Wschodzie, zdala od Ojczyzny, więcej może kochałem naszą prowincję, niż tak było lub czułem, gdy pracowałem pośród własnych braci rodaków. Rozważałem naszą przeszłość, zbierałem jak pszczołka z różnych pism to wszystko, co mogło tylko rzucić świetniejsze promienie na życie klasztorne naszych przodków. Z tych zapisków powstał rękopis, który dziś drukiem ku wspólnemu ogłaszam zbudowaniu Tak, Bracia drodzy, tą pracą niczego innego nie zamierzam, tylko wzajemnej zachęty do wskrzeszenia dobrej szkoły seraficznej. Szkoła filozofii, teologii u nas kwitła, rozwijała się aż po koniec ubiegłego wieku i dlatego mieliśmy zdolnych, utalentowanych lektorów, licznych studentów, wybornych kaznodzieji, autorów dzieł przeróżnych. — Szkoły z lektorami były urodzajną niwą, na której wschodzili przyszli mężowie nauki i cnoty.

Tradycya tej szkoły upadła. Odgrzebać ją z popiołów, rozkrzesać dawną iskrę w płomień, powinno być naszym wspólnem a ciąglem zadaniem. Święty Bonawentura, Duns-Szkot oto są gwiazdy nasze. Za temi gwiazdami nam iść trzeba, jeśli chcemy mieć własną szkołę. Tak jak regułą, habitem, stylem kościołów i klasztorów różnimy się od innych zakonów, tak i szkołą »ad mentem S. Bonaventuræ et Doctoris subtilis« mamy i chlubić możemy się odszczególniać w obec szkoły innego któregośkolwiek zakonu. Obok szkoły tomistycznej kwitła i rozwijała się nasza szkoła i dziś obok św. Tomasza św. Bonawentura ma swoich czcicieli i uczniów*).

*) O. Marcellin z Civezza r. 1874 wydał dzieło »O prawdziwej filozofii i nauce serafickiego doktora św. Bonawentury«.

O. Gerard z Prato r. 1882 »Breviloquium super libros sententiarum«.

O. Teofil Domenichelli ogłosił r. 1882 »Summa de anima« O. Jana z Rochelle.

O. Alexander Baroni wydał »Amore e scienza, la scuola francescana«.

E. Płużański po francusku, a August Alfani po włosku r. 1892 wydali »Sprawozdanie o szkole Duns-Szkota«.

Frediano Giannini wydał »Studio sulla scuola francescana«, Siena 1895.

Nam zatem nie godzi się z obcych czerpać źródeł ze szkodą źródła serafickiego. Nasza szkoła ma problemata, opinie zupełnie różne od szkoły tomistów. Naszej szkoły jest chwała, że broniła i popierała opinie Niepokalanego Poczęcia, którą to opinię Kościół w naszym wieku uwieńczył najwspanialszą koroną dogmatu. Rozwój innych opinii i problematów naszej szkoły może się przyczynić do niejednego jeszcze zwycięstwa.

Do tej cichej, spokojnej pracy nad powrotem do szkoły serafickiej niech nas zachęca mężowie w tej II. części Upominku przytoczeni.

Pisałem w Rzeszowie 30. Sierpnia 1895.

O. Norbert Golichowski.

Lektorowie XV. wieku.

U w a g a: W XV. wieku o własnych studjach po klasztorach słabe tylko pozostały ślady

Tymoteusz † w Krakowie r. 1463, 29. stycznia.

Leonard † w Krakowie między 1482 — 1489 we wrześniu między 21 — 29. Obraz jego przechowuje klasztor krakowski.

Antoni z Radomska † w Krakowie 1484 4. maja.

Cherubin † w Krakowie 1484 29. maja.

Maryan z Jeziorka (Patrz część I) umarł w Wilnie 1490, 5. sierpnia. Był to uczony teolog, kanonista a przytem gorliwy misyonarz na Rusi, Litwie i Żmudzi, (Wadding VI. 670. VII. 92. 253. XXI. 82).

Stanisław Korzeb † w Krakowie 1491 11. listopada. Obraz jego przechowuje klasztor krakowski.

Jan z Wojnicza, dyjakon, † w Kaliszu r. 1494. Odznaczał się nabożeństwem do N. Maryi P. (Komorowski).

Lektorowie XVI. wieku.

U w a g a: Z początkiem tego wieku również nie ma pewnych i jasnych danych o naukach filozoficznych i teologicznych po naszych klasztorach. Dopiero pod koniec tego wieku, zapewne pod wpływem soboru Trydenckiego, zaczęto starania około otworzenia szkół i przysporzenia dla nich zdolnych lektorów. (Patrz część I. r. 1567, 1581). Najsampierw założyła szkoła pod Hanibalem Rosselim (nie Rosellim jak mylnie w I. części pod r. 1585 wydrukowano) w Krakowie, potem w Samborze i w Lublinie.

Jan z Koszyczek † 24. marca 1513 w Krakowie.

Jan ze Stobnicy † w Krakowie w wilię Zielonych Świątek r. 1520. Po śmierci jego wydał w Krakowie Haller, historię życia i męki Chrystusa P. według ewangelii, napisaną przez Jana ze Stobnicy. (Wadding VI. 419. VIII. podr. 1520).

Jan Chrzeciel † 8. kwietnia 1525 w Krakowie, w 90. r. życia.

Konstanty z Lipnicy † 30. kwietnia 1533 w Krakowie.

Stanisław z Krasnegostawu, z kanonika został zakonnikiem i umarł w Krakowie 27. kwietnia 1536

Kazimierz z Poznania wydał w Frankfurcie r. 1539 rozprawę nad bullą Leona X »Ite et vos.« (Barącz).

Stanisław ze Sanoka, biegły lingwista w hebrajskim i greckim języku, kazuista, † r. 1554 26. kwietnia w Krakowie.

Szymon z Wyszocic był mistrzem nowicyatu, † w Krakowie 28. maja 1555.

Bernardyn z Dębowiec z świeckiego kapłana zakonnik, † w Krakowie 14. lipca 1572.

Benedykt Anzeryn lwowianin. Brat jego Stanisław był konzulem lwowskim i syndykiem klasztoru lwowskiego, † 1621 r. 26. września. (Rękop. Uniw. Lwow.) Nasz zaś zakonnik ukończył szkoły we Lwowie, potem akademią w Krakowie i r. 1575 przyoblekł suknie zakonne w klasztorze Warszawskim. Wysłany za granicę na studia, wrócił z tamtąd jako lektor i uczyć zaczął filozofii w Samborze roku 1585. Jako prowincyał otworzył szkołę w Lublinie, do Wilna wysłał zdolniejszych szesnastu kleryków, aby u OO. Jezuitów przygotowali się na przyszłych lektorów. (Damirski 4 — 5). Kroniki zakonne piszą, że O. Anzeryn był tem w zakonie, czem Jan Zamojski w ojczyźnie.

Z okazji wyprawy Jerzego Mniszcha do Moskwy, udał się O. Anzeryn tamże na misję. Towarzyszyli mu O. Maryan Postękowski, O. Paweł Łęczycki, O. Franciszek Ostrzeszowski, O. Andrzej Radawiecki, (O. Andrzej Radawiecki, † w Kalwaryi r. 1614, 21. maja. Nekr. Krak.) O. Antoni z Lublina i laik-chirurg imieniem Piotr. Po upadku sprawy Maryny i jej męża Dymitra, O. Anzeryn dostał się do niewoli, potem został wysłany na wygnanie do Jarosławia. Tam pozyskał 30 schyzmatyków dla św. wiary rzymsko-katolickiej. (Kaliski 27, 39, 82, 86. Damirski 4, 5; część I. r. 1594, 1597).

Przybiński Hieronim. (Kaliski 175. Digon 68; patrz część I.)

Marcin z Przeworska, kolega i towarzysz O. Anzeryna na studiach za granicą, i w klasztorze Samborskim na ka-

tedrze filozoficznej. † tamże po jedynastu latach nauczania r. 1597. (Kaliski 82, 92.)

Uwaga: R. 1597, nieznanym autorowi napisał książkę p. t. »Topographia specialis feliciter incipit provinciae Polonae.« Są tam opisy 34 klasztorów.

Rochmaniusz Andrzej, białorusin. Uczył teologii w Krakowie, był spowiednikiem Piotra Tylickiego, biskupa krakowskiego, a Akademia krakowska wieńcem go ozdobiła. Jego uczniami byli: Bonawentura z Poznania, (patrz część I. r. 1608); Franciszek Zebrzydowski i Adam Pilenus. Jemu też Krzysztof Radziwiłł dał księgę wydaną w Wenecji 1598 p. t. »Fratris Joannis, Duns-Scoti, i t. d. in IV. librum sententiarum perutiles quaestiones«. Księga ta z Nieświeskiego klasztoru dostała się do Lwowa a stąd do Leżajska

Umarł w Karczówce 13. lipca *) 1608 r., pogrzebany w kościele krakowskim. Jego dzieło p. t. »Commentarium in I. librum sententiarum« wyszło u Marka Ginammi w Wenecji r. 1627. Kilka kopii znajduje się w bibliotece krakowskiego i leżajskiego klasztoru. Exemplarze krakowskie mają dobrze zachowaną kartę tytułową z rycinami świętych zakonu, jakoto: św. Franciszka, Bernardyna, Jana Kapistrana, Bonawentury i św. Antoniego Padewskiego.

Lektorowie XVII. wieku.

W tym wieku na dobre rozwinęła się szkoła Duns-Szkotowska. Sprowadzano dzieła Franciszka Licheta wydane w Wenecji r. 1589, Duns-Szkota wydane w Lugdunie r. 1639, rozszerzano pracą O. Andrzeja Rochmaniusza, a później O. Piotra z Poznania. Otwarto szkoły filozoficzne i teologiczne w Łubnie, Kijowie, Zasławiu i Sokalu, założono studjum jeneralne pierwszej klasy we Lwowie. Kaliski w r. 1647 na str. 21. pisze, że we Lwowie jest dwóch lektorów, a studentów 12, i że to studjum jest w prowincyi pierwsze, z którego liczni lektorowie i kaznodzieje wychodzą. (R. 1667 2 czerwca, na jener. kongregacyi definitorium w Rzymie, uznano studjum lwowskie za jeneralne. Ręk. Ossoliński l. 1460, str. 224). Po innych klasztorach wykładano moralną teologię, kazuistykę. Nie mniej roz-

*) Nekl. kalwaryjski ma 20. stycznia.

wijały się studja po klasztorach Wielko- i Małopolski i na Litwie. Oprócz własnych lektorów, uczą po klasztorach zakonnicy z Włoch sprowadzani. Lektorowie nasi słynęli nie tylko na polu nauki, ale ozdobieni cnotami gorliwie pracowali też na ambonie. Oni też powszechnie dzierżyli ster prowincyi. Obfitowała też prowincya w lektorów, skoro r. 1637 udzielono pomocy prowincyi św. Władysława na Węgrzech (patrz O. Sznarskiego niżej). W Łubnie lektorowie filozofii ozdobili się purpurą krwi z ręki kozackiej przelanej. Że kanony kościelne nie leżały odłogiem, świadczą częste obrony, apelacye i tacy mężowie: jakimi byli O. Rafał Maszkowski i Stanisław Grodzicki. Lektorowie nie tylko na świecie mieli uznanie, ale często sami studenci, a późniejsi dygnitarze zakonni, chlubne im dawali świadectwa. W lingwistyce słynął O. Kromer Anioł. Piękny pomnik czci Niepokalanej Panny wystawili sobie OO. Kochanowscy wydaniem dzieła na temat opinii, która dopiero r. 1854 stała się artykułem wiary. Jedni lektorowie układają archiwa, drudzy piszą kroniki, dbają o cześć N. Maryi P., Patronów polskich lub w ogóle Świętych zakonu, zbierają cuda i wydają ku temu potrzebne książki. Dowodem tego są Janidło, Morawski, Damirski, Szulc i t. d. Obok uczonych i cnotliwych ojców z niższych stanów, jaśnieją cnotą i nauką mężowie ze szlachty pochodzący. Jednego z nich zdołał pastorał biskupi.

Antoni z Poznania był lektorem filozofii w Lublinie między 1608 — 1611, o czym świadczy jego własnoręczny podpis na księdze Jana Duns Szkota danej mu przez O. Bonawenturę z Poznania. (patrz część I. r. 1608). Księgę tę z podpisem O. Antoniego przechowała biblioteka leżajskiego klasztoru.

Nekrologi klasztorne mylną podają datę śmierci O. Antoniego w dniu 15 czerwca 1602 roku.

Bernardyn z Neapolu † w Radomiu 1608 roku, w 60-roku życia dnia 31. grudnia. *)

Koczanowski Bernardyn r. 1620 lektor w Poznaniu. (Barącz 267).

Obugiel Mikołaj, teolog, kaznodzieja gorliwy, a nakoniec gwardyan w Lublinie Umarł tamże r. 1621 Jego podpis znalazłem w księdze leżajskiej biblioteki p. t. »Summarium

*) W celu uniknienia częstych cytatał zaznaczam, że w braku innych dokumentów trzymałem się archiwów i nekrologów klasztornych w Alwernii, Kalwaryi i Krakowie przechowanych. Dla klasztorów na Rusi najlepszym jest nekrolog lwowski z r. 1744.

Theologiae speculativae et moralis» r. 1618 w Wenecyi wydanej. (Kaliski str. 168).

Piotr z Poznania, (patrz część I. r. 1614). Zasłużył się przy fundacyi i około rozwoju klasztoru w Alwernii pod Krakowem. Dzieła jego wydane r. 1627 i 1629 w Wenecyi, r. 1638, 1639, 1652 w Antwerpii i r. 1655 w Krakowie przechowuje klasztor krakowski. Umarł w Alwernii 3. października, 1655 roku.

Krzysztof Scipio Campo, (patrz część I. r. 1611. 1620). Niezrównany teolog-szkotysta, ceniony przez wszystkich, niemałe zasługi położył dla klasztoru w Alwernii (Umarł 2. listopada 1649*). (Digon 64, 66, 86, 87).

Bernardyn z Bydgoszczy był lektorem w Wilnie r. 1617. (Estreicher; Wadding VI. 401).

Wojna Jakób † w Wilnie 2. października, 1628. Celował na katedrze i na kazalnicaach, a przytem zakonnymi jaśniał cnotami. (Digon przy opisie klasztoru w Wilnie).

Fredro Gabriel z gwardyanii w Samborze r. 1622 Biskupem włoskim mianowany. (Do kroniki Kaliskiego dopisek 112 — 113),

Bernardyn ze Sambora, r. 1611 miał dysputę filozoficzną w Warszawskim klasztorze. Umarł w Leżajsku koło r. 1639. (Estreicher; Kronika leżajska.)

Starczewski Leonard, był lektorem w Poznaniu koło r. 1620 Zasłużył się w kilku klasztorach, kaplicę zbudował Bł. Szymonowi z Lipnicy. Dobrzy go kochali, a źli się go bali. Umarł 30. stycznia 1638 w Krakowie. (Patrz część I. r. 1623).

Szembek Zygmunt, ze szlachty pochodzący. Znakomity kaznodzieja, teolog, mąż pełen dobrych obyczajów zakonnych. R. 1626 mieszkał we Lwowie i składał zeznania w sprawie beatyfikacyjnej Jana z Dukli. Umarł we Lwowie 20. września 1640. (Patrz część I. r. 1637. Kronika Kaliskiego str. 3, 4, 60 — 61. Damirskiego 41. Księgę beatyfikacyjną Jana z Dukli w Rzymie r. 1732 wydaną str. 142 i III. część tejże księgi na str. 20. **)

*) Damirski podał r. 1648. Wiarogodniejszą jest atoli data O. Digona.

**) R. 1743 dnia 3. lipca w Krakowie umarł w 90. roku życia O. Ludwik Szembek, który więcej cenił skromne suknie zakonne, niż ofiarowana sobie infułę biskupią. Nekrologi Alwernii i Krakowa.

- Godziszewski Jerzy**, r. 1626 10 maja aprobeował dzieło ś p. Andrzeja Rochmaniusza (Patrz I. część 1625 i 1627). Zasługi położył około klasztoru lwowskiego. Umarł roku 1643. (Damirski 46).
- Podborski Jakób** wydał r. 1621 w Krakowie: *Analisis theologica* według Duns-Szkota. O. Kaliski Bernardyn w swojej kronice na str. 113 przytoczył go jako lektora św. teologii, dobrze około klasztoru Sokalskiego zasłużonego. Nekrolog leżajski pisze, że umarł w Brześciu 18. maja 1656 r.
- Smogorzewski Piotr** r. 1622 wydał w Krakowie rozprawę teologiczną p t. »Tessera i t. d.« dedykowaną Janowi Zembrzydowskiemu. (Bibl. kalw. N. 1165.)
- Rzekiecki Cypryan** r. 1626 wydał w Jarosławiu: *Theoremata theologica de Deo, i t d.* (Barącz).
- Lasocki Jan** ze szlachty Mazowieckiej, świątły lektor, kaznodzieja wyborny, r. 1630 prowincyał (patrz część I). R. 1632, 5. listopada w Warszawie aprobeował dzieło p. t. »Lucerna«. Umarł 23. lutego, 1633. (Nekr. kalw. Damirski 23).
- Trawski** (Żrawski) **Ludwik** † w Radomiu, 15. stycznia 1629. (Nekr. krak.)
- Chrzastowski Cypryan**, był lektorem 20 lat w Przeworsku. Staraniem swoim wieżę zegarową tam zbudował. R. 1633 miał w ocenie książkę O. Morawskiego p. t. »Lucerna«. Umarł r. 1637 u krewnego swojego Jakóba Chrz. Pogrzebany w Krośnie. (Arch. Tarn. str. 201). (Damirski 24).
- Piotr ze Skierniewa**, był kapelanem u książąt na Ostrogu. Umarł w Dubnie r. 1637 Koło r. 1626 mieszkał we Lwowie i składał zeznania w sprawie beatyfikacyi Jana z Dukli. (Damirski 38)
- Janidło Ludwik** † 30. sierpnia 1649 w Dubnie po 48 latach życia klasztornego. (Patrz niżej O. Czachowskiego; Damirski 102; Kaliski 140, 150).
- Czachowski Bonifacy**. Za niego O. Janidło Ludwik uczył moralnej teologii w Leżajsku. O. Czachowski dał aprobatę na dzieło tegoż O. Janidły, w sprawie cudów przy obrazie N. Maryi Panny w klasztorным kościele leżajskim doznanych. O. Czachowski umarł w Brześciu 1638 r. (Damirski 36. Rękopis nieznanego autora z r. 1849 zawie-

rający opisy cudownych obrazów w Częstochowie, Sokalu i Leżajsku. Patrz część I 1634 *)

Sznarski Ambroży Na kapitule lwowskiej r. 1637 odprawionej wysłano go wraz z dwoma innymi lektorami do prowincyi Węgierskiej. (Digon str. 66).

Kunicki Kasper wykładał kazuistykę w Rzeszowie. Umarł tamże koło r. 1642. (Damirski 49).

Maszkowski Rafał, lektor jubilat, biegły kanonista, wiele miał uczniów. Umarł w Przyrowie 19 listopada 1642. (Nekr. kalw ; Damirski 48)

Bernardyn z Warszawy uczył przez wiele lat filozofii Umarł w Tarnowie, 20. listopada r. 1644 mając przeszło 80. lat życia. (Archiwum Tarnow. klasztoru, str. 204).

Orłowicz Bernardyn. (Część I. r. 1640). Był to mąż nie poszlakowanego życia. Umarł w Leżajsku 1. sierpnia r. 1649, po 47. latach życia klasztornego. (Kronika leżajska ; Domirski 12, 41, 101 **)

Franciszek z Przeworska (patrz część I. r. 1643). Umarł 6. marca 1655 w Przeworsku. (Nekr. leżajski).

Franciszek z Zamościa poeta uwieńczony, uczył teologii w Lublinie. Umarł tamże r. 1643. (Damirski 46).

Skarbimirski (Skarbimirus) **Mikołaj**, uczył moralnej teologii, był gwardyanem w Kalwaryi Zebrzydowskiej. Autor dziełka o drózkach na Kalwaryi Zebrz. dedykowanego Janowi Zebrzydowskiemu r. 1630 Exemplarz znajduje się w bibliotece kalwaryjskiego klasztoru p. t. »Viarum compassionis i t. d.« Umarł 5. marca 1654 w Kalwaryi.

Sminarski Franciszek uczył filozofii w Zaslawiu. Umarł tamże koło r 1644. (Damirski 49).

*) W przeszłym zeszycie opuszczono notatkę, że r. 1634 24. października Stanisław Szembek w księstwie poznańskim otrzymał od O. Michała z Casentino pozwolenie na otwarcie rezydencji w Słupowie, dziś Słupie koło Kluczborgu. (Archiwum klasztoru krakowskiego).

**) Koło tego czasu do Górki pod Łobżenicą Zygmunt Raczyński, właściciel Górki, wprowadził OO. Bernardynów. Słynie tam obraz N. Maryi Panny cudami Notatka z kalendarza Maryańskiego r. 1895 w Mikołowie wydanego. Formularium Minoris Poloniae w bibliotece kalwaryjskiej przechowane przytacza klasztory : w Ostrzeszowie i w Łobżynie koło r. 1608 fundowane. Katalog kapituły z r. 1833 pisze, że w Ostrzeszowie mieszkało 10 ojców i 2 braci laików. Nadto są tam przytoczone klasztory w Czerniakowie i w Zambartem.

Skalmirski Mikołaj mąż boży, nauką i świętobliwym życiem odznaczony, zasługi położył w Zasławskim klasztorze. Umarł tamże przed r. 1647. (Kaliski 178).

Jan, uczył filozofii. Umarł w Kijowie między 1647 — 1649 rokiem. (Damirski 104).

Dobrzyniecki Adam lektor filozofii, umarł w Opatowie 26. lutego 1647.

Dąbrowski (Dambrowski) **Cypryan** i **Hieronim** (Janewicz) z **Jarosławia**, lektorowie filozofii, których kozacy w Łubnie r. 1648 pomordowali. (Damirski 66; Nekrolog leżajski wymienia ich 4. i 5. sierpnia).

Morawski Wincenty ze szlachty Cieszanowskiego powiatu, znakomity kaznodzieja, był lektorem w Przeworsku, koło r. 1619 zasługi położył w kościele Sokalskim, prokurator beatyfikacji Władysława z Gielniowa, r. 1621 wydał historię o paciorkach niebieskich (tłómaczenie z włoskiego języka Exemplarz w bibl. kalw. N. 326). R. 1633 wydał w Warszawie żywot, cuda Władysława z Gielniowa p. t. „Lucerna perfectionis christianae“ i dedykował tę książkę Władysławowi IV. R. 1638 był Wikaryuszem prowincyi Małopolskiej. † 22. stycznia 1645 w Pradze jadąc na kapitułę Radomską. Obraz jego przechowuje klasztor Krakowski. (Wading VIII 73, XXII 171, XXV 38, Damirski 52, Digon 66.)

Maryan z Kościany, lektor w Poznaniu R. 1641 wydał w Poznaniu „Aequilibrium iustitiae; w Moguncyi traktat“ de poenitentia“ r. 1643, w Poznaniu Typus verae religionis (Barącz)

Kierzkowski Albert, † w Tubnie między 1644 — 47 rokiem (Damirski 63, Kaliski 191).

Andrzej ze Lwowa, geniusz, uczył lat sześć, wskutek słabego zdrowia zgasł przedwcześnie 27. listopada 1644 we Lwowie. (Kaliski 61, Damirski 48).

Grodecki Floryan, r. 1628 jeździł do Rzymu ze skargą na Ant. Strozjusza (patrz część I. r. 1623—1627) R. 1645 był definitorem a r. 1653 prowincyałem. † po 4 miesiącach rządów w Warszawie 6. października. Pogrzebany w Pradze. (Digon 17, 67, 100, Damirski 6)

Grzegorz z Kościany, † w Krakowie 8. października 1643.

Gruszecki Franciszek, uczył filozofii w Janowie koło r. 1649, (Damirski 104).

Janczewski Floryan, zasłużony gwardyan około klasztoru krakowskiego ad Pacem; † tamże 24. czerwca 1650 *) (Nekr. Krak.)

Kłodnicki Jerzy. Pod nim uczył się O. Cypryan Damirski i dlatego chwali go jako dzielnego i bystrego szkotystę a przytem skromnością się osłaniającego. Po 12 latach nauczania został kustoszem klasztoru we Lwowie i tu 18. grudnia 1648 roku doczesną zakończył pielgrzymkę. (Kaliski 61, i Damirski 77).

Lasocki Benigny, uczył teologii w Krakowie. R. 1649 oceniał dzieło O. Daniela Zielińskiego**) p. t. „Szata wzorzysta“ Bibl. kalwaryjskiego klasztoru l. 282. Umarł r. 1653 30. maja w Pradze.

Wituński Augustyn, herbu Rola, uczył filozofii w Lublinie, wstąpił się na ambonie, uczył teologii w Wilnie koło r. 1643. Był zajęty sprawą fundacyi klasztoru dla PP. Bernadynek w Słonimie. Umarł w Wilnie 20. lipca 1654 (Digon 22, 160, Niesiecki).

Warpiesza Bonifacy, patrz. I. część rok 1650. (Damirski 108).

Wieczorkowski Cypryan, lektor filozofii i teologii moralnej, umarł w Tarnowie r. 1655 15. lub 16. czerwca. Archiwum Tarnow. klasztoru str. 205. Nekrologi Alwer. Krak.

Wituński Stanisław, lektor teologii umarł w Leżajsku r. 1656. (Kronika leżajskiego klasztoru.)

Rzeszotarski Franciszek, lektor filozofii w Sokalu, bystrego umysłu, wielkiej nadziei i zdolności niezwykłych. Umarł tamże r. 1651. (Damirski 115, Nekr. Zbaraski fałszywe dał o nim daty i nazwisko pod dniem 20. lutego).

Jan z Wilna, uczył przeszło lat 13. Subtelnością wywodów w podziw wprawiał, przyczem był bardzo uprzejmym i delikatnym. O karność zakonną wielką rozwijał gorliwość. Umarł w Nieswieżu. (Digon 21, 22, 160).

*) W tym roku 18. października umarł w Rzymie w klasztorze Aracelitańskim O. Góbrzydowski Ludwik w 43 r. życia. Prokurator beatyfikacyi Jana z Dukli. (Damirski 108)

**) O. Daniel Zieliński skrzetny archiwista klasztoru w Alwernii z r. 1664. Wydał też Manuale seraphicum r. 1661 w Krakowie u Schedela według ducha św. Bonawentury i teologów mistycznych. Exemplarz znajduje się w bibliotece klasztoru Alwerniańskiego.

Damirski Cypryan. Uczył filozofii w Sokalu r. 1646. Czciel Bl. Jana z Dukli. (Patrz Jerzego Kłodnickiego wyżej; patrz część I. r. 1636, 1675).

Matysiewicz Wiktor, uczył filozofii w Radomiu, gwardyanem był w Opatowie i Tykocinie. Dbał o kult, śpiew i ceremonje kościelne. Urządzał przytem zegary słoneczne, miał miłowanie do matematyki, dbałym był o biblioteki klasztorne. Przeczuwając chwilę zgonu ubrał się w stary habit i udał się do infirmaryi a oczyściwszy swoje sumienie przez św. spowiedź zgaś z gromnicą w ręku r. 1653 w Tykocinie (Digon przy opisie klasztoru w Tykocinie).

Dzierzgowski Hieronim, patrz r. 1653 i 1656 w I. części. Umarł we Lwowie w dzień Zielonych świątek r. 1667 (Ręk. Uniw. lwow).

Stokowski Bonawentura, przeszedł od OO. Franciszkanów do naszego zakonu i umarł w Krakowie jako def. akt. 1654 1 czy 2. lipca.

Brelski Kazimierz, lektor filozofii, umarł w Opatowie 30. czerwca 1656 roku. (Nekrolog kalwaryjski zowie go Bielskim i podaje jego śmierć r. 1657 26. września).

Bernardyn z Wilna, lektor filozofii, umarł w Tykocinie 12. lipca 1656 roku

Janeciusz Stanisław Umarł w Bochni jako lektor-jubilat 7. czerwca 1656. roku.

Grobski Hilary, umarł w Leżajsku r. 1656. (Kronika leżajska).

Kromer Anioł. Lingwista Posiadał języki: hebrajski, grecki, łaciński. Naukę zaś swoją ozdobił cnotami Umarł w Kazanowie r. 1656 13. czerwca.

Chrapowicki Franciszek (Antoni), herbu Gozdawa, prowineyałem Małopolskim r. 1677 w Wilnie pod prezydencją O. J. Wałowicza (patrz część I. r. 1669—1678) obrany Formularium Minoris Poloniae *) (Niesiecki).

Węgrzynowicz Jacenty, lektor filozofii, umarł w Radomiu 17. lipca 1662. (Nekr. Krak.)

*) Formularium Minoris Poloniae jest to dobrze zachowana księga znajdujaca się w bibliotece klasztoru kalwaryjskiego, zawiera wiele materyału do historii Małopolskiej prowincyi. Zródło to odtąd cytować będziemy literam F. M. P.

Strzała Krzysztof, † w Kalwarii 4. lipca 1659.

Samuel z Lublina, teolog żarliwy, zwierciadło cnót zakonnych, (Kaliski 168).

Rayszewicz Franciszek, patrz część I. r. 1663, 1666. (Nekrolog lwowski z r. 1744 mylną i to po dwakroć podał datę jego śmierci; gorzej ma jeszcze Nekrolog Zbarazki pod dniem 5. grudnia).

Rawski Franciszek, † w Leżajsku 26. czerwca 1665.

Więckiewicz Dydak, były lektor filozofii † w Tykocinie 5. sierpnia 1665.

Dączyński Floryan, były lektor filozofii, † 9. sierpnia 1665 w Krakowie.

Kaliski Franciszek, † w Leżajsku 26. września 1665. (Kronika Leżajska).

Wadowiusz Benedykt, † w Bochni 23. sierpnia 1668.

Kalmerski Wincenty, miał do oceny dzieło O. Franciszka Kochanowskiego r. 1669, † w Piotrkowie 15. lutego 1679.

Kondratowicz Adryan, miał do oceny dzieło O. Franciszka Kochanowskiego r. 1669. R. 1686 13. marca został wikarym prowincyi Małopolskiej, lecz w dniach 10 umarł w Krakowie. (FMP)

Kochanowski Dominik, herbu Korwin r. 1666 wydał w Wiedniu rozprawę na temat Niepokalanego Poczęcia N. Maryi P. Umarł w Krakowskim klasztorze ad Pacem r. 1666, 14. grudnia

Nekrologi klasztorne mylną podają datę jego śmierci.

Kochanowski Franciszek, herbu Korwin, brat Dominika, teolog Michała, króla Wydał i rozszerzył pracę swojego brata r. 1669 u Baltazara Smieszkowicza w Kaźmierzu pod Krakowem, dedykował ją królowi polskiemu, Michałowi. Egzemplarze mają piękną tytułową kartę z ryciną przedstawiającą N. Panię w otoczeniu SS. zakonu naszego. Został prowincyałem Małopolskim r. 1683 Za niego cześć Błog. Szymona z Lipnicy zatwierdziła Stolica Apostolska r. 1685 i tegoż roku ciało tegoż Błog. Szymona przeniesiono z Katedry do kościoła klasztornego.

Umarł 12. stycznia 1686. (FMP. Digon 68).

Nowacki Celestyn, † w Przemyślu 5. stycznia 1670. (Nekrolog Leżajski).

Rykalicz Franciszek, patrz część I. r. 1672. Był wizytatorem prowincyi Małopolskiej r. 1674. (Kronika Kalwaryjskiego klasztoru)

Rottermundt Gabriel, herbu Kotwica, odznaczył się nauką i cnotami. R. 1674 obrany prowincyałem Małopolskiej prowincyi. (Kron. Kalwar. klasztoru, patrz część I. r. 1678). Umarł w Przyrowie 17. czerwca 1688.

Grodzicki Stanisław, r. 1673 był gwardyanem w Poznaniu, r. 1692 ogłosił w Poznaniu »Pax religiosa«. Jest to książeczka o 146 stronicach zawierająca ośm kwestyi z prawa kanonicznego. Egzemplarz znajduje się w bibliotece klasztoru Leżajskiego. R. 1698 w Toruniu wydał »Zwierciadło starożytnej zakonności«. (Gazeta kościelna z r 1893 str. 402).

Zagórski Floryan, teologiem prowincyi zwany r. 1674 31. października w dekrete na prokuratora beatyfikacyi Szymona z Lipnicy, po śmierci Maryana Sokołowskiego zmarłego 14. czerwca 1674 w Krakowie ad Pacem. (Archiwum Krakowskiego klasztoru. Nekrolog Krakowski).

Szule Antoni, r. 1676 uczył teologii w Opatowie, potem przeniósł się do prowincyi ruskiej. Jego własnoręczny podpis z r. 1689, 15. października, jako lektora jeneralnego i gwardyana rzeszowskiego znajduje się w VII. tomie dzieła: Lipomana »Vita ss Martyrum« (biblioteka Rzeszowskiego klasztoru I. 132).

O. Antoni r. 1679 wydał był też broszurkę na cześć św. Antoniego Padewskiego która p. t. »Lilie polne« w części tylko znajduje się w bibliotece Ossolińskich. (Estreicher XII 176).

Umarł w Leśniowie r. 1716, 16. stycznia. (Kurenda Niegardowskiego 24. kwietnia 1716, (Nekrologi klasztorne mylną podają datę jego śmierci).

Lędzki Stefan, prowincyał Małopolski od r. 1668. Umarł w Radomiu 22. września 1677. (Digon 68, 69. Statuta Mał.).

Rzeczkowski Dominik, skończywszy urząd lektora w Nieświeżu potem kaznodziejski w Piotrkowie umarł w Tarnowie r. 1690. (Archiwum klasztoru tarnowskiego str. 210).

Gincell Henryk, patrz część I. r. 1675. Umarł 19. maja 1699 w Krakowie mając lat 74, a 50 życia klasztornego. (Nekr. Kalw.).

Kurski Maciej, herbu Poraj, świątobliwy, uczony teolog, autor dzieła o N. Maryi P. Został sufraganem Biskupstwa Poznańskiego. Umarł w Warszawie r. 1681 pogrzebany w kościele klasztoru Poznańskiego. (Wadding XXI. Niesiecki i Łukaszewicz).

Kęszycki Jacenty, lektor filozofii w Kaliszu. R. 1681 wydał kazanie pogrzebowe na cześć Franciszka Ciświckiego kasztelana Międzyrzeckiego (Barącz).

Twardowicz Waleryan z Wielkopolskiej (nie z Małopolskiej) prowincyi, (patrz część I. r. 1681). W r. 1683 był wizytatorem klasztorów Małopolskiej prowincyi. (FMP.)

Pienkowicz Floryan, umarł r. 1682, 31. grudnia we Lwowie. (Nekrolog lwowski r. 1744).

U w a g a : Nekrolog lwowski nowszy napisał go trzy razy 31. grudnia 1571, 31. grudnia 1652 i 30. grudnia 1682 i to pod przekreconem nazwiskiem.

Szymon z Przeworska, lektor filozofii zmarł we Lwowie raczej około r. 1683 niż roku 1627 8. lipca, gdyż Kaliskiego kronika z r. 1647 o nim nic nie pisze.

Kozlewski Placyd, umarł w Lublinie 3. stycznia 1682.

Wieniawski Prokop, umarł w Lublinie 5. stycznia 1683. (Nekr. lwow. z r. 1744).

Radoński Franciszek, patrz część I. r. 1684.

Schule Hipolit, kustosz lubelski umarł w Sokalu 6. listopada 1684.

Bryckner Ludwik, lektor filozofii umarł w Tarnowie 7. lipca 1685. (Nekr. krakow.).

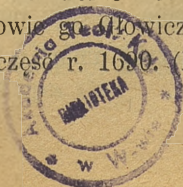
Chrzanowski Bonawentura, prowincyał Małopolski r. 1686. (Patrz część I. r. 1690 (FMP.).

Paszczyński Andrzej, patrz część I. r. 1687.

Fogilewicz Bernardyn, uczył w Krakowie r. 1687 i wydał kazanie na cześć św. Antoniego z Padwy, (Estreicher).

Klawisz Bernardyn, umarł w Samborze 29. października 1687. (Nekrolog leżajski zowie go Fogilewiczem).

Biglewicz Ambroży, patrz I. część r. 1680. (Nekr. Zbaraz. przekreślił jego nazwę).

Bar Cyprian z Wielkopolskiej prowincyi r. 1692 wizytator Małopolskiej prowincyi. (FMP. Patrz niżej Bartochowicza).

Pociszewski Michał, zasłużył się około klasztoru Tarnowskiego (tam gdzie dziś jest kryminał). Prowincyałem Małopolskiej prowincyi obrany r. 1692. Patrz część I r. 1699. Umarł w Górze (lub Tarnowie) 23. września 1706. (FMP. Archiw. Tarnow. str. 212) Nekrologi: alwern. kalw. krak.

Karol z Czernichowa, lektor filozofii umarł w Opatowie 14. maja 1692. (Nekr. alwern. krakow. leżaj.).

Artowicki Atanazy, umarł we Lwowie 19. stycznia 1693.

Tramesz Antoni, umarł w Lublinie 14. lutego 1693.

Ponczkiewicz Franciszek, lektor filozofii umarł w Samborze 11. maja 1693.

Bartochowicz Cyprian, r. 1693 miał do oceny dzieło St. Grodzickiego p. t. »Zwierciadło starożytnej zakonności«. Prawdopodobnie ten O. jest tą samą osobą, którą F. M. P. zowie tylko Barem.

Zulwiński Norbert, uczył w Poznaniu i miał do oceny dzieło O. St. Grodzickiego dnia 7. lipca 1693, patrz Bartochowicza.

Swirkliński Bonawentura, patrz część I. r. 1693. Nekrolog Alwerniański zowie go mężem bardzo pobożnym. Umarł 5. grudnia 1712 w Krakowie. Kurenda O. Krupskiego z 11. stycznia 1713.

Roszkowski (Roszkowiusz) Ambroży, umarł w Krakowie 25. stycznia 1694.

Zakuba Samuel, umarł w Samborze 12. stycznia 1694.

Szczerzecki Roch, umarł w Samborze 12. października 1694. (Nekrolog lwowski z r. 1744, Nekrolog leżajski podaje datę jego śmierci 12. września 1698)

Bykowski Antoni, szlachcic, znakomity enota, czciciel miejsc na Kalwaryi Zebrzydowskiej, prowincyał od r. 1695 w Małopolsce. Umarł 2. listopada 1704 w Kalwaryi. Tam też przechowuje się jego portret.

Turobiński Franciszek, umarł w Górze 18. września 1695 jako gwardyan.

- Zebrzydowski*) Bernardyn**, patrz część I. r. 1696, prowincyał r. 1707. Umarł 12. sierpnia 1713 w Kalwaryi. FMP. Obraz jego w klasztorze Kalwaryjskiem się przechowuje.
- Michałowicz Bernardyn**, umarł w Radomiu 16. października 1696.
- Twardochlebowicz Bernardyn**, lektor filozofii umarł w Sokalu 14. marca 1696.
- Pleszowski Gabriel**, rubrycysta, spowiednik katedralny w Krakowie, umarł tamże 6. lipca 1697. (Nekrol. krakow.).
- Szyborski Daniel**, umarł w Alwernii 26. listopada 1697. (Archiwum Alwer.).
- Gawroński Poncyan** z Wielkopolski prowincyał, wizytator prowincyi Małopolskiej r. 1698 (FMP.).
- Folezykiewicz Daniel**, patrz część I. r. 1699, umarł 12. lutego 1708.
- Nagórski Hieronim**, lektor filozofii w Opatowie, przykładny, umarł 28. marca 1699.
- Radolski Dyonizy**, umarł 12. września 1699 w Tarnowie. (Archiwum Tarnowskiego klasztoru str. 211).
- Ciechanowski Floryan**, ozdobił ściany klasztoru Alwerniańskiego wierszami na cześć N. Maryi P. Niepokalanie poczętej. Wiersze te przy restauracyi usunięto i przepisano w kronice tamtejszego klasztoru.***) Umarł 13. maja 1702 w 58 roku życia.
- Rakowski Michał** jako lektor jubilat obrany prowincyałem w Nieświeżu. FMP.
- Zakrzewski Paulin**, r. 1701 był już lektorem jubilatem i wizytatorem prowincyi litewskiej (FMP. patrz część I. r. 1702 Rękopis Uniw. lwow. 77).
- Giernocki Ignacy**, lektor jubilat, umarł w Łucku r. 1708. (Nekr. lwowski z r. 1744, Nekrolog Zbaraski każe mu umierać

*) Franciszek Zebrzydowski pisze Archiw. kalwar. Adam Pilenus pisze Archiw. leżajskie (ten ostatni zmarł w Leżajsku r. 1617) byli uczniami O. Rochmaniusza Andrzeja. O. Digon na str 125 wspomina że r. 1609 Franciszek Zebrzydowski po bracie wnuk fundatora klasztoru Kalwaryjskiego odprawił w Kalwaryi pierwszą mszę świętą. Deotyma pisze, że jakiś ks. Zebrzydowski towarzyszył Janowi III. królowi polskiemu na wyprawę pod Wiedeń.

**) Kronikę klasztoru Alwerniańskiego ułożoną przez O. Daniela Zielińskiego, o którym była mowa wyżej, przepisał i uzupełnił O. Anioł Hlause, zakonnik niesłychanej pilności i pracy literackiej. W bibliotece Alwerniańskiej oprócz dwutomowej kroniki in folio jest przeszło 29 oprawnych rękopisów przeróżnej treści, które wyszły z pod pióra O. Hlausey między 1738—1788 r. O. Anioł Hlausey umarł w Alwernii 7. lipca 1790.

5. grudnia 1716 i znowu 30. grudnia 1708, w Rzeszowie zapisany pod dniem 5. i 30. grudnia 1708).

Dobraszewski Urban, jako lektor jubilat, umarł w Samborze 17. grudnia 1708. (Nekr. lwow. 1744).

Wolan Jan, obrońca nauk katolickiego kościoła. (Barącz).

Lektorowie XVIII. wieku.

Jak dawniej tak i teraz wysyłano zdolniejszych kleryków na naukę do Rzymu, czego jest dowód na O. Sowińskim, Kwołku, Horodeckim, Zielińskim. Pomimo to że w innych prowincjach obfitowały szkoły w lektorów, w naszej prowincyi ruskiej r. 1720 dał się czuć brak zdolnych nauczycieli i dlatego wezwano pomocy z Włoch. Takimi byli Franciszek z Bibiany. Słynął w tym czasie jako bohater niepokonalny na arenie teologicznej O. Garbowski i Ludwik We Lwowie i Lublinie koło r. 1731 uczą obok lektorów polaków, także włośli, jakoto: Ferdynand z Prochilo, Jan z Andryi, Karol Franciszek z Melegnano, Franciszek Xawery ze Sardynii. Oprócz szkół we Lwowie i Lublinie uczono filozofii w Rzeszowie, Brześciu, Samborze, od r. 1740 w Zaslawiu. Moralnej w Przeworsku, Husiatynie, Rodecznicy, Dubnie. R. 1717 uchwalono przenieść studium z Rodecznicy do Lublina (kurendy z lat 1711—1730). Roku 1768 przeniesiono filozofię ze Sambora do Zbaraża. Akta prowincyi ruskiej z lat 1729—1744 przechowały nam nietylko nazwiska lektorów ale i wyniki konkursów na katedry filozoficzne i teologiczne. I tak r. 1733 9. września odbył się konkurs na katedrę teologiczną we Lwowie. Sędziami byli Adryan Seryewicz, J. K. Kwolek, O. Franciszek Xawery (ze Sardynii). R. 1734 odbył się konkurs na katedrę filozoficzną. W tym roku nakazano, aby lektorowie filozofii przez trzy lata uczyli, co tydzień dysputy odbywali. (Acta j. w. str. 265). R. 1735, 1737, 1738, 1740 odbyły się konkursy na obie katedry. (Acta str. 338—353, 478, 579). Najświetniej wypadł konkurs r. 1740 15. czerwca, gdyż tacy kandydaci na katedrę filozoficzną jak , Andrzej Jordan, Wenanty Tyszkowski i Stefan Wilczyński otrzymali po 50 punktów, a Ambroży Lass 38 punktów. (Acta 579 - 581). Sędziami byli OO. Maryan Ziemiński, Ignacy Snioszkiewicz, Izidor Byliński, Seweryn Ryszkowski, Dydak Horodecki i prezes O. Jan Kap. Kwolek. R. 1741 do konkursu z filozofii zgłosiło się pięciu, a z teologii trzech zakonników. Najwięcej punktów z filozofii bo 40 odniósł Wiktor Bogeneityr, 38 Benedykt

Kotficki, Dezydery Trzonowski 32, Kanty Matyaszkiwicz 31¹/₂, a Felicyan Lewicki 28. Examin z teologii wypadł słabo (Acta 635 do 638). R. 1743 23. kwietnia konkurs z teologii ci sami co roku 1741 zdawali konkurs z filozofii. Najświetniej zdał O. Wenanty Tyszkowski. Sędziami byli OO. Adryan Serywicz, Franciszek Kozlewski, Ignacy Snioszkiewicz, Izydor Byliński, Seweryn Ryszkowski, Kanty Matyaszkiwicz. Jak w innych prowincjach tak i w ruskiej naszej prowincyi odznaczyli się u nas na polu pracy literackiej Seweryn Ryszkowski, Benedykt Kotficki, Andrzej Jordan, Gaudenty Pikulski. Jeszcze pod koniec wieku ceniono lektorów naszych w kuryi Arcybiskupiej, gdyż ich mianowano cenzorami ksiąg (patrz Ulitowskiego, Razmusiewicza). Żywą była jeszcze szkoła, skoro dysputy swe publicznie ogłaszała (patrz niżej r. 1769).

R. 1771 O. Felicyan Lewicki w kurendzie z dnia 30. marca zowie lektorów: flos provinciae jucundi germinis, decus atque ornamentum gratiae, tota indoles laudis et honoris Matris provinciae, gloriosa faecunditas. Konkursa w celu obsadzenia katedr odbywały r. 1771, 1774, 1775, 1777, 1778, r. 1780. (Kurendy Lewickiego 30. marca 1770 Tyszkowskiego 2. kwietnia 1774, Rusieckiego 7. sierania 1775, Razmusiewicza 25. lutego 1777, Lankiewiczza 2. sierpnia 1778, Zwierzchowskiego r. 1780).

R. 1783 wskutek rządowych rozporządzeń klerycy zakonu byli przymuszeni uczęszczać na Uniwersytet lwowski i mieszkać w seminaryum jeneralnem. (Kur. O. Kajetana Dominika 5. lutego 1784, Kur. Weigla. Utrzymało się tylko studjum w Zbarażu tamże od r. 1768 istniejące).

Borzykowski Franciszek chronolog i definitor Małopolskiej prowincyi, podpisany roku 1702 w księdze Archiwum klasztoru krakowskiego, prowincyał r. 1720, wikary prowincyi od r. 1728. Wydał r. 1732 kazania p. t. »Centiloquium seu centum et quindecim sermones de Sanctis.» Cracoviae u Jakóba Matyaszkiwicza. (Patrz niżej Kulbińskiego, patrz I. część r. 1708). Umarł w Krakowie 2. kwietnia 1735 licząc lat 80, w zakonie 60. (FMP. Negr. Alw. Kalw. Krak).

Aleksander (nieznanego nazwiska) podpisany na tej samej księdze na której znajduje się nazwisko O. Franciszka Borzykowskiego.

Uwaga: Patrz niżej Zagajewskiego lub Zajęckiego Aleksandra.

- Kozerowski Franciszek**, lektor filozofii umarł w Sokalu 1. lutego 1703. (Nekrolog leżajski).
- Dyonizy** (nieznanego nazwiska) umarł w Tarnowie 17 września 1703.
- Kozłowski Paweł**, lektor moralnej teologii w Kalwaryjskim klasztorze, umarł w Krakowie 23. lipca 1704. (Nekr. Krak).
- Bośnia Sebastian**, lektor filozofii, umarł 29. października 1704, w Radomiu
- Gruszecki Dominik**, umarł w Sokalu 20. maja 1705 (Nekrolog lwowski, rzeszowski).
- Bidziński Hilary**, były lektor filozofii, umarł na zarazę 29. września 1705 w Opatowie.
- Charznicki Dyonizy**, lektor-jubilat, umarł 5. września 1706 w Skaryszowie, pogrzebany w Radomiu. (Patrz część I. r. 1705).
- Niegardowski Szymon**, umarł 15. lutego 1719 (Kur. Lurynowicza 21. lutego 1719). Roku 1704 był wizytatorem prowincyi Małopolskiej. (Patrz część I. r. 1705 — 1714). Lektorem jubilatem został r. 1712 (Kur. Krupskiego z r. 1712. FMP).
- Lizieniewicz Karol**, gorliwością, pobożnością odznaczony umarł 26. czerwca 1706 w Opatowie.
- Orejowski Chryzostom**, lektor filozofii, umarł w Opatowie 18. sierpnia 1706.
- Rzebski Franciszek**, umarł w Sokalu 30. sierpnia 1706.
- Nurkiewicz Jakób**, umarł w Krakowie 7. grudnia 1706.
- Długosz Stanisław**, patrz część I. rok 1708. (Kur. Krupskiego z 2. maja i 11. lipca 1712).
- Balawander Jan**, † 15. lutego 1708 w Lublinie. (Nekr. lwow. leżaj., rzeszow.).
- Wyrwiński Alexander**, r. 1708 był lektorem jubilatem i Kustoszem prowincyi. (Arch. rzesz. str. 60).
- Przytułowicz Cyprian**, lektor filozofii, umarł 19. lipca 1708 we Lwowie. (Nekr. lwow., leżaj., rzeszow.)
- Studziński Franciszek**, † w Lublinie 12. marca 1709. (Nekr. lwow., rzeszow.).
- Zagajewski Alexander**, † w Kalwaryi 22. sierpnia 1710.
- Tolko (czy Jnk) Antoni**, † 24. czerwca 1710 w Kalwaryi.
- Mętnowski Kazimierz**, † 3. sierpnia 1710 w Kalwaryi na zarazę.

Jaworski Bonawentura i Fagos Bonawentura, zmarli 2. sierpnia 1710 w Kalwaryi na zarazę (Kron. kalw.).

Krauzowicz Ignacy, definitor 1711. Umarł we Lwowie 12. stycznia 1712. (Archiw. rzeszow. str. 60; Kurenda Krupskiego z 14. lutego 1712.)

Majeranowski Franciszek, r. 1711 był kustoszem prowincyi. Umarł 18. maja 1713 we Fradze. (Kur. Krupskiego z 28. maja 1713).

Kwieciński Andrzej, r. 1711 był kustoszem prowincyi, r. 1713 i 1731 prowincyałem, był też protonotariuszem apostolskim. R. 1737 wizytatorem prowincyi Małopolskiej. (Archiwum rzeszow. str. 60; [patrz część I. r. 1723]. F. M. P. Kurendy Małop. prowincyi).

Sowiński Ludwik, uczył się w Rzymie, był lektorem filozofii w Sokalu. Umarł tamże 29. września 1713. (Kurenda Krupskiego 25. października 1713).

Zajęcki Alexander lektor, jubilat, uczynny, sumienny zakonnik. Umarł w Przyrowie 15. lipca 1714.

U w a g a: Być może łatwo, że ów O. Alexander wyżej podany, jest O. Zajęckim.

Walasiewicz Jerzy, lektor-jubilat, umarł 17. kwietnia r. 1715. (Kur. Niegardowskiego z 10. maja 1715 nie podaje miejsca, nekrologi klasztorne piszą, że w Rodecznicy umarł 17. maja 1716).

Okoniewski Bernardyn, definitor agregat, umarł 23. grudnia 1715 w Górze.

Turkotowicz Stanisław, lektor-jubilat, umarł w Rodecznicy 19. kwietnia 1715, (Kur. Niegardowskiego 10. maja 1715).

Schiller (Syller) Augustyn, lektor-jubilat, umarł 14. grudnia 1715 w Pradze na zarazę.

Gamalski Serafin, kanonista (Patrz część I. str. 1717). Umarł w Skempem pod koniec maja 1733. (Acta z lat 1729—1744 str. 229. Kur. Szczamburskiego 31. maja 1733).

Narmac Kazimierz, litwin, lektor-jubilat, obrany prowincyałem r. 1716 w Kalwaryi. (Księga nekr. Alwer. przy końcu).

Garbowski Ludwik, r. 1717 definitor, 1721 kustosz prowincyi. Umarł w Samborze w marcu 1728. Na arenie teolo-

gicznej był bohaterem niepokonalnym. (Kur. Ziomkowskiego 1728 4. kwietnia).

Kulpowicz Roman, lektor moralnej teologii, umarł w Rzeszowie 2. września 1718. (Kurenda Lurynowicza 16. września 1718).

Gigniewski Maryan, exprowincyał Wielkopolski, umarł 12 lipca 1722 w Swiecu (Kur. 10. września 1722, patrz część I. r. 1720).

Milczański Placyd, r. 1717 kustosz prowincyi ruskiej, r. 1723 był prowincyała komisarzem podczas pobytu tegoż prowincyała w Rzymie. Umarł w Rodecznicy 1731 z początkiem stycznia. (Kurenda Wdziekońskiego 8. lutego 1731).

Dost Mikołaj, † w Tarnowie 9. marca 1717. (Arch. tarnow. 213).

Karczyński Felix, lektor filozofii, umarł 10. kwietnia 1719 w Wyżlanach. (Kurenda Lurynowicza 8. maja 1719).

Kamiński Jan, z Wielkopolskiej prowincyi był wizytatorem prowincyi Małopolskiej r. 1720 (F. M. P.)

Damirski Kazimierz, † w Lublinie 25. czerwca 1720. (Nekr. rzeszowski i lwowski z r. 1744. W Leżajsku zapisano go 25. maja 1462!!).

Henuik Antoni, † w Kalwaryi 4. (21.) listopada 1720.

Olexiowicz Krzysztof, † w Alwernii 13. listopada 1720. (Archiw. Alwer.)

Urbański Teofil, lektor filozofii, umarł w Radomiu 20. października 1721.

Twardowski Dyonizy, † w Krakowie 5. marca 1722.

Krasowski Bonawentura, prowincyał Małopolskiej prow. r 1723. Prezesem kapituły był O. Berard Krupski*). (F.M.P)

Cybański Grzegorz, lektor filozofii, umarł w Tarnowie 23. listopada 1723.

Pomaralski Franciszek, przed r. 1723 był gwardyanem w Leżajsku. Umarł w Husiatynie jako definitor aktualny 29. maja 1730. (Kurenda Okólskiego z r. 1723. Nekrolog leżajski nazwisko i datę daje fałszywą 29. maja 1744).

*) W I. części pod r. 1717, mylnie nazwano go Bernardem.

Seryewicz Adryan, r. 1724 uczył filozofii w Samborze, r. 1728 teologii w Lublinie, od r. 1733 we Lwowie, r. 1733 — 1735 był sędzią na konkursach we Lwowie, r. 1737 był kustoszem prowincyi, r. 1743 ¹⁷⁴⁴chronologiem. Słynny to był kaznodzieja i wierszopisarz. Kazania jego przechowuje biblioteka leżajska. Wydał drukiem 22 dysput. Umarł w Zaslawiu 30. stycznia 1748 roku. (Acta 1729 i t. d., str. 67, 180, 183, 647, 730, 743. Kurenda Wdziekońskiego z 21. kwietnia 1748; Estreicher).

Kozłowski Jacenty, † we Lwowie 24. (29.) kwietnia 1724. (Kur. Zielnickiego 6. maja 1724. Nekrolog rzeszowski każe mu umierać w Lublinie 24. kwietnia 1722).

Barankiewicz Mikołaj, lektor-jubilat, exprowincyał Wielkopolski, prokurator kanonizacyi Władysława z Gielniowa, był wizytatorem i prezesem Małopolskiej prowincyi r. 1726, (F. M. P. Acta z lat 1729 — 1744, str 72).

Markowski Paweł, † w Krystynopolu 8. lutego 1726. (Nekrol. lwowski z r. 1744 i Nokr. rzeszowski)

Wawrzyniec z Poznania, (patrz I. część r. 1726) Umarł 22. maja 1743. (Kur. Wdziekońskiego 4. sierpnia 1743).

Szeńczy Berard, † w Sokalu 5. lutego 1728. (Kur. Ziomkowskiego 4. kwietnia 1728. Nokr. rzesz mylnie podaje rok 1729).

Strużewski (czy Anczewski) **Benedykt**, † w Rzeszowie 25. listopada 1728. (Kurenda Ziomkowskiego 28. stycznia 1729. Nokr. rzesz i leżaj. Nekrolog lwowski z r. 1744 zowie go Aniszewskim i każe mu umierać 7. listopada 1728).

Szysiecki Jan Kapistran, (patrz część I r. 1729) Umarł w Poznaniu 12. kwietnia 1753. (Acta 1729 itd., str. 109 — 111; Kurenda Kwolka 1. maja 1753).

Jarocki Franciszek, r. 1729 wydał książeczkę dla pątników na Kalwaryę Zebrzydowską p. t. »Prowiant podróżny.« Prowincyałem Małopolskim r. 1734. Umarł w Kalwaryi 13. listopada 1741. (FMP. Nek. Alw. Kalw. Krak.)

Suski Erazm, † w Tarnowie 17. marca 1730. (Arch tarnow. 215).

Arczyński Sebastyan, r. 1730 był mistrzem Nowicyatu w Leżajsku, r. 1738—1740 uczył moralnej teologii w Rodecznicy, (Acta str. 522); r. 1764 examinatorem na konkursie,

Mąż cnotliwy. (Acta j. w. 588). Umarł w Zasławiu 1767 12. stycznia. (Kurendy Kotlickiego, Kwoleka; Nekrolog rzeszowski).

Kapiński Daniel, uczył r. 1731 moralnej teologii w Rodecznicy, (Acta j. w. str. 67)

Zgorzelski Rafał, r. 1731 był już lektorem-jubilatem i exprowincyałem w Wielkopolskiej prowincyi, (Acta 1729 itd. str. 72).

Brzozowski Dominik, uczył moralnej teologii w Husiatynie r. 1731, w Rodecznicy r. 1737. (Acta 1729 itd. str. 67, 160, 482).

Bułak Jakób, był jako definitor aktualny na kapitule Tarnowskiej r. 1731. (Acta j. w. str. 110).

Braun Bonawentura, lektor filozofii umarł w Radomiu 13. Kwietnia 1731. (Nekrologi Alwer. Kalw. Krak.)

Przybylski Andrzej, r. 1730 był gwardyanem w Gwoźdzczu, r. 1737 uczył moralnej w Przeworsku. Umarł 26 kwietnia 1754 w Sokalu. (Acta z lat 1729 itd. str. 146 i 482. Kur. Tyszkowskiego 17. lipca 1754).

Walczakiewicz Klemens, r. 1731 był lektorem filozofii w Rzeszowie, r. 1733 zdawał konkurs na katedrę teologiczną. R. 1735 zasiadał jako sędzia na konkursie teologicznym, teologii uczył w Lublinie r. 1736. Umarł tamże 4. maja 1736. (Acta z lat 1729 itd. str. 67 i 426. Negr. lwow. z roku 1744. Negr. rzeszowski podaje rok śmierci 1738).

Słończewski Sylwester, uczył filozofii w Brześciu r. 1731. Objął potem katedrę teologiczną we Lwowie, wkrótce przeniesiono go do Lublina, a r. 1734 usunięto go z urzędu lektora, Umarł w Józefowie 15. kwietnia r. 1734. (Do Kurendy Szczamburskiego z 13. kwietnia dopisek. Acta 1729 itd. str. 53, 54, 67, 97, 183, 250. Negr. lwowski, leżajski, rzeszowski).

Tycz Bruno, r. 1733 zdawał konkurs i otrzymał 28 punktów, r. 1734 uczył filozofii w Samborze, r. 1738 w Lublinie, lecz wkrótce odebrano mu katedrę (Acta j. w. 202, 482, 514).

Śnioszkiewicz Ignacy, był lektorem filozofii r. 1734 w Samborze, a r. 1735 we Lwowie. (Acta z lat 1729 str. 67, 160. Kurenda Kotlickiego). W tymże roku na konkursie na katedrę teologiczną otrzymał punktów 30 (Acta j. w. str. 338). Uczył teologii we Lwowie r. 1737 (Acta j. w.

482), w Lublinie 1740 (Acta 588). R. 1741 na kapitule miał mowę. (Acta 681—685). Umarł we Lwowie 20. lipca 1758.

Śnioszkiewicz Dyonizy, r. 1731 był lektorem filozofii w Rzeszowie, r. 1737 zdawał konkurs na katedrę filozoficzną, otrzymał 15 głosów i posłan na lektora moralnej teologii do Dubna. Umarł we Lwowie 4. kwietnia 1741. (Acta j. w. str. 67, 482, 674).

Dobrowiejski Gabriel, r. 1731 uczył filozofii w Samborze a r. 1753 był spowiednikiem PP. Bernardynek we Lwowie i wydał w drukarni brackiej N. Trójcy »Historję świętą rewolucyi niebieskich, rajszych i ziemskich«. Jest to praca wierszem oddana i w cytaty bogata, zaopatrzona dobrą oceną Walentego Tyszkowskiego, Maryana Ziemińskiego lektorów, jakoteż aprobatą prowincyała i arcybiskupa lwowskiego. Exemplarz nie całkowity znajduje się w bibliotece Alwerniańskiej. Umarł w Łucku 17. kwietnia 1772. (Kurenda Glattza 12. czerwca 1772).

Połaniecki Jan Kap, pełen zasług i cnót r. 1731 wydał książeczkę o arcybractwie św. Michała Archanioła. Umarł w Kalwaryi mając lat 75 dnia 6. października 1763. (Patrz część I. r. 1747).

Roznerski Mateusz, r. 1731 był lektorem filozofii i sekretarzem na kapitule Tarnowskiej, r. 1743 został lektorem-jubilatem. R. 1747 wydał rozprawę kazanie pod tytułem »Patronus Regni cum sancta conclusionione Beatus Ladislaus de Gielniovio».*) Umarł jako exprowincyał 16. kwietnia 1758 w Warszawie. (Patrz część I. r. 1744. Kurenda Kotfickiego z 30. lipca 1758. Acta 1729 itd. str. 733).

Ziemiński Maryan, r. 1731 był lektorem filozofii we Lwowie, r. 1733 zdawał konkurs na katedrę teologiczną, r. 1736—1737 uczył teologii w Lublinie. (Acta j. w. 426, 482). R. 1753 ukończył 9 lat nauczania teologii. R. 1752 26. sierpnia wydał pochlebny sąd o książce O Gabriela Dobrowiej-

*) Rozprawa ta znajduje się między innymi kazaniem razem oprawionem w bibliotece klasztoru krakowskiego. N. p. jest tam mowa pogrzebowa O. Felicjana Lewickiego z r. 1747 na cześć Kazimierza Iwanickiego, chorążego Nowogrodzkiego, z r. 1745 kazanie O. Ant. Lipiewicza na cześć św. Antoniego Padewskiego, z r. 1747 kazanie pogrzebowe O. Benedykta Kotfickiego na cześć arcyb. Kijow. lwow. Atanazego Szeptyckiego itd.

skiego. (Rękopis Uniw. lwow. pisze, że słuchał spowiedzi samobójcy Józefa Borkowskiego). Pozbawiony urzędu z lektora teologii posłany do Dubna na lektora moralnej teologii r. 1740. Nakoniec uchwalono osadzić go w więzieniu Sokalskim. Umarł w Rodecznicy 22. maja 1783. (Acta 1729 itd. str. 67, 583, 586, 588, 641, 645, 646, 675, 676, 692, 693, 696, 699, 755, 757. Kurenda Tyszkowskiego 23. października 1753).

Augustynowicz Wawrzyniec, uczył filozofii w Samborze r. 1731. r. 1733 zdawał konkurs na katedrę teologiczną. (Acta j. w. str. 67, 258—261).

Michałowski Franciszek, z prowincyi litewskiej był na kapitule tarnowskiej r. 1731. (Acta j. w. str. 110).

Szperczyński Jan, r. 1731 uczył moralnej teologii w Przeworsku, r. 1735 w Dubnie. (Acta j. w. 67, 354).

Orłowski Ignacy, przed r. 1732 był wizytatorem prowincyi Wielkopolskiej (Acta z lat 1729 itd. str. 160. Patrz część I. 1735).

Szczamburski Antoni, r. 1731 uczył teologii, r. 1732 został prowincyałem. (Patrz część I. Acta z lat 1729 itd. str. 73, 74. Rękopis Uniw. lwow.).

Kwolek Jan Kap., uczył r. 1731 filozofii w Lublinie (Acta j. w. 67.) r. 1733—1735 był sędzią na konkursach, uczył teologii we Lwowie r. 1737 a w Lublinie r. 1740. (Acta j. w. 258, 338, 482, 588.) [patrz część I. lata 1741, 1750, 1763]. Jako gwardyan Sokalski r. 1745 był wizytatorem prowincyi Małopolskiej. (FMP). Umarł w Sokalu 20. stycznia 1771.

Łukaszewicz Andrzej, definitor aktualny r 1731. Umarł w Krakowie 25 maja 1734. (Nekrol. alw., kalw. i krak. Acta j. w. str. 110).

Ardecki Floryan, r. 1732 był sekretarzem prowincyi. On to zebrał acta od r 1729—1744. R. 1738 został lektorem-jubilatorem i gwardyanem w Samborze (Acta 340, 349, 487, 490, 520). Umarł w Zaslawiu 25. czerwca 1749. (Nekr. zbarazki Rzeszowski zaś fałszywą ma datę).

Mirczyński Wenanty, lektor filozofii, umarł w Tarnowie 16. kwietnia 1732. (Archiw tarnow. str. 215; Nekr. krak.).

Golbacki Władysław. (Patrz część I. r. 1732. Acta z lat 1729 itd., str. 72, 116. Rękop. Uniw. lwow.).

Strus Karol, nadzwyczajnej dobroci i łagodności. Umarł w Tarnowie 19. lutego 1734. Był prowincyałem i za niego wiele protestantów przeszło na łono kościoła rz. kat. (Arch. tarnow. 215, 365).

Andruszkiewicz Franciszek, (Patrz część I. r. 1735).

Gochowski Dominik, r. 1734 uczył filozofii w Lublinie, a r. 1735 posłany do Przeworska, aby tam uczył moralnej teologii. (Acta j. w. 354).

Wolnikiewicz Wacław, spowiednik PP. Bernardynek w Krakowie. Umarł 10. marca 1734.

Byliński Izidor, uczył filozofii w Rzeszowie od r. 1734 — 1737. R. 1737 zdawał konkurs na katedrę teologiczną i otrzymał 17½ punktów i posłan na lektora do Lublina, r. 1740 i 1741 uczył we Lwowie (Acta 426, 478, 482, 588, 721). Roku 1754 jako lektor-jubilat wspomniany w Zasławiu w kurendzie Tyszkowskiego.

Drozdowski Joachim, r. 1734 na konkursie otrzymał 24 punktów i zaczął uczyć filozofii w Rzeszowie R. 1737 zdawał konkurs na lektora teologii i otrzymał tylko 9½ punktów, posłano go na lektora filozofii do Sambora (Acta 258, 426, 436, 482, 588, 637, 638). R. 1741 zdawał konkurs na katedrę teologiczną po raz drugi, ale tylko 11 punktów odniósł. Posłano go do Dubna na lektora moralnej. Umarł w Łukowie 27. grudnia 1778. (Kur. 8. kwietnia 1779).

Rudawski Ludwik, † w Kalwaryi 27. maja 1735.

Łuszczyński Antoni, r. 1735 zdawał konkurs z filozofii i zaczął uczyć moralnej teologii w Husiatynie. (Acta 339, 354, 522).

Bartman Wojciech, r. 1735 zdawał konkurs z filozofii i zaczął uczyć moralnej w Rodecznicy. (Acta 339 - 354).

Krzyszkievicz Paulin, uczył filozofii w Samborze od r. 1735 — 1737 (Acta j. w. 482).

Komborski Piotr, znakomity nauką i pobożnością. Umarł w Tarnowie 21. lipca 1740. (Arch. tarnow. 215. Nekr. alw.).

Horodecki Dydak, uczył się w Rzymie (Acta j. w. 74). R. 1735 zdawał we Lwowie konkurs na katedrę z filozofii i uczyć

zaczął r. 1737 (Acta j. w. str. 482, 537). R. 1747 był kustoszem, r. 1750 odszczególniono go tytułem »Admodum Reverendi Patris« (Kurenda Kwolka 23 listop. 1750).

Ryszkowski Seweryn, zdał egzamin z filozofii na lektora 1734 i otrzymał 30 punktów. Zaczął zaraz uczyć filozofii we Lwowie. R. 1735 miał mowę na kapitule, r. 1737 otrzymał na konkursie z teologii 22 punktów i uczył najsampierw we Lwowie a od r. 1741 w Lublinie (Acta 342, 348, 478, 482). Jako gwardyan w Leżajsku zasłużył się około tamtejszego kościoła, klasztoru i przeprowadził koronację obrazu cudownego N. Maryi Panny. Autor książki do ćwiczeń duchownych p. t. »Ośmiodziennik seraficki«. Umarł w Leżajsku 27. czerwca 1779, w 74. roku życia służąc 52 lat enotliwie Bogu w zakonie. (Kur. Zwierzchowskiego 6. sierpnia 1779).

Kaffka Tymoteusz, r. 1738 wykładał filozofię w Przyrowie. Rękopis dobrze zachowany zawierający jego wykłady znajduje się w bibliotece klasztoru Alwerniańskiego. Roku 1771 wydał dziełko o III. zakonie p. t. »Obserwa życia regularnego«. Exemplarz przechowuje biblioteka kalwaryjskiego klasztoru. R. 1773 w Krakowie wydał książeczkę po łacinie na temat obchodu drogi krzyżowej p. t. »Via regia«. Dedykował ją Zygm. Brzozowskiemu kanonikowi kijowskiemu i Czernichowskiemu a proboszczowi w Chlewicach. Exemplarz przechowuje biblioteka Alwerniańskiego klasztoru. On też ułożył nekrolog braci dla klasztoru kalwaryjskiego, umarł jako gwardyan klasztoru krakowskiego ad Pacem 28. lutego 1779 roku. (Nekr. alw., kalw. i krak.).

Strugiewicz Bernardyn, był w Nowicyacie leżajskim, uczył się w Lublinie r. 1736. R. 1738 zdawał konkurs na katedrę filozoficzną i otrzymał punktów 28. Posłany na lektora do Rzeszowa lecz r. 1740 przeszedł do OO. Kapucynów. (Acta j. w ; str. 147, 426, 427, 515, 581, 599).

Twardowiec Jan, odbył nowicyat w Leżajsku, *) r. 1738 najlepiej zdał konkurs na katedrę filozoficzną, bo otrzymał 38

*) W Leżajsku już r. 1729 — 1780 był nowicyat. (Kur. Ziomkowskiego 28. stycznia 1729, Kur. Zwierzch.). We Lwowie był nowicyat od r. 1738 (Acta j. w. str. 517). W Sokalu był nowicyat r. 1752. (Kur. 28. listopada 1752). r. 1778 uchwalono otworzyć nowicyatw Łukowie.

punktów. Został lektorem filozofii we Lwowie. R. 1740 posłano go na lektora moralnej w Rodecznicy, a wnet do Dubna na kaznodzieję. (Acta 147, 515, 582, 590).

Zieliński Łukasz, uczył się w Rzymie, r. 1738 zdawał we Lwowie konkurs 27. października, otrzymał punktów 22. Roku 1740 zrezygnował i został gwardyanem w Sokalu r. 1741. (Acta 524, 537, 581, 641).

Lass Ambroży, obkleł suknię zakonną w Leżajsku. R. 1740 15. czerwca złożył examin na lektora z filozofii i otrzymał 38 punktów. Zaczął uczyć filozofii w Rzeszowie (Acta 579, 581, 588, 710, 712, 721). R. 1743 na konkursie otrzymał 42 punktów. Został mistrzem nowicyatu w Leżajsku Umarł w Brzeżanach 28. kwietnia 1775. (Kur. Tyszkow. 25. kwietnia 1775).

Sommer Adryan, od r. 1738 – 1741 uczył moralnej w Przeworsku (Acta j. w., str. 522, 588). R. 1743 posłano go do Husiatyna. Umarł w Zbarażu jako wikary 6. stycznia 1749. (Kur. z 27. marca 1749).

Mikołajski Jan, r. 1737 uczył teologii moralnej w Husiatynie. (Acta j. w. 482).

Kamiński Honorat, zdawał konkurs na katedrę filozofii r. 1737. Otrzymał punktów 17, posłano go na lektora filozofii do Rzeszowa, r. 1738 do Lublina (Acta 482, 528, 537). Był wymownym kaznodzieją, miał mowę na kapitule r. 1738 3. października. Umarł w Samborze 30. marca 1744 (Kurenda Roznerskiego 15. maja 1744)

Rzymski Hipolit, r. 1737 zdawał konkurs na katedrę filozofii i otrzymał 20 $\frac{1}{2}$ punktów, posłano go na lektora filozofii do Rzeszowa (Acta j. w., str. 482, 721.). R. 1741 na konkursie z teologii otrzymał tylko 16 punktów, posłano go do Rodecznicy na lektora moralnej teologii, r. 1743 posłany na lektora teologii moralnej do Przeworska (Acta 637, 638).

Tymiński Paschalis, r. 1740 był lektorem w Małopolskiej prowincyi. R. 1743 starał się do prowincyi ruskiej, pozostał atoli skoro umarł w Tarnowie 27. marca 1771. Odznaczał się pobożnością do N. Maryi Panny. (Acta j. w., str. 593, 736. Arch. tarnow. 218).

Kulbiński Bartłomej, r. 1741 1. stycznia podpisał się w księdze p. t. »Centiloquium i t d.« wydanej r. 1732 w Krakowie. (Biblioteka krak. klasztoru). R 1741 nuncyusz, nie wiedząc dlaczego mianował go wizytatorem prowincyi, O. Jenerał skasował wszystkie jego akta. Umarł 23. (25.) lipca 1760 w Opatowie. (Kurendy Małopolskiej prow. w Kalwaryi, FMP. Acta z lat 1729—1744, str. 593. Nekr. alw., kalw. i krak.).

Kukliński Augustyn, uczył się we Lwowie potem w Bononii (Acta z lat 1729 i t d., str. 438, 515, 641, 732). R. 1738 poddał się konkursowi we Lwowie otrzymał głosów 30. Zaczął uczyć w Samborze R. 1741 na konkursie z teologii otrzymał $17\frac{1}{2}$ punktów, przeznaczono go na lektora do Lwowa. R. 1743 otrzymał dekret na lektora-jubilata. (Acta 637, 638, 691).

Switkowski Dyonizy, uczył r. 1738 teologii moralnej w Dubnie. (Acta 522)

Jordan Andrzej, oblekł suknię zakonną w Leżajsku, zdawał konkurs na katedrę filozoficzną r. 1740 15. czerwca i otrzymał 50 punktów. (Acta 579—81, 710—12, 723) Zaczął uczyć filozofii w Lublinie (Acta 642.) R. 1743 otrzymał $42\frac{1}{2}$ punktów na konkursie i posłano go do Zaslawia. R. 1766 na cześć św. Antoniego wydał »argumentum officiose pietatis«. R. 1772 10. sierpnia był gwardyanem w Zaslawiu i oceniał księgę O. Koflickiego »Superior regularis«. R. 1773 we Lwowie wydał księgę liturgiczną p. t. »Manuductio ad recte et rite celebrandum sacratissimum Sacrificium missae« z dedykacją i wizerunkiem Arcyb. lwow. W. H. Sierakowskiego. R. 1777 we Lwowie u Antoniego Pillera wydał »Ordinarium seu Caeremoniale FF. Minorum.« R. 1781 był komisarzem klasztorów w dyecezyi Przemyskiej. Umarł w Rzeszowie 14. stycznia 1791. (Kurenda Weigla 21. lutego 1791).

Tyszkowski Wenanty, oblekł suknię zakonną w Leżajsku r. 1734 zdawał konkurs na katedrę filozofii roku 1740 15. czerwca i otrzymał 50 punktów. (Acta 579—581, 642, 710—712). Zaczął uczyć filozofii we Lwowie. R. 1743 zdał najświetniej egzamin z teologii, bo odniósł 49 punktów. Posłano go na lektora do Lublina. R. 1756 został defi-

nitorem jeneralnym. R 1774 wysłał do Nuncyusza w Warszawie obronę zakonów w Polsce za co otrzymał pochwałę. Umarł 1. grudnia 1783 w domu krewnego. Pogrzebany w Brześciu. (Patrz część I. r. 1753, 1757, 1760. Kronikę Fragi i Rzeszowa).

Wilczyński Stefan, zdawał konkurs z filozofii r. 1740 15. czerwca i odniósł 50 punktów. (Acta 579—581, 710—712, 723). Zaczął uczyć filozofii w Zaslawiu. Roku 1743 po Wen. Tyszkowskim najlepiej zdał konkurs z teologii bo otrzymał 45 punktów. Dalej kazano mu uczyć filozofii we Lwowie Uciekł r. 1744 jak doniesła kurenda O. Kozlewskiego 31. grudnia 1744, r. 1749 mieszkał w Sokalu. Arch. Sokal. str. 410. Umarł w Łucku r. 1764 19. maja. (Nekrolog Rzeszowski).

Fiala Anzelm, lektor filozofii, r. 1740 21. października umarł w Radomiu. (Nekrolog alwern.).

Bogneyzer Gotfryd, był w Nowicyacie Leżańskim, r. 1733 uczył się filozofii w Rzeszowie, zdawał konkurs z filozofii r. 1740 15. czerwca i otrzymał punktów 26 (Acta 579—581, 642, 710—712, 722). Zaczął uczyć filozofii w Zaslawiu, a roku 1741 przeznaczono go na lektora do Sambora. R. 1743 na konkursie otrzymał 19½ punktów; podano go do Dubna na lektora moralnej teologii. Umarł na Ukrainie we wsi Plutyńcach r. 1746 30. listopada, pogrzebany w Pohrebiszczu. (Kurenda 24. kwietnia 1747).

Kozlewski Franciszek, R. 1739 28. kwietnia od OO. Reformatów przeszedł do nas (Patrz część I. r. 1744). uczył r. 1740—1743 teologii we Lwowie. (Acta j. w. 588, 721). R 1746 19. maja rozporządził, aby co sobotę spiewano po kościołach naszych litanię loretańską »Tota pulchra i Da pacem«. R. 1754 w Rodecznicy mieszkał. Umarł we Lwowie 19 grudnia 1778 po 18 latach ciężkiej choroby. (Kurenda Tyszkowskiego 18. kwietnia 1779).

Parafianowicz Teodor, 1740 był na Litwie lektorem-jubilatem. (Acta j. w. str. 593).

Tołoczko Bartłomiej, między r 1740—1743 na Litwie. (Acta 593, 733).

Bogneyzer Wiktor, zdał konkurs na lektora filozofii odniósłszy 40 punktów, 1741 do 1743 uczył w Rzeszowie filozofii. (Acta 635—637). R. 1750 miał do oceny dzieło O. Pikulskiego p. t. »Panis quotidianus«. R. 1754 na kapitule

w Zbarażu dedykował conclusiones theologicas stolnikowi koronnemu p. Moszyńskiemu (Archiw. Sokal. 520). R. 1757 ukończył 10 lat nauczania teologii, r. 1781 został kustoszem prowincyi na kapitule w Zaslawiu.*) Umarł w Cudnowie 5. maja 1790. (Kurenda Tyszkowskiego z r. 1757. Pasch. Turczyńskiego 8. listopada 1781. Weigla 28. paźd. 1790.)

Kotficki Benedykt, zdał r. 1741 konkurs na lektora filozofii i otrzymał punktów 38, zaczął uczyć filozofii w Zaslawiu. (Acta 635, 642, 723.) Mąż nauki i cnót zakonnych, wierszopisarz, r. 1757 wizytator prowincyi Wielkopolskiej, r. 1768 rozporządził, aby codzień spiewano na cześć Bł. Jana Duklanina Responsorium Si requiras. (Archiw. Rzeszow. 74). R. 1778—1779 w Berdyczowie wydrukował w trzech częściach na wszystkie dni roku uwagi moralne nad męką Cbrystusa Pana p. t. »Pamięć codzienna« Dzieło to ma przychylną ocenę czterech lektorów: Paschalisa Turczyńskiego, Klementyna Szyndlarskiego, Elzeara Rydzewskiego, Pafnucego Kędziorskiego, jakoteż aprobatę prowincyałów. Dwie części I. i III. znajdują się w bibliotece Rzeszowskiego klasztoru. (Patrz część I. r. 1757, 1766—1769.) Umarł w Zaslawiu 8. lipca 1781. (Kurenda Liborego Zwierzchowskiego 18. lipca 1781.)

Matyaszkiwicz Kanty, zdał konkurs na lektora filozofii r. 1741 otrzymawszy 31½ punktów. Zostawiono go we Lwowie jako kaznodzieję, r. 1743 posłano go na lektora filozofii do Rzeszowa. (Acta 635—637, 643, 723.) R. 1749 18. czerwca w Kustyniu miał kazanie na pogrzebie Kazimierza Steckiego, drukowane we Lwowie u OO. Jezuitów. Egzemplarz znajduje się w bibliotece klasztoru leżajskiego. Roku 1752 wśród oktawy nowo koronowanego obrazu N. M. P. leżajskiej miał kazanie w dniu szóstym na sumie. Egzemplarz drukowany obchodu koronacyi przechował się w bibliotece rzeszowskiej. Umarł 28. maja 1757 w Rodecznicy. (Nekrol. leżaj. rzeszow.)

Trzonowski Dezydery, R. 1741 zdał konkurs na lektora filozofii odniósłszy 32 punktów. Posłano go na lektora do Sambora. (Acta 635—637, 642, 723.)

*) W I. części błędnie wydrukowano liczbę porządkową kapituł przy r. 1780. Kapituła bowiem była w Zaslawiu r. 1781, a rok przedtem była tylko kongregacya zakonna w Zbarażu.

- Lewicki Felicyan**, R. 1741 zdał konkurs na lektora filozofii odniósłszy 28 punktów Posłano go do Lublina na kaznodzieję a r. 1743 na lektora filozofii do Sambora. (Patrz część I. r. 1769. Acta 635—637, 643, 723) R. 1754 był wizytatorem Małopolskiej prowincyi. Na cześć jego wydano staloryty, które przechowuje klasztor Alwerniański. Malował je Alexander Marchesini, a rzeźbił i odciskał Krzysztof Kilian, r. 1758 10. kwietnia ocenił przychylnie książkę O. Pikulskiego p. t. »Panis quotidianus.« wraz z O. Paschalisem Turczyńskim. Umarł w Sokalu 13. kwietnia 1774. (Kurenda Tyszkowskiego.)
- Radziszewski Piotr**, zdawał egzamin konkursowy z filozofii r. 1743 i otrzymał 46 punktów. Zaczął uczyć w Lublinie. Umarł w Brześciu 9. lutego 1789. (Acta 712—713, 723. Nokr. leżaj. Rzeszow.)
- Paszkiewicz Michał**, (patrz część I. r. 1741—1753). Umarł 15. kwietnia 1767 w Wilnie. (Nokr. leżajski.)
- Sawicz Franciszek**, na Litwie, r. 1742 wizytator Małopolskiej prowincyi. (FMP)
- Obrepalski Augustyn**, prowincyałem Małop. r. 1742, 1748.
- Estka Wawrzyniec**, z Wielkopolski był prezesem kapituły r. 1748 w Przyrowie.
- Czarzasty Mikołaj**, r. 1739 4. stycznia miał do oceny dzieło O. Mansweta Grabowskiego p. t. »Meta« itd. Kazania o ŚŚ. PP. Exempl. w bibl. Alwern. W Wielkopolsce r. 1743 był lektorem. (Acta 733).
- Zaczkowski Gabryel**, teolog u Zamojskiego r. 1744. (Kur. Kwołka 30. marca 1744).
- Girka Jan Kanty**, lektor filozofii, umarł w Opatowie 15. maja 1744. (Nokr. Alwer. Kalwar)
- Lisowski Hieronim**, po gwardyanii Kalwaryjskiej pojechał na misję do Ziemi św. Był tam przełożonym w Grobie P. potem w Betlejemie gwardyanem. R. 1745 wrócił, obrano go prowincyałem. Zasłużył się około klasztoru Radomskiego Umarł tamże 7. września 1759. (FMP.)
- Węgliński Wiktor**, umarł 9. marca 1746 w Radomiu. (Nekrolog Alw. kalw. krak.)
- Trzciański Placyd**, def. akt, zwiedził Ziemię św., pobożny, cichy. Umarł w Krakowie 12. maja 1746. (Nokr. Alw., kal., krak.)

- Zabłocki Ludwik**, umarł w Warkowicach 22. sierpnia 1746. (Kur. 20. listopada 1746. Negr. lwow. rzeszow.)
- Stachnicki Ignacy**, uczył moralnej teologii. Umarł w Husiatynie 27. października 1747. (Kur. Wdziekońsk. 12. grudnia 1747).
- Wierzbicki Bernardyn**, były lektor filozofii, dobry, uprzejmy, umarł w kwietniu 1748 roku. (Arch. Tarnow. str. 216).
- Parth Ignacy**, uczył moralnej teologii. Umarł w Przeworsku 29. marca 1748. (Kur. Wdziekońskiego 21. kwietnia 1748).
- Pastwój Łazarz**, były lektor filozofii, umarł w Pradze 14. kwietnia 1748. (Negr. Alwer).
- Wroński Laurenty**, def. habitualny. Umarł w Zaslawiu 18. września 1749. (Negr. leżaj. rzeszow.)
- Pikulski Gaudenty**, r. 1754 uczył w Zaslawiu, r. 1758 wydał we Lwowie »Złość żydowską«, r. 1759 wydał we Lwowie »Panis quotidianus« czyli kazuistykę, dedykowaną gr. kat. Arcyb. lwow. Leonowi Szeptyckiemu, r. 1760 ukończył 10. rok nauczania, ułożył medytacje na cały rok Umarł w Zbarażu 18. września 1763 (Hugo Kołłątaj w Pamiętniku o nim wspomina *) Gazeta kośc. 1894, str. 422 omyliła się zowiąc go franciszkaninem polskim zamiast bernardynem.
- Glattz Tomasz**, (patrz część I. r. 1750) Umarł w Krakowie 10. lipca 1786 w 73. roku życia. (Negr. alw. i kalw.).
- Zakrzyński Michał**, były lektor filozofii, umarł w Bochni 1750 r. 17 sierpnia. (Negr. alw., kalw i krak.).
- Gurski Józef**, definitorem aktualny z Wielkopolski, r. 1751 był wizytatorem prowincyi Małopolskiej, a r. 1769 prowincyi ruskiej. Umarł w Warszawie 4. lutego 1776. (Kurendy Małop. w Kalwaryi. Patrz część I. r. 1769; Kurenda Razmusiewicza 11. czerwca 1776)
- Przyłęcki Franciszek**, na Litwie r. 1752 napisał książkę do użytku ćwiczeń duchownych. (Gazeta kościelna r. 1894, str. 422).
- Wolnicki Cyryak**, † w Brześciu 31. marca 1754. (Kur. Tyszkowskiego 17. lipca 1754).
- Rydzewski** (mylnie Rydlewski) **Elzeary**, r. 1754 był lektorem w Zaslawiu, r. 1755 podpisany w księdze nowicyatu lwowskiego, r. 1760 zrezygnował z katedry. R. 1767 był sędzią przy konkursie z filozofii, r. 1779 17. kwietnia

*) X. Hugona Kołłątaja »Pamiętnik o stanie duchowieństwa katolickiego itd.« Poznań 1840.

jako prezydent klasztoru w Cudnowie oceniał dzieło O. Kotfickiego p. t. »Pamięć codzienna«. Umarł w Cudnowie 2 grudnia 1788. (Kur. Tyszkowskiego; Nekrolog leżajski).

Jaszczurowski Maciej, † w Krakowie 19. stycznia 1754 (Nekr. alw. i krak.).

Pabel Alojzy, r. 1754 w Tarnowie miał obronę tez z logiki i metafizyki. Staloryt w Alwernii znacznie zniszczony zachował ten wypadek. Umarł 20 stycznia 1765 w Pradze. (Nekr. alw i kalw.).

Gieler Rajmund, 1754 kierował dysputą o wcieleniu Słowa Bożego w Tarnowie. Obraz-staloryt w Alwernii przechowany, z dedykacją Józefowi Władysławowi Siedleckiemu, staroście Jodłowskiemu, syndykowi Opatowskiemu, o tem nas zawiadamia. Umarł w Tykocinie 3. kwietnia 1790. (Nekr. alw i kalw.).

Werner Konrad w roku 1754 kierował dysputą w katedrze tarnowskiej na temat II. i III. księgi Sententiarum. Obraz-staloryt robiony w Ołomuńcu u Jana Freundta, przechowany w Alwernii, dedykowany Felicyanowi Lewickiemu o tem nam znać daje, (patrz to nazwisko). Umarł jako spowiednik PP. Bernardynek w Tarnowie 24. lipca 1783, mając lat 65. (Arch. tarnow. 221).

Rychter Bonawentura, kierował r. 1754 13. lipca dysputą skoty-styczno-teologiczną w Tarnowie, r. 1762 podpisał statuta Małopolskie. Obraz-Staloryt z dedykacją Felicyanowi Lewickiemu, Tomaszowi Glattzowi, z pochwałami dla definitarów i gwardyanów Małopolskiej prowincyi. przechowany w Alwerni o tem nam mówi. Umarł roku 1768 24. sierpnia w Krakowie. (Nekr. alw., kalw. i krak.).

Wyszomirski Krescencyan, rodem z Krasnegostawu na Wołyniu, oblekł suknie zakonne w Sokalu r. 1745. Jako lektor filozofii we Lwowie miał r. 1752 w Leżajsku kazanie konkludujące uroczystość koronacyjną. Zaczął uczyć teologii we Lwowie r. 1754, roku 1764 został lektorem-jubilatem, a r. 1766 gwardyanem w Samborze. W Zaslawiu miał kazanie 19. czerwca 1766 z okazji złożenia tamże serca ś. p. Anny z Sanguszków Jabłonowskiej. Był to mąż rzadkiej enoty i nauki. Umarł w Zbarażu 28. grudnia 1776. (Kur. Razmusiewiczza 25. lutego 1777. Barącz niepotrzebnie zwie go prowincyałem).

Kamiński Stefan, † w Pradze 19. kwietnia 1755. (Nekr. kalw. i krak.).

Wietrowski Maryan, r. 1757 był na kapitule w Przyrowie. Umarł w Opatowie 22. stycznia 1787. (Kurenda Weigla; Nekr. alw. i kalw.).

Grąkowski Cherubin, r. 1757 był na kapitule w Przyrowie. (patrz I. część r. 1757). Obrazu wspomnianego w I. części w Alwernii r. 1895 już nie znalazłem. Umarł r. 1759 1. czy 12. sierpnia na kuracyi w Warszawie, jako lektor w Radomiu. (Nekr. alwer., kalw. i krak.).

U w a g a: W księdze biblioteki kalwaryjskiego klasztoru r. 1757 były podpisy następujących lektorów; O. Gaudyoza, O. Franciszka, O. Serafina, O. Eleuterego Karpińskiego i Cyryna Rybnickiego. O. Serafin może się nazywał Konstantynowiczem (patrz to nazwisko).

Łoza Piotr, † w Sokalu 17. grudnia 1755. (Kur. 22. marca 1756; Nekr. leżajski fałszywe ma daty).

Miekrzyński Duklan, r. 1757 lektor filozofii we Lwowie, r. 1 60 teologii. Umarł w Fradze 26. grudnia 1778. (Kurenda Kotfickiego. Zwierzchowskiego 18. kwietnia 1779).

Horak Eugeniusz. † w Husiatynie 17. maja 1758. (Nekr. zbaraz. i rzeszow.).

Oblendorfer Jan Kap., r. 1758 uczył we Lwowie i miał do oceny książkę Pikulskiego, p. t. »Złość żydowska«, r. 1763 ukończył 9 lat nauczania, r. 1777 był gwardyanem w Leżajsku, r. 1779 jako jubilat mieszkał w Rzeszowie, r. 1780 został pierwszym lektorem-jubilatem. Umarł w Leżajsku, 8. czerwca 1784. (Kur. Kotfickiego, Kwolka i Zwierzch.).

Brzozowski Jan Kap. lektor w Kaliszu koło r. 1759. (Barącz).

Podermański Kasyan, były lektor filozofii, umarł r. 1759 8. lutego w Tykocinie. (Nekr. alw. i krak.).

Turezyński Paschalis, r. 1758 uczył we Lwowie i miał do oceny książkę p. t. »Złość żydowska«, r. 1760 jeszcze był we Lwowie jako lektor, (Kur. Tyszkowskiego, Lewickiego). r. 1771 był lektorem-jubilatem i prezesem na konkursie z filozofii, r. 1775 wizytował prowincję Małopolską, r. 1781 był komisarzem klasztorów w Archidiecezyi lwowskiej. Umarł we Lwowie 10. maja 1800. (Kur. Małop.

bibl. kalw.; Kur. leżaj. klasztoru z lat 1769—1793; Kur. Blewskiego 5. czerwca 1800; Nokr. kalw.).

Sikorski Amandus, † w Kustyniu 23. marca 1760. (Nokr. zbaraz. i rzeszow.).

Swietlik Remigi, lektor moralnej w Samborze r. 1760. Archiw. Sambor.

Kardel Cherubin, wieloletni gwardyan, lektor-jubilat, umarł w Tarnowie (24.) 25. listopada 1761. (Archiw. tarnow. 218; Nokr. alw. i kalw.).

Kreczman Felix w Wielkopolsce, r. 1763 wizytator prowincyi Małopolskiej. (FMP.).

Konstantynowicz Serafin, r. 1763 został lektorem-jubilatem. Umarł 17. maja 1781, pogrzebany w Piotrkowie. (Kurendy Małop. w Kalwaryi; Nokr. alw. i krak.).

Kiebański Ursyn, r. 1763 został lektorem-jubilatem. (Kurendy Małop. w Kalwaryi). Umarł defin. akt. 1. sierpnia 1771 w Paradyżu. (Nokr. alw. i kalw.).

Dobrowolski Regalat, lektor filozofii na Litwie koło r. 1763.

Święciecki Konstanty, teolog Augusta III., kanonista, autor dzieła w Lucca r. 1763 wydanego p. t. »De iure naturae et gentium etc.«. (Barącz).

Ulitowski Piotr, r. 1764 był lektorem, r. 1771 prezesem na konkursie kaznodziejskim w Lublinie, r. 1772 miał do oceny książkę O. Jordana »Manuductio« jako cenzor synodalny, r. 1774 był sędzią na konkursie we Lwowie, 19. maja 1774 był we Lwowie cenzorem ksiąg ze strony Arcybiskupa lwowskiego i jako taki dawał ocenę do dzieła O. Andrzeja Jordana p. t. »Ordinarium seu Caeremoniale«. Umarł w Łukowie r. 1788 20. marca. (Kurendy: Lewickiego, Kwolka, Tyszkowskiego z czasów ich prowincyalstwa. Nekrolog leżajski).

Zwierzchowski Libory, r. 1764 był sędzią na konkursie. (Patrz część I. r. 1777).

Bachmiński Bonawentura, r. 1764, 1783, wydawał dzieła. (Barącz).

Stukliński Augustyn, † w Gwoźdzu 20. lutego 1765. (Nokr. zbar.)

Charkiewicz Juwenalis, r. 1772 w Wilnie wydał książkę o III. zakonie. (Barącz).

Saplica Wincenty, (patrz część I. r. 1766). Umarł na Litwie 1. maja 1775. (Kur. Tyszkows. 4. czerwca 1775).

Samowicz Franciszek, exprowincyał, gwardyan w Cytowianach, wizytator prowincyi Małopolskiej r. 1766. (FMP). Umarł 18. kwietnia 1792 na Litwie. (Nekr. alwer.).

Sztemborski Archanioł, r. 1769 był sekretarzem Józefa Gurskiego, prowincyałem w Wielkopolsce r. 1779. (Archiw. rzesz. str. 81 i sokalskie).

Rozbaud Eliasz, r. 1767, 1771 był sędzią przy konkursie filozoficznym we Lwowie. (Kurendy Kotlickiego, Lewickiego, Archiwum sokalskie r. 1770).

Kierenowicz Atanazy, r. 1767, 1770 był sędzią na konkursie. (Kurenda Lewickiego 30. marca 1770). R. 1775 skończył 10 lat nauczania, r. 1777 został gwardyanem w Sokalu, r. 1780 17. maja prezydował na konkursie z filozofii. (Kurenda Zwierzchowskiego, archiwum sokalskie). Umarł w Żytomierzu jako gwardyan tamtejszy 5. września 1790. (Kur. Kotlickiego, Lewickiego, Razmusiewiczza. Nekrol. leżaj. i rzeszow.).

U w a g a: r. 1769 na kapitule Zaskawskiej studyum teologiczne ze Lwowa ofiarowało p. Antoniemu Bielskiemu, łowczemu królewskiemu panu na Zborowie »Conclusiones theologico dogmaticas speculativas«. Portrety państwa Bielskich przechowuje klasztor lwowski.

Przyłuski Piotr, Schleyniger Patrycy, Halkiewicz Lambert, Twardziński Paweł, Krasieczyński Kolumbin, Szyndlarski Klementyn, Brzozowski Hugolin, Weyss Macedoniusz, Pluciński Augustyn, Terencyan Sokulski, Pyszcwski Prosper, Hodyński Wolfgang uczyli filozofii w Rzeszowie między 1768—1779. (Arch. rzesz. klasztoru). *

Przyłuski Piotr † we Lwowie 14. września 1772. **)

Schleyniger Patrycy, był sędzią na konkursie z filozofii we Lwowie 29. sierpnia 1778. Umarł w Kustyniu 29. marca 1803. (Kur. Lankiewiczza 2. sierpnia 1778. Nekr. leżaj. i rzeszow.)

Twardziński Paweł, r. 1770 uczył filozofii we Lwowie (Archiw. sokalskie), był sędzią na konkursie z filozofii we Lwowie

*) 1768 było 12 studentów na filozofii w Rzeszowie, r. 1769 13, r. 1771 14, r. 1772 15, (między nimi Salwator Radliński i Gaudenty Moszkowiczowski, późniejsi prowincyałowie, patrz część I.), r. 1773 było 14, r. 1776 13, r. 1777 11, r. 1778 10, r. 1779 9 studentów. (Archiw. rzesz. klasztoru).

**) Arch. sokalskiego Nowicyatu ma, że Piotr Przyłuski oblekł suknie zakonne 3. września r. 1757.

1778 r. 29. sierpnia Umarł w Leżajsku 25. listopada 1786. (Kur Lankiewicza j. w.; Nokr. kalw i rzeszow.).

Krasiczyński Kulumbin, r. 1777 był lektorem w Lublinie, r. 1778 sędzią na konkursie, r. 1782 wydalil go rząd austriacki za kordon, umarl w Rodecznicy 21. kwietnia 1812 jako exprowincyał zakordoński. (Kurendy Razmusiewicza 5. lutego 1777 i Lankiewicza 2. sierpnia 1778, Archiwum sokalskiego klasztoru r. 1770).

Szyndlarski Klementyn, był sędzią r. 1778 we Lwowie na konkursie z filozofii, definitor na kapitule Zasławskiej r. 1781, umarl w Józefowie 9. lipca 1811. (Kur. Lankiewicza j. w.; Arch. rzesz.; Kur. Turczyń. 8. listopada 1781.; Nokr. alw.).

Brzozowski Hugolin, umarl w Rzeszowie 30. sierpnia 1774, w 25. roku życia. (Arch. rzeszow. i sokal.; Kur. Tyszkowskiego 25. kwietnia 1775).

Sokulski Terencyan, † w Zasławiu 4. stycznia 1814).

Pyszewski Prosper, jako lektor-jubilat i prefekt studium w Zbarażu, umarl tamże 2. maja 1801. (Nokr. kalw. i rzesz.).

Hodyński Wolfgang, † w Lublinie 8. września. (Nokr. krak.).

Smalawski Pacyfik, był r. 1777 lektorem filozofii w Zbarażu. (Kurenda Razmusiewicza 25. lutego 1777).

Kędzierski Pafnucy, teolog w Lublinie r. 1777. (Kur. Razmusiewicza j. w.).

Razmusiewicz Symforyan, r. 1771 był sędzią na konkursie, roku 1772 10. sierpnia przychylny dał sąd dla ksążki »Superior regularis« a 22. sierpnia dla dzieła p. t »Manu-ductio« R. 1774 19. maja miał do oceny drugie dzieło O. Andrzeja Jordana p. t. »Ordinarium«. Był cenzorem ksiąg w archidiecezyi lwowskiej, tak jak O. Piotr Uli-towski (patrz część I. r. 1775), r. 1779 był wizytatorem prowinc. Wielkop. (Arch. sokal.). Umarł w Zasławiu 1. września r. 1815. (Nokr. krak.).

Gowarzewski Michał, r. 1769 ukończył lata nauczania, r. 1771 był już lektorem-jubilatem i sędzią na konkursie z filozofii. R. 1778 29. sierpnia był sędzią na konkursie z filozofii we Lwowie, r. 1782 wydalil go rząd austriacki za kordon. (Kurendy Lewickiego z r. 1769 18. listopada, Lankiewicza z 2. sierpnia 1778),

- Wurszt Duklan**, lektor filozofii umarł 25. stycznia 1771 w Radomiu. (Nekrolog krakowski.)
- Małecki Bonawentura**, r. 1772 zakończył 6 lat nauczania filozofii, a 5 lat teologii, był sekretarzem r. 1772 O. Tom. Glattza, r. 1775 O. J. Rusieckiego, r. 1778 został lektorem-jubilatem, r. 1781 i 1802 był prowincyałem. Umarł 28. maja 1816 w Radomiu. (Archiwum rzeszow. str. 86—87, 112. Kurendy Małopol. w Kalw. Kurenda Tyszkowskiego z 4. września 1772. Nokr. Alwer.)
- Saulig Ludwik**, umarł w Górze 6. (czy 16.) kwietnia 1772 (Nokr. Alw. i Kalw.)
- Kudielka Leonard**, rodem z Opawy r. 1726, oblekł suknie zakonne w Sokalu 19. października 1747 (Arch. sokal.). Umarł w Sokalu 17. lipca 1772. (Kur. Tyszkowskiego 4. września 1772.)
- Wurszt Damazy**, lektor teologii umarł 25. lutego 1775 w Górze. (Nekrolog krakowski.)
- Obarski Leoneyusz**, r. 1770 był lektorem filozofii w Zbarażu i oblekał w suknie zakonne Jana Dąbrowskiego (Arch. sokalsk. Nowicyatu). Umarł we Lwowie 29. marca 1774. (Kurenda Tyszkowskiego 17. lipca 1774.)
- Szramborski Honory**, lektor aktualny umarł w Kalwaryi 23. kwietnia 1775 (Nokr. Alwer, kalw. i krak.).
- Schinke Władysław**, szlezan, był 9 lat lektorem filozofii, był uprzejmym. Umarł w Tarnowie w 40 roku, a 19 życia zakonnego dnia 22. grudnia 1775. (Archiw. Tarnow. 220.)
- Rusiecki Jan**, (nie Józef jak w I. części pod r. 1775 wydrukowano). Umarł 10. października 1779 w Kalwaryi w 70. roku życia. Był to mąż pracą i cnotą odznaczony. Piastował dwakroć urząd prowincyałski, był komisarzem i wizytatorem trzykrotnym Małopolskiej własnej prowincyi, raz litewskiej i ruskiej prowincyi, definitorem jeneralnym i prokuratorem kanonizacyi Szymona z Lipnicy. (Nekrologi Alw. i kalw. Kronika kalwaryjska. Kurenda Zwierzchowskiego 24. marca 1780.)
- Wszetecki Sylwester**, lektor jeneralny. Jego podpis znalazłem na książce O. Jordana Andrzeja p. t. »Manuductio« itd. w bibliotece Alwerniańskiej l. 500. Umarł 17. stycznia 1781

Rzymie, w klasztorze Aracelitańskim. *) Był postulatorem sprawy kanonizacyi Szymona z Lipnicy. (Nekr. krak.).

Gieraczek Gaudenty, umarł 21. października 1777 w Pustelni św. Katarzyny. (Bodzantynie) Być może, że to jest ten sam ojciec, który podpisany jest na księdze biblioteki kalwaryjskiej imieniem Gaudiosus. (Patrz wyżej przy r. 1757).

Gajer Sarkander, lektor mistyki, umarł w Alwernii 15. lipca 1778. (Archiwum Alwerniańskie.)

Rumer Grzegorz. (Kurenda Lankiewicza 2. sierpnia 1778.)

Ogonowski Fortunat, r. 1770 uczył się teologii w Sokalu (Arch. sokalskie), r. 1777 był lektorem w Lublinie i sędzią na konkursie tamże. Rząd austriacki r. 1782 wydalił go. (Patrz kurendy, cyrkularze za Kickiego we Lwowie; Kurenda Razmusiewicza 25. lutego 1777; Kur. Lankiewicza 2. sierpnia 1778).

Lankiewicz Andrzej, (patrz część I. r 1778), r 1779 prowincyał Wielkop. (Archiw. sokalskie). Umarł 4. kwietnia 1787 w Warszawie. Kurenda Weigla 23. maja 1787.)

Stramski Jan Kapistran, umarł na wsi, pogrzebany w Opatowie 2. maja 1779. (Nękr. Alwer i kalw.)

Stulig Pacyfik, pobożny lektor filozofii r. 1779, umarł 9. kwietnia 1791 w Paradyżu. (Archiw. Tarnow. str. 372. Nekrolog Alwer. Kalw.)

Frantz Achacy, umarł w Tarnowie 1. czerwca 1779. (Nekrolog Alwer. Kalw.)

Rybnicki Cyryn, umarł 1. stycznia 1780 w Radomiu (Nekrolog Alwer. i krak.)

Herll Eugeni umarł 15. lutego 1780 w Józefowie. (Kur. Zwierzchowskiego 24. marca 1780).

Zakrzewski Juniper, lektor filozofii, umarł w krakowskim klasztorze »ad Pacem« **) 7. maja 1781. (Nekr. Alw. i krak.)

*) Tamże 5. września 1772 umarł O. Kolumban Pluciński. (Nekr. Alw, kalw. krak.) Tamże» 31. maja 1782 O. Hieronim Manner prokurator kanonizacyi Szymona z Lipnicy. (Nekr. Alw.)

**) Uwaga: Klasztor ten nad Brogiem między Sławkowską a św. Jana ulicą zbudowany w XVII. wieku przeszedł w ręce Bazyljanów z Warszawy sprowadzonych. Po usunięciu bazyljanów rząd sprzedał ubikacye Niemcowi, dziś tam stoi hotel Saski. (Patr. katalog dyecezyi gr. kat. w Przemyślu r. 1887 wydany.)

- Ustycki Marcelli**, r. 1781 został jeneralnym komisarzem trzech klasztorów (Bochni, Tarnowa i Kalwaryi) oderwanych od reszty klasztorów Małopolskiej prowincyi. Umarł 13. kwietnia 1782 w Kalwaryi. (FMP. Negr. Alwer. Kalw.).
- Kruźbicki Ambroży**, były lektor filozofii, umarł na kapelanii we wsi Korzeniów 11 czerwca 1784, pogrzebany w Tarnowie. (Archiw Tarnow. 222).
- Szultz Wacław**, r. 1756 mieszkał w Sokalu, umarł w Husiatynie 1. listopada 1785. (Kur. Weigla 13 grudnia 1785.)
- Zalewski Fruktuosus**, lektor filozofii aktualny umarł 29. listopada 1787 w Pradze. (Negr. krak.)
- Jagniński Teodul**, r. 1788 był sędzią przy konkursie na katedrę teolog. O. Paschalisa Serwana. Umarł w Pradze 10. sierpnia 1789. (Kur. Małop. Lwów).
- Piegowski Maciej**, r. 1788 lektor-jubilat, był sędzią przy konkursie składanym przez O. Serwana Paschalisa. (Kurenda Małop.).
- Szmidt Kryspin**, lektor-jubilat, umarł w Piotrkowie 11. (czy 16.) listopada 1788. (Negr. alw. i krak.).
- Skalski Gwalbert**, r. 1788 był sędzią egzaminu O. Serwana Paschalisa, umarł 10. (czy 11.) września 1790 w Przyrowie. (Negr. alwer.).
- Rędarski Wincenty**. Jego własnoręczne pismo z r. 1791 jako lektora i promotora bractwa Niepokalanego Poczęcia N. Maryi Panny było w Archiwum klasztoru krakowskiego. Umarł 19. lipca 1802 w Paradyżu. (Negr. alw., kalw. i krak.)
- Serwan Paschalis**, r. 1778 — 1788 uczył filozofii, r. 1788 złożył egzamin na lektora teologii, r. 1791 wydał książeczkę o drózkach w Kalwaryi, którą r. 1842 X. J. M. przedrukować kazał w Bochni u Piszy. Umarł 20. września 1803 w Krakowie, pogrzebany w Alwernii.
- Feichtinger Sylwery**, były komisarz jeneralny klasztorów w diecezyi tarnowskiej, gwardyan kalwaryjski, umarł 21. stycznia 1793 w Kalwaryi. (Negr. alw., kalw. i rzesz.).
- Perneker Alojzy**, r. 1791 na kapitule Sokalskiej otrzymał tytuł Admodum Reverendi Patris.
- Kerner Łukasz**, lektor filozofii umarł w Radomiu 1792 16 lipca, (Negr. alw.).

- Walter Antoni**, r. 1791 na kapitule Sokalskiej otrzymał tytuł Reverendi Patris. (Archiw. z Duklańskiej prowincyi str. 16, 37, 42) r. 1803 mianowano go lektorem, r. 1810 otrzymał tytuł lektora-jubilata. Układał kalendarz klasztorny, (Kurenda Radlińskiego, 10. listopada 1810).
- Mazowiecki Hadryan**, † 18. lutego 1794 w Kobylinie. (Nekr kalw.).
- Wolner Franciszek**, rubrycysta, lektor, umarł w Opatowie 1794 2. lipca (Nekr. krak.).
- Korzyński Jędrzej**, był sędzią egzaminu O. Pasch. Serwana r. 1788, prowincyał aktualny, lektor-jubilat, umarł 14. maja 1795 w Krakowie (Kur. Małop. ; Nekr. alw. i krak.).
- Markowski Kasyusz**, r. 1778 był lektorem-jubilatem, umarł 19. października 1795 w Rzeszowie. (Kurendy Małopolskie; Nekr. kalw. i rzeszow.).
- Studzieński Wawrzyniec**, r. 1796 prowincyał za kordonem, obrany w Paradyżu.
- Helmich Amand**, † 17. (18.) października 1796 w Paradyżu, mając lat 73. (Nekr. alw. i krak.).
- Czada Łukasz**, były lektor, umarł w Radomiu 1797 24. (28.) marca (Nekr. krak.).
- Moskalski Krescencyan**, lektor filozofii umarł w Zastawiu 19. marca 1799 (Nekr. leżaj.).
- Iglawer Iwo**, uczył kazuistyki, umarł w Przeworsku, 19. listopada 1799. (Nekr. kalw.).
- Dobrowolski Archaniół**, r. 1799 był w Kaliszu lektorem filozofii, r. 1814 w Warszawie w drukarni rządowej jako lektor-jubilat wydał kazania na niedziele całego roku. (Egzemplarz w bibliotece rzesz.).
- Skapski (Szkapski) Teofil**, def hab., umarł w Kazanowie, 17. listopada 1799. (Nekr. kalw i krak.).
- Wildawski Wiktor**, lektor-jubilat, umarł jako gwardyan w Opatowie 13. sierpnia 1802 (Nekr. alw i krak.).
- Thaner Maciej**, r 1783 z Kalwaryi uszedł za kordon, umarł w Paradyżu, r. 1803, 12. kwietnia (Nekr alw., kalw. i leżaj.).
- Jaszke Jacenty**, † w Kazanowie 15. kwietnia 1803. (Nekr. alwer. i krak.).
- Klockowski Alexander**, lektor-jubilat, były kustosz prowincyi, umarł w Krakowie 17. sierpnia 1813. (Nekr alwer., kalw. i krak.)

Zaradnik Ferdynand, po dwakroć prowincyał r. 1813, 1822, lektor jubilat w 61. roku życia umarł w Kazanowie, 8. maja 1826. (Nekr. alwer. i krak.).

Wiek XIX.

Upadek i dżwignia.

Dość przejrzyć cyrkularze rządowe, kuryi biskupich okólniki, aby się przekonać, że upadek studjum zakonnego w naszej prowincyi ruskiej musiał nastąpić. Jedni lektorowie powychodzili sami za kordon, drugich c. k. Rząd wydałał. Nadto r. 1783 dekretem 16. maja zniesiono domowe studja filozoficzne i teologiczne, klerikom kazano chodzić na wykłady Uniwersyteckie, a nadto mieszkać w seminaryum jeneralnem. W Zbarażu utrzymało się jakiś czas studjum do roku 1800 pod prefektem O. Prosperem Pyszeckim i kilku lektorami jako to: O. Walterem Antonim, O. Szczurkiem Karolem, O. Koszorskim Piotrem. O. Prosper Pyszecki umarł w Zbarażu r. 1801. O. Szczurek Karol poświęcił się kapelanii wojskowej i tamże przez lat 18 służył. Umarł jako prezydent klasztoru w Przeworsku r. 1828. O. Koszorski jeszcze był lektorem w Zbarażu r. 1805, a O. Walter Antoni musiał dalej być lektorem, skoro r. 1810 mianowano go (pewnie nie w Rzymie, jakby prawnie być powinno) lektorem jubilatem. Umarł na urzędzie rubrycysty we Lwowie 22. maja 1828. To są ostatnie ślady naszego studjum w byłej prowincyi ruskiej, pod zarządem Austrii Galicyjską nazwanej. Co się działo pod pruskim i rosyjskim zaborem nie pewnego powiedzieć nie można. Z kilku notatek nekrologicznych można wywnioskować, że byli tam lektorzy, ale per excellentiam zwać się poczynali doctores s. theologiae. Tak n. p. O. Batraniec Gierard, w Mińsku, cenzor ksiąg, podpisał się na dziele p. t. »Rok Pański w Mińsku 1826 wydanem Dr. s. th.«. Inni zachowali dawne tytuły lektorów. Takimi byli: Herman Jan zmarły w Krakowie r. 1805, Sikorski Adjutus zmarły w Krakowie r. 1808, Meszmer (czy Meszner) zmarły w Przyrowie r. 1811, Piegza Maciej zmarły w Tykocinie r. 1813, Kuźmicki Jacenty żyjący r. 1814 w Piotrkowie, Szwayczewski Rajmund żyjący jako prowincyał w Poznaniu roku 1814, Ergatter Bonawentura zmarły w Tarnowie r. 1814, Biernatt Witalis zmarły w Krakowie r. 1814, Urban Makowski r. 1814 prowincyał na Litwie, Błachowicz Piotr wydawca kazań i homilii

w Warszawie r. 1822—1850, Rudert Atanazy zmarły w Kalwaryi r. 1826, Pierakowski Ubald zmarły w Łukowie r. 1828, Czarnotta Pius zmarły w Rodecznicy r. 1832, Tarczyński Benedykt zmarły w Jeleńcach r. 1838, Wroński Wincenty zmarły w Radomiu r. 1839, Zuba Władysław zmarły w Józefowie r. 1850, Paluchiewicz Benwenuty zmarły w Radomiu r. 1858, Kubaczek Felix zmarły w Paradyżu r. 1859.

Wracając do t. z. prowincyi Galicyjskiej możemy wykazać imiennie niektórych kleryków, którzy musieli uczęszczać na Wszechnicę lwowską*) i prawdopodobnie mieszkać w Seminarjum jeneralnem. Takimi byli: Pruski Felix, późniejszy prowincyał, Krafczyk Jan (Archiwum prowincyi str. 43). Takim torem nie mogła iść sprawa studjum pomyślnie i dlatego r. 1824 utworzył c. k. Rząd studjum w Kalwaryjskim klasztorze, pod Krakowem, z profesorami ze świeckiego kleru rekrutowanymi. Dzięki ś. p. Kanclerzowi Archidiecezyi Lwowskiej, Ks. Wilhelmowi Klossowi, który r. 1884 służył mi aktami studjum zakonnego w Archiwum Konsystorskiem przechowanemi, mogę przytoczyć tychże profesorów jakoteż i dalszy przebieg tegoż studjum. Otóż w Kalwaryi uczyli księża: Wawrzyniec Jagódka (później proboszcz w Inwałdzie koło Kalwaryi), Sebastian Tyczyński z diecezji Przemyskiej, Sebastian Iwański**) i Franciszek Ksawery Wierchlejski (późniejszy Biskup Przemyski a potem Arcybiskup Lwowski). R. 1829 przeniósł Rząd studjum z Kalwaryi do Lwowskiego klasztoru OO. Bernardynów. Do tego studjum musieli uczęszczać wszystkich zakonów klerycy. Dyrektorat objął Arcybiskup lwowski. (Patrz księgę Uniw. lwow. str. 265).

Ponieważ kasa rządowa płaciła świeckich profesorów, dlatego nakazano prowincyałom, aby się starali z czasem o własnych, ukwalifikowanych lektorów.

W tem studjum uczono filozofii. Pożal się Bogu, jak ona wyglądała w porównaniu do przeszłej szkoły. Na I. roku rzekomej filozofii uczono religii, filozofii teoretycznej i matematyki, wszystkich godzin tygodniowo było 12. Tego samego uczono na II. roku z dodatkiem fizyki i filozofii moralnej, (zapewnie naszej etyki) również przez 12 godzin w tygodniu. Do tych wszystkich przedmiotów wyznaczono dwóch profesorów t. j. jednego do matematyki i fizyki, drugiego do reszty przedmiotów. Teologii uczono przez trzy lata

*) Dla dokładniejszego wyjaśnienia stanu, w jakim była wówczas filozofia i teologia na Wszechnicy lwowskiej, patrz dzieło r. 1894 we Lwowie wydane p. t. »Historja Uniwersytetu lwowskiego«.

**) Patrz o nich notatki w dziele Uniw. lwow, str. 267, 268.

i to według książek na ówczas przepisanych t. j. według Sumpera historyi kościelnej, według Rechbergera Jerzego prawa kościelnego, za Stapsem moralnej teologii, według Ackermanna studjum biblijnego. Katalogi od r. 1831—1852 t. j. do roku w którym zniesiono filozofię,**) a wcielono ją do gimnazyum, wykazują na tem studjum 308 kleryków zakonnych: bernardynów, dominikanów, kapucynów, karmelitów i reformatów i jednego tylko cystersa. Katalogi zaś studjum teologicznego od r. 1830—1886 wykazują, że w tym czasie było 1411 studentów. Uczęszczali na to studjum: bernardyni, cystersi, dominikanie, franciszkanie, karmelici i reformaci. Cystersi od 1859 nie przysyłali więcej swoich kleryków do Lwowa, reformaci i dominikanie to samo uczynili r. 1868, kapucyni od r. 1878, franciszkanie od r. 1883.

Wskutek wezwania c. k. Rządu prowincyałowie OO. Bernardynów już roku 1834 przysposobili do wykładów dogmatyki O. Samuela Piaseckiego, O. Tymoteusza Jantscha do historyi kościelnej od r. 1838, O. Leona Godurowskiego do prawa kanonicznego od r. 1840, O. Hieronima Mianowskiego do teologii pasterskiej od r. 1843. On też wykładał prawo kanoniczne po ustąpieniu O. Leona Godurowskiego od r. 1860—1868. O. Felix Lux zaczął wykładać dogmatykę od r. 1871—1878 po O. Samuele Piaseckim. Inne przedmioty tu nie przytoczone wykładali krócej lub dłużej kapłani z zakonu bądź to naszego, bądź z zakonu OO. Dominikanów, Franciszkanów lub Karmelitów.

Wprawdzie po zawarciu konkordatu między Piusem IX. a dzisiaj jeszcze nam panującym Franciszkiem Józefem I. mogli byli nasi Ojcowie otrząść się z dawnych obroży, ale nasi nie mieli na to siły, lub ochoty. Rzecz wlekła się dalej jak było od r. 1829. Dopiero w r. 1882 O. Jenerał zakonu, Bernardyn del Vago, zwiedziwszy prowincję naszą, zostawił między innymi punktami reformacyjnymi i tę uwagę: Niech się stara O. prowincyał, aby urządził własne studjum filozoficzne i teologiczne. Ówczesny prowincyał wkrótce zrobił w tym kierunku przedstawienie do Najprzewielebniejszego Arcypasterza, otrzymał pozwolenie na utworzenie własnego studjum, ale z braku indywiduów ta myśl dopiero zaczęła nabierać konkretne wyniki za prowincyałstwa O. Łukasza Dankiewicza t. j. r. 1890. W tym to roku wyuczeni po części u OO. Dominikanów klerycy zaczęli wykładać w swoim klasztorze

*) Dekret Ministeryalny z 9. sierpnia 1851 do l. 1337.

dla własnych kleryków naukę teologiczną. Tymi byli OO: Leonard Szczepaniak, Andrzej Kominek. Nadto O. Apolinary Garguliński wykładał od r. 1884 prawo kościelne, od r. 1885 katechetykę, od r. 1888 (po ustąpieniu O. Norberta Golichowskiego *) pastoralną do r. 1890, dogmatykę od r. 1890 po koniec swojego życia. Filozofię wykładał r. 1893 O. Korneli Łoziński, a od r. 1894 O. Marek Tańka.

Tak więc od r. 1890 nastąpiło odrodzenie naszego studjum, któremu życzę dawnej chwały i świetnego na przyszłość rozwoju. Kończąc to sprawozdanie nie mogę pominąć ś. p. O. Leona Trusiewicza, który jako doświadczony katecheta szkół w Zbarażu, Rzeszowie i w seminaryum żeńskim i męskim we Lwowie, uczył katechetyki i metodyki od r. 1833—1884.

Zestawienie lektorów XIX. wieku.

Kuczkwicz Klaudiusz, zmarł 8 września 1801 (być może że r. 1807) w Zbarażu. (Nekr. Alw. krakow. Sokal.).

Wojtkowski Benwenuty, zmarł 17. czerwca 1802 w Krakowie. (Nekr. krakow.).

Szezurek Karol, r. 1804 przeznaczony na lektora filozofii do Zbaraża, potem był kapelanem wojskowym przez lat 18. Umarł jako prezydent klasztoru Przeworskiego 8. lutego 1828. (Arch. prowincyi Duklańskiej 42, Nekr. leżajski).

Olexiński Tadeusz, r. 1803 przeznaczony na lektora, (czy uczył gdzie, nie wiadomo) zmarł w Kalwaryi 17. sierpnia 1831. (Arch. prow. Dukl. 42. Nekr. Sokal.).

Kosiorski czy **Koszorski Piotr**, r. 1800 był przeznaczony na lektora. R. 1805 uczył w Zbarażu teologii. O tem świadczą księgi nowicyatów leżajskiego i sokalskiego, gdzie r. r. 1800 w Zbarażu oblekał w suknie zakonne kleryków, a 15 sierpnia 1805 jest zapisanym w Leżajsku jako oblekał nowicyuszów, między którymi znajdował się Andrzej Kosiorski. (Arch. Sokalskie).

Herman Jan, był lektorem filozofii, potem mistrzem nowicyuszów w Krakowie. Był to zakonnik dobry i wszystkim miły. Umarł w Krakowie 17 grudnia 1805. (Nekrolog Alw., kalw. krakow.).

*) Ten Ojciec uczył pastoralnej teologii od r. 1874, w Jerozolimie od r. 1888—1892 uczył moralnej teologii i prawa kanonicznego.

- Sikorski Adjutus**, umarł 5. listopada 1808 w Krakowie. (Nekr. krakow.).
- Meszner Wawrzyniec**, umarł 10. września 1811 w Przyrowie. (Nekrolog krakow.).
- Piegza Maciej**, lektor-jubilat, umarł 22. marca 1813 w Tykocinie. (Nekr. kalw., Nekr. Alwern. zapisał go 20. maja 1811).
- Kuźmicki Jacenty**, miał do oceny dzieło kaznodziejskie O. Dobrowolskiego Archaniola r. 1814 w Piotrkowie.
- Rediger Benedykt**, oceniał r. 1814 dzieło kaznodziejskie O. Dobrowolskiego Archaniola.
- Szwajczewski Rajmund**, lektor-jubilat, prowincyał roku 1814 w Poznaniu, aprobował dzieło kaznodziejskie O. Dobrowolskiego.
- Makowski Urban**, r. 1814 jako prowincyał i lektor zwiedził klasztor Zbarazki, podówczas wydzielony z obrębu Galicyi. (Arch. Zbaraż).
- Ergatter Bonaventura**, umarł 20. lipca 1814 w Tarnowie. (Arch. Tarnow. str. 223).
- Biernatt Witalis**, umarł 17. stycznia 1814 w Krakowie (Nekr. krakow.).
- Błachowicz Piotr Andrzej**, wydawca dzieł kaznodziejskich od roku 1823—1850.
- Batraniec Gierard**, r. 1826 był kustoszem prowincyi litewskiej, w Mińsku dał opinię o dziele p. t. »Rok pański» wyszłem w Mińsku 1826. Egzemplarz znajduje się w bibliotece klasztoru krakowskiego.
- Rudert Atanazy**, umarł 4. marca 1826 w Kalwaryi. (Nekr. leżaj. rzeszow. i Sokal.).
- Pierakowski Ubald**, prowincyał r. 1810, 1819 i 1825. Umarł 12. lutego 1828 w Łukowie. (Nekr. Alwer.).
- Czarnotta Pius**, lektor-jubilat, definitor jeneralny, mąż świętobliwy dla wszystkich uprzejmy, umarł 21. czerwca 1832 w Rodecznicy. (Nekr. Alw. krakow.).
- Talaziński Iwo**, r. 1837 uczył katechetyki, r. 1843 widzimy go w Zbarażu wikarym. Umarł tamże 13. lutego 1851.
- Piasecki Samuel**, rodem z Myślenic r. 1800, obleczony w Kalwaryi r. 1822, uczył we Lwowie dogmatyki od r. 1834 do 1871, układał kalendarz zakonny. Umarł 14. września 1880 we Lwowie,

- Jantsch Tymoteusz**, rodem z Reichenberg w Czechach, obłą suknie zakonne w Sokalu 1828, (Arch. Sokal.) uczył nieco prawa kościelnego, a od r. 1838 do 1850 historyi kościelnej. Umarł 16. marca 1871 we Lwowie.
- Godurowski Leon**, uczył prawa kanonicznego od r. 1840—1859, r. 1859 został definitorem jeneralnym, wkrótce się sekularyzował i był kapelanem wojskowym.
- Mianowski Hieronim**, słynny kaznodzieja lwowski, uczył pasterkiej teologii od r. 1843—1874, prawa kanonicznego od r. 1860—1868, był też exhortatorem młodzieży gimnazyalnej. Umarł 7. czerwca 1875 we Lwowie.
- Tarczyński Benedykt**, umarł jako rezydent w Jeleńcach 30. stycznia 1838. (Nekr. krakow.).
- Wroński Wincenty**, umarł 4. września 1839 w Radomiu. (Nekr. Alwern.).
- Zuba Władysław**, był prowincyałem. Umarł 29. czerwca 1850 w Józefowie. Dyplom dla tercyarzy z jego napisem był w bibliotece alwerniańskiego klasztoru. (Nekr. alwer. i krak.).
- Pruski Feliks**, rodem ze Zbaraża, r. 1799 był w Nowicyacie sokalskim. O nim wiemy że słuchał teologii na Wszechnicy lwowskiej r. 1804. (Kur. Weigla.) R. 1816 9. sierpnia kurenda Radlińskiego wymienia go jako lektora-jubilata. Gdzie uczył, z aktów mi znanych nie można było wysledzić. Umarł 25. lutego 1854 w Kalwarii. Patrz część I. r. 1825 itd.
- Paluchiewicz Benwenuty**, umarł 14. czerwca 1858 jako gwardyan w Radomiu. (Nekr. krakow.).
- Kubaczek Felix**, umarł 6. stycznia 1859 w Paradyżu. (Nekr. krak.).
- Lux Felix**, r. 1862 6. września obłą suknie zakonne w Sokalu, uczył dogmatyki po O. Samuelu Piaseckim od r. 1871 do 1878. Umarł 7. października 1879 we Lwowie. Był to nadzwyczaj miły zakonnik i kaznodzieja.
- Trusiewicz Leon**, zdolny kaznodzieja, miłośnik i znawca spiewu, uczył katechetyki od r. 1883—1884. Przedtem był dyrektorem szkół w Zbarażu, katechetą w Rzeszowie, w seminaryach nauczycielskich we Lwowie. Umarł w młodym wieku 30. kwietnia 1885 we Lwowie.
- Garguliński Apolinary**, rodem ze Zbaraża r. 1860, w zakonie od r. 1877. Umarł we Lwowie jako prowincyał r. 1895 26. kwietnia,

Uzupełnienia.

Dobraszewski Adam, lektor w Sokalu, r. 1614 7. maja przyjął na łono Kościoła wyznawcę religii protestanckiej. (Archiw. Sokalskie str. 103).

Uwaga: W archiwach naszych klasztorów pełno jest zapisków podobnych nawróceń dokonanych. Godziłoby się, aby przełożeni szczegółowe o nich dali sprawozdanie do »Acta Ordinis« lub wprost do Kuryi jeneralnej. Dzwonek seraficki również by je ogłosił.

Podborski Jakób, pełen zasług, przykładowy. R. 1643 gwardyan w Sokalu, r. 1646 definitor. (Arch. Sokal. 214, 215).

Uwaga: W I. części wydrukowano mylnie r. kapituły 1647 zamiast 1646.

Orłowicz Bernardyn, r. 1640 w archiwum Sokalskiem zapisany jako lektor jeneralny.

Krajewski Hieronim i Dąbrowski Sebastyan, r. 1640 uczyli filozofii w Sokalu. (Karta 97. Arch. Sokal.) O. Krajewski Hieronim umarł na zarazę r. 1652 jako starzec pobożny i gorliwy. (Archiwum Sokalskie 207).

Rzeszotarski Franciszek, uczył się w Rzymie i r. 1651 wrócił do kraju. (Archiwum Sokalskie 206.)

Damirski Cypryan. Jego ręką zapiski znajdują się w archiwum Sokalskiem r. 1659, 1660, 1665. str. 91, 92, 109 213.

Rykalicz Franciszek, r. 1670 był gwardyanem w Sokalu. (Archiw. Sokalskie 152.)

Glawicz (nie Klawisz lub Głowicz) **Bernardyn**, lektor teologii, definitor habitualny, mąż uczony, umarł w Samborze r. 1687. (Archiwum Samborskiego klasztoru.)

Biglewicz Ambroży. Kurenda Niegardowskiego 10. kwietnia 1707 doniosła o jego śmierci. Gdzie i kiedy umarł nie wyrażono, (Archiwum Sokalskie 114.)

Tramez czy **Tramesz Antoni**, r. 1683 29. marca w Sokalu jako lektor filozofii przyjął na łono Kościoła Annę Nawrockę a 9. kwietnia Jana Stokowieckiego. (Arch. Sokal. 66.)

- Giernocki Ignacy**, r. 1685 był lektorem filozofii w Sokalu i przyjął na łono Kościoła Piotra Lachowskiego i Annę Zahorowską. (Arch. Sokal. 66) Jako lektor-jubilat umarł w Łucku. (Kur. Zakrzewskiego 15. lutego 1703. Archiwum Samborskie).
- Orchowski Chryzostom**, r. 1670 był definitorem, r. 1676 gwardyanem w Sokalu. Jego podpis własnoręczny znajduje się w Arch. Sokal klasztoru na str. 137, 152.
- Frigowski Franciszek**, r. 1702 lektor św. teologii, w Brześciu mianowany prezydentem klasztoru. (Kur. Zakrzewskiego z r. 1702 Archiwum Samborskie.)
- Gajowski Samuel**, pierwszy lektor filozofii w Samborze Umarł tamże 9. lipca 1709. (Archiwum Samborskiego klasztoru.)
- Garbowski Ludwik**, r. 1725 jako lektor-jubilat podpisany w Archiwum Samborskiego klasztoru.
- Okólski Jan Kapistran**, lektor teolog, (patrz część I. r. 1720, 1738). Umarł w Sokalu 14. czerwca 1745. (Arch. Sokal. 257 258).
- Pomaralski Franciszek**, r. 1719 był gwardyanem w Sokalu. (Arch. Sokalskie 110.)
- Seryewicz Adryan**. W księdze Samborskiej r. 1725, 1727. podpisywał się już to Seriewicz już to Serjewicz. R. 1724 miał kazanie podczas obrzędu koronacji Obrazu N. Maryi P. w Sokalu. (Arch. Sokal. 234.)
- Arezyński Sebastyan**, r. 1725 jako pierwszy lektor filozofii podpisał się w księdze archiwum Samborskiego klasztoru.
- Tytz czy Tycz Bruno**, r. 1744 14. lipca zapisany w archiwum Sokalskiem jako Tytz.
- Snioszkiewicz Ignacy**, r. 1744 został kustoszem prowincyi (Arch. Sokal. 248.) R. 1750 lektor-jubilat, kustosz prowincyi i gwardyan w Samborze. Archiwum Samborskiego klasztoru oddaje mu pochwałę.
- Dobrowiejski Gabriel**, r. 1732 25. kwietnia jako lektor filozofii i prezydent klasztoru podpisał się w księdze archiwum Samborskiego, że przyjął do III. zakonu Annę Stanieckę
- Orłowski Ignacy**, r. 1722 był lektorem filozofii w Sokalu i prezydentem klasztoru. (Arch. Sokal. 93. 110.)
- Byliński Izidor**, r. 1747 otrzymał tytuł lektora-jubilata. (Archiw. Sokalskie, 285.)

- Drozdowski Joachim**, r. 1738 podpisany w archiwum klasztoru Samborskiego.
- Ryszkowski Seweryn**. Jego wykłady z filozofii przepisał student Andrzej Jordan r. 1734 i 1735. Exemplarze dobrze zachowane są w bibliotece Sokalskiej. R. 1747 O. Seweryn został lektorem-jubilatem. (Arch. Sokal. 285.)
- Zieliński Łukasz**, r. 1747 został definitorem. (Arch. Sokal. 285.)
- Las Ambroży**, tak się podpisał r. 1747 w księdze archiwum Samborskiego klasztoru.
- Rzyski Hipolit**, r. 1747 26. stycznia był gwardyanem Samborskim (Archiwum Samborskie.)
- Krokowski Felicissimus, Przyłęcki Franciszek, Wronowski Modest**, r. 1747 byli lektorami na Litwie. (Archiwum Sokalskie. 286).
- Kardel Cherubin, Kamiński Stefan**, r. 1748 byli lektorami w Małopolsce. (Archiwum Sokalskie 287).
- Kulbiński Bartłomiej**, r. 1748 był lektorem-jubilatem. (Archiwum Sokalskie 287).
- Kukliński Augustyn**, r. 1753 definitor prowincyi (Arch. Sokal 420)
- Donner Hieronim**, 3. listopada 1754 i 30. kwietnia 1755 jako lektor i kazuista mieszkał w Sokalu i przyjmował wyznania wiary osób nawróconych. (Arch. Sokal. 427. 429. Patrz część I. r. 1785).
- Tałpiński Anioł**, lektor teolog podpisany r 1761 15 marca w księdze archiwum Samborskiego.
- Doroszewski Ludwik**, r. 1768 byb lektorem wymowy w Samborze i miał ośmiu studentów. (Archiwum Samborskie.)
- Mück Malachiasz** lektor, r. 1777 został egzaminatorem synodalnym w biskupstwie Chełmskiem. (Archiwum Sokalskie).
- Folcikiewicz** nie **Folczykiewicz**. (Archiwum Samborskie).
- Kene** nie **Xenc Franciszek**, lektor jeneralny, gwardyan w Radomiu. (Patrz część I. r. 1702. Archiwum Samborskie).
- Szule Antoni**, był gwardyanem r. 1686 w Samborze. (Archiwum Samborskie).

Dodatek o studiach zakonnych.

R. 1858 1. października Pius IX. zatwierdził ustawy o studiach zakonnych ułożone na kapitule jeneralnej r. 1856 odprawionej. W osobnej odbitce wyszły te ustawy r. 1859, w Rzymie w drukarni »Tiberina«. Godzi się, abyśmy choć w krótkości o ważniejszych ustępach tej ustawy mieli wiadomość.

n. 304. Klerycy powinni oddawać się nauce, aby byli prawdziwymi kapłanami, pożytecznymi kaznodziejami, zdolnymi spowiednikami.

Przełożeni dbać o to mają, aby zdolną młodzież do nauki nakłaniali i teżże środków dostarczali.

n. 305. W każdej prowincyi mają być: *studya gramatyki* mniejszej i większej, *klasyków*, *historyi*, *geografii*, *mitologii* i *retoryki*, w których to przedmiotach klerycy po nowicyacie odbytym ćwiczyć się mają, *studya filozoficzne* i *studya teologiczne* a nakoniec *studjum kaznodziejskiej* wymowy.

W zakres nauk teologicznych wchodzą: *teologia dogmatyczna*, *moralna*, *prawo kanoniczne* i *historja kościelna*.

n. 306. Oprócz prowincyalskich studyów każda prowincya ma posiadać *studya jeneralne*. Jedno, dwa lub trzy najwięcej. Prowincya, która ma tylko 20 klasztorów, może mieć tylko jedno *studjum jeneralne*. Jeśli prowincya liczy więcej niż 20 klasztorów może mieć dwa *studya jeneralne*, z których jedno ma być I., a drugie *studjum* II. klasy.

n. 307. i n. 311. *Studya jeneralne* otwiera O. Jenerał ze swoim *definitoryum* i to w głównych klasztorach.

n. 308. Lektorowie winni się trzymać autorów przez O. Jenerała wskazanych. W wykładach uwzględniać należy naukę św. Bonawentury i Doktora subtelnego (Duns-Szkota).

n. 309. Co tydzień mają być dysputy, częściej odbywać powtarzanie rzeczy wyłożonych, co 4 miesiące studenci mają składać *examina* w obec lektorów i reszty braci, raz w rok publiczne należy miewać t. z. *conclusiones*, które potem nakładem prowincyi za aprobatą prefekta *studjum* i prowincyała drukiem ogłaszać należy.

n. 310. Czas wolny od nauki i nauczania:

1. od święta piętn O. N. św. Franciszka aż do 2. listopada włącznie. Lecz według klimatów zmienić ten czas wa-

- kacyi wolno. (U nas i gdzie indziej wakacje trwają od 1. sierpnia do 4. października);
2. od św. Tomasza 29. grudnia do 1. stycznia włącznie;
 3. od Niedzieli zapustnej do Srody popielcowej włącznie;
 4. od Niedzieli palmowej do Wtorku wielkanocnego włącznie;
 5. w dniu krzyżowe, jeśli zakonnicy odprawiają publiczne procesye. Popołudniowe zaś wykłady mają się odbywać;
 6. we wszystkie święta nakazane;
 7. w dniach: N. Imienia Jezus (14. stycznia), św. Antoniego Padewskiego (13. czerwca), św. Bonawentury (14. lipca), Matki Bożej Anielskiej 2. sierpnia, św. Klary 12. sierpnia, św. Katarzyny 25. listopada i w dniu W.W.ŚS. zakonu, 29. listopada.
 8. co czwartek i podczas dorocznych ćwiczeń duchownych.

O studentach.

- n. 312. Na studia przeznaczają kleryków po dokładnem tychże zbadaniu O. prowincyała i definitorowie, jakoteż Ojcowie jubilacji lub lektorowie.
- n. 314. Na studyach nie wolno robić przeskoków, t. zn. po ukończeniu humaniorów iść należy na filozofią, z filozofii na teologią.
- n. 316. Każdy student obowiązany jest swoje mieć conclusiones. Ktoby od tego się usuwał od wyższych nauk generał może go usunąć.
- n. 317. Klerykom raz lub więcej w tygodniu wolno wychodzić na wspólną przechadzkę pod przewodnictwem Mistrza lub innego zacnego kapłana zakonnego. Księża studenci we dwójkę tylko na przechadzkę wychodzić mogą za wiedzą i pozwoleniem przełożonego. Miejscami przechadzki mają być te okolice, gdzie nie ma licznej publiczności.
- n. 318. Ani studenci, ani też lektorowie nie mogą się wyłamywać od posłuszeństwa przełożonego. Gdyby im się w czem krzywda działa, mają na razie posłuchać, a potem wnieść swe zażalenie do O. prowincyała.
- n. 319. W rzeczy potrzebne do nauki mają zaopatrywać przełożeni i prowincyał.

O lektorach.

- n. 322. Lektorem być nikt nie może, kto nie odbył nauk, przepisanych conclusiones nie miewał, i na piśmie nie otrzymał od prowincyała poświadczenia o nauce i prawego się zachowania.

- n. 323. Na kapitule lub kongregacyi prowincyałskiej wolno ustanawiać lektorów nauką i obyczajami odszczególnionych.
- n. 325. Lektorów prowincyonalnych mianuje prowincyał ze swoim definitywum (j. w. n. 323), jeneralnych zaś lektorów mianuje O. Jenerał ze swoim definitywum
- n. 326. Lektorowie muszą uprzednio zdać najpierw *examin* a potem konkurs. Kandydat na lektora ma zdać, *a*) *examin* z tego przedmiotu, który zamierza wykładać, *b*) losem wyciągnięte pytanie w obec sędziów wyłożyć, aby pokazał jak umie wykładać czy w porządku, jasno i z jaką wymową i zdolnością, *c*) nakoniec musi zbić postawione zarzuty.
- n. 327. Stawianie zarzutów tak się odbywa: każdy ze starających się o katedrę w obec sędziów lub prezesa konkursu trzy wyciąga z urny pytania, z których jedno sobie wybiera i w ciągu 24 godzin pod zamknięciem w celi na to przygotowanej na ten temat wygotować ma rozprawę. Książek potrzebnych może mieć, ale żadnych pism. Po upływie 24 godzin na znak dany dzwonkiem przychodzi do auli, gdzie są zebrani sędziowie i inni ojcowie, a zwłaszcza kandydaci i odczytuje swoje wypracowanie. Odczyt ten ma mniej lub więcej trwać przez pół godziny. Po skończonym odczycie dwaj losem wybrani współubiegający się ojcowie przez pół godziny stawiają zarzuty w formie sylogistycznej, które prelegent zbijać winien.
- n. 328. Konkurs na katedrę wymowy świętej składa się w ten sposób: *a*) najpierw kandydat zdaje *examin* w głównych zarysach z filozofii, dogmatyki i moralnej. Pytają go z tych rzeczy *examinatorowie*, potem z całej retoryki, wreszcie w 24 godzinach ma wypracować kazanie pod klauzurą. Innych dzieł i pism brać nie może tylko pisma świętego księgi. Po upływie 24 godzin ma to kazanie wypracowane czytać przez pół godzinę. Nakoniec przez drugą pół godzinę ma każdą część wyjasnić, aby pokazał, że posiada zdolności.
- n. 329. Kto fizyki i matematyki chce osiągnąć katedrę, musi podać się: *a*) *examinowi* ze wszystkich działów matematyki, z całej fizyki ogólnej i szczegółowej, *b*) w 24 godzinach napisać dySSERTACYĘ o fizyce, problemat z algebry i geometryi wypracować według pytań losem wyciągniętych, *c*) praktycznie sposobem wykładu tę samą rzecz objaśnić;

- dysertację zaś czytać będzie w obec sędziów i ją w obec dwóch opponentów obronić.
- n. 330. Konkurs na katedrę nauk t. z. humaniora obejmuje gramatykę mniejszą i większą, autorów klasycznych z umiejętnem ichże tłumaczeniem, główne wiadomości historyi, geografii i mitologii, retorykę i kaligrafię.
- n. 331. Przy konkursie zasiadają sześć sędziów i prezes. W braku tego ostatniego jeden ze sędziów pełni funkcję prezesa.
- n. 332. Przy konkursach jeneralnych prezesem jest O. jenerał. Do niego należy konkurs ogłosić, klasztor do konkursu za zgodą definitorów jeneralnych wyznaczyć. Może też prezesostwo komu innemu odstąpić. Sędziami są z prawa definitorzy jeneralni według starszeństwa. Jeśli nie ma definitorów jeneralnych wówczas sędziami są starsi i godniejsi Ojcowie z pomiędzy jubilatów prowincyi, w braku takich jeneralni lektorowie teologii wyznaczeni przez jenerała i jego definitoryum.
- n. 333. Przy konkursach po prowincjach prezesem jest prowincyał, sędziami są definitorowie aktualni, potem lektorowie jubilaci, a nareszcie w ich braku lektorowie aktualni wypełniają liczbę sędziów.
- n. 334. Po wysłuchaniu odpowiedzi, wypracowania itd. wszystkich i każdego z osobna kandydatów prezes zwołuje do siebie sędziów. Sędziowie mają wydać wyrok roztropny o zdolności, wykształceniu kandydatów.
- n. 335. Każdy sędzia osobno swój wyrok na kartce wydaje w ten sposób. Za examin dwa punkta najwięcej dać można, za odczyt również dwa punkta, za dysertację jeden, za rozwiązanie zarzutów trzy, za zbijanie dwa. *)
- n. 336. Kartkę każdy sędzia ma podpisać i zamknąć i oddać prezesowi. Jeśli prezes był delegatem Jenerała lub prowincyała wówczas ma te kartki nienaruszone odesłać do Delegującego, chyba że otrzymał pozwolenie, aby kartki otworzył. Prezes w obec sędziów kartki otwiera i im okazuje. Te

*) Każdy punkt wolno dzielić na 4 części. Tak np. za examin w miarę dobrych lub słabych odpowiedzi można dać 2 lub $1\frac{3}{4}$ lub $1\frac{2}{4}$ lub $1\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{2}{4}$, $\frac{1}{4}$. Tak samo za inne części konkursu dzielić wolno punkta. Gdyby wszyscy sędziowie komu dali po 10 punktów wówczas za cały konkurs odniósłby kandydat świetne uznanie czyli otrzymałby 60 punktów. Patrz przebieg konkursu w Jeruzolimie niżej.

zaś kartki, które otrzymał od prezesa delegata Jenerał lub prowincyał otwiera w obec dwóch lub trzech ojców. Niezdolnymi są ci, którzy nawet 30 punktów nie odnieśli. Takich do drugiego konkursu więcej się nie dopuszcza, chyba, że pracą niewątpliwą znacznie postąpili w nauce. W części za zdolnych ale do katedr nie sposobnych uważa się tych, którzy nad 30 punktów odnieśli. Tacy mogą się zgłosić do ponownego konkursu. Którzy 40 punktów otrzymali mogą być lektorami w mniejszych studyach t z. prowincyonalnych. Za dobrych uważa się tych, którzy odnieśli 48 punktów. Lepsi są ci, którzy od 48 do 57 punktów odnieśli. Najlepsi są ci, którzy od 58 do 60 punktów otrzymali. Nikomu atoli 60 punktów dawać nie należy, chyba że ktoś wszystkie części konkursu na pamięć i najświetniej odbył, tak, że profesorem, mistrzem prawdziwym się okazał wyrobionym. *)

- n. 340. Lektorom pod karą kławy latae sententiae nie wolno ani prywatnie ani publicznie uczyć, bronić, pochwalać nauk błędnych, podejrzanych lub uczącym takich błędów sprzyjać itd.
- n. 343. Jeden ma być lektor filozofii, który w przeciagu trzech lat ma wyłożyć logikę, metafizykę, etykę i jeneralną fizykę.
- n. 344. Lektor fizyki i matematyki przez dwa lata ma uczyć.

*) R. 1893 dnia 16., 17., 18. sierpnia w Jerozolimie odbył się examinkonkursowy z filozofii Składał go O. Ludwik Ciganotto. Prezesem był sam O. Jenerał, sędziowie: O. Jakób Ghezzi, O. Norbert Golichowski, O. Cypryan Verdiani, lektorowie jubilaci O. Michał Pistilli, O. Barnabasz Sotiri, lektorowie aktualni. Examinatorami byli O. Emil Crivelli i O. Józef Antoni Schalkhammer lektorowie jeneralni. Kandydat miał od dwóch egzaminatorów 47 pytań z filozofii. Po pytaniach i odpowiedziach kandydat przystąpił do O. Prezesa i z urny pełnej kartek z pytaniami wyjął sobie trzy pytania. Wybrał sobie z nich jedno (Utrum anima sit per creationem) i wyszedł z auli, aby się na wykład przygotować. Po 20 minutach wrócił przed sędziów i przez pół godziny mówił na powyższy temat. Po tym wykładzie przystąpił znowu do urny i wybrał sobie pytanie: Utrum divina providentia sit admittenda. Po tym akcie zaprowadzono kandydata do osobnej celi i zamknęło go na 24 godzin dawszy mu dozorcę kapłana. Dnia 17. sierpnia czyli po upływie 24 godzin wprowadzono kandydata do auli przed prezesa i reszty sędziów jakoteż całego zgromadzenia zakonników, gdzie też odczytał swoje wypracowanie. Dwaj egzaminatorowie postawili mu po trzy zarzuty, które zbijał. Po tem przystąpił znowu przed prezesa i wyjął z urny z pomiędzy też tam złożonych dwie, którym na wolnej stopie na piśmie zarzuty postawił i na drugi dzień 18. sierpnia sędziom przedłożył. Wieczorem zesłali się sędziowie z prezesem na czele i na kartkach dali ocenę zdolności kandydata. Wynik punktów był 49 $\frac{3}{4}$. O. Jenerał dodał mu osobno punkt jeden, tak że w dekrecie odczytanym publicznie przyznano kandydatowi 50 $\frac{3}{4}$ punktów. Na podstawie tego O. Ludwik Ciganotto został lektorem filozofii w Jerozolimie.

- n. 350. Teologii mają uczyć dwaj lektorowie przez 4 lata. Jeden z nich ma uczyć dogmatyki i historii kościelnej drugi moralnej i prawa kanonicznego.
- n. 351. Trzeci lektor ma uczyć biblijnych rzeczy, archeologii, hermeneutyki i exegetyki.
- n. 354. Niedbałych, źle się prowadzących lektorów należy podawać do O. Jenerała, który ich usunąć każe.
- n. 362. Lektorów-jubilatów mianuje tylko O. Jenerał.
- n. 363. Prefekt studjum ma co rok dwakroć posyłać świadectwa o lektorach do O. Jenerała i takie same składać w archiwum klasztoru.
- n. 364. Lektorów - jubilatów liczbowych może być tyle, ile jest studjów. Inni są tylko nadliczbowymi.
- n. 367. Lektorowie-jubilaci mają te same przywileje itp. łaski, jakie są udzielone doktorom, mistrzom teologii.
- n. 368. i 369. Biretów, pierścieni atoli nosić im nie wolno.
- n. 370. Lektor jubilat ma być prefektem studjum.
- n. 371. Do prefekta należy czuwać nad życiem, obyczajami, nauką lektorów i studentów itp. patrz wyżej n. 363.
- n. 382. W głównych klasztorach powinien być lektor Casuum conscientiae, reguły zakonnej, ascetyki i mistyki.

Alfabetyczny spis osób i rzeczy.

	Stronica		Stronica
Alexander	21	Buław Jakób	26
Andruszkiewicz Franciszek	29	Bykowski Antoni	18
Andrzej ze Lwowa	12	Byliński Izydor	29, 53
Aniszewski Benedykt	25	Charkiewicz Juwenalis	39
Antoni Padewski	16, 17, 27, 32	Charznicki Dyonizy	22
Antoni z Poznania	8	Cherubin	5
Antoni z Radomska	5	Chrapowicki Franciszek	14
Anzeryn Benedykt	6, 66	Chrzanowski Bonawent.	17
Arczyński Seb.	25, 53	Chrzastowski Cypryan	10
Ardecki Floryan	28	Ciechanowski Floryan	19
Artowicki Atanazy	18	Cybański Grzegorz	24
Augustynowicz Wawrz.	28	Czachowski Bonifacy	10
Bachmiński Bonaw.	39	Czada Łukasz	45
Balawander Jan	22	Czarnotta Pius	50
Barankiewicz Mikołaj	25	Czarcasty Mikołaj	35
Bartman Wojciech	29	Damirski Cypryan	8, 14, 52
Bartochowicz Cypryan	18	„ Kazimierz	24
Batraniec Gierard	50	Dąbrowski Cypryan	12
Bernardyn z Bydgoszczy	9	Dąbrowski Sebastyan	52
„ „ Dębowiec	6	Dączyński Floryan	15
„ „ Neapolu	8	Długosz Stanisław	22
„ „ Sambora	9	Dobraszewski Adam	52
„ „ Warszawwy	11	Dobraszewski Urban	20
„ „ Wilna	14	Dobrowiejski Gabryel	27, 53
Bidziński Hilary	22	Dobrowolski Archanioł	45
Biernatt Witalis	50	Dobrowolski Regalat	39
Biglewicz Ambroży	17, 52	Dobrzyniecki Adam	11
Biskupi z zakonu	9, 17	Donner Hieromin	54
Błachowicz Piotr	50	Doroszewski Ludwik	54
Bogneyzer Gofryd	33	Dost Mikołaj	24
Bogneyzer Wiktor	33	Drozdowski Joachim	29, 54
Borzykowski Franciszek	21	Dyonizy	22
Bośnia Sebastyan	22	Dzierzgowski Hieronim	14
Braun Bonawent.	26	Ergatter Bonawent.	50
Brelski Kazimierz	14	Estka Wawrz.	35
Brykner Ludwik	17	Fagos Bonawentura	22
Brzozowski Dominik	26	Feichtinger Sylwery	44
„ Hugolin	40, 41	Fiala Anzelm	33
„ Jan	38	Filozofia: Brześć	20, 26

	Stronica		Stronica
Filozofia: Janów	13	Grzegorz z Kościany	12
Lublin 8, 13, 20, 29, 32, 35		Gurski Józef	36, 40
Lwów 12, 20, 27, 31, 32, 33, 47		Halkiewicz Lambert	40
Przyrów	30	Hennik Antoni	24
Radom	14	Helmich Amand.	45
Rzeszów 20, 6, 27, 29, 30, 31, 40		Heretycy	29
Sambor 6, 20, 25, 26, 23, 35		Herl Eugeniusz	43
Sokal	14, 22	Herman Jan	49
Zasław	20, 33, 34	Hlause Anioł	16
Zbaraż	20	Hodyński Wolfgang.	40, 41
Fogilewicz Bernardyn	17	Horak Eugeniusz	38
Folczykiewicz Daniel	19, 54	Horodecki Dydak	20, 29
Franciszek	38	Jagniński Teodul	44
„ z Przeworska	11	Jan	11
„ z Zamościa	11	Jan Chrzyciel	6
Frantz Achacy	43	„ z Dukli	13, 14, 34
Fredro Gabriel	9	„ „ Koszyczek	5
Frigowski Franciszek	53	„ „ Stobnicy	5
Gajer Sarkander	43	„ „ Wilna	13
Gajowski Samuel	53	„ „ Wojnicza	5
Gamalski Serafin	23	Janczewski Floryan	13
Garbowski Ludwik	20, 23, 53	Janecius Stanisław	14
Garguliński Apolinary	51	Janidło Ludwik	8, 10
Gaudiosus (patrz Gieraczek Gaud) 38		Jantsch Tymoteusz	51
Gawroński Poncyan	19	Jarocki Franciszek	25
Gieler Rajmund	37	Jaszke Jacenty	45
Gieraczek Gaud.	43	Jaszczurowski Maciej	37
Giernocki Ignacy	19, 53	Jaworski Bonawentura	22
Gigniewski Maryan	24	Iglawer Iwo	45
Gincell Henryk	16	Ink (patrz Tolko)	
Girka J. Kanty	35	Jordan Andrzej	32
Glattz Tomasz	36	Kafka Tym.	30
Glaywiz Bernardyn	52	Kaliski Franciszek	15
Gobrzydowski Ludwik	13	Kalmerski Wincenty	15
Gochowski Dominik	29	Kamiński Jan	24
Godurowski Leon	5	Kamiński Honorat	31
Godziszewski Jerzy	9	„ Stefan	38, 54
Golbacki Władysław	29	Kanonista	5, 12, 16, 23, 32, 39
Golichowski Norbert	48, 56	Kapiński Daniel	26
Gowarzewski Michał	41	Karczyński Feliks	24
Grąkowski Cherubin	38	Kardel Cherubin	39, 54
Grobski Hilary	14	Karol z Czernichowa	18
Grodecki Floryan	12	Karpiński Eleutery	38
Grodzicki Stanisław	8, 16	Kazuista	6, 11, 36, 45
Gruszecki Dominik	22	Kędziorski Pafnucy	41
„ Franciszek	18	Kenc Franciszek	54
		Kerner Łukasz	44

	Stronica		Stronica
Keszcycki Jacenty	17	Kuźmicki Jacenty	50
Kiebański Ursyn	39	Kwieciński Andrzej	23
Kierenowicz Atanazy	40	Kwolek J. Kap.	20, 28
Kierzkowski Albert	12	Lankiewicz Andrzej	43
Klasztory: w Czerniakowie	11	Lasocki Benigny	13
„ w Górcie	11	„ Jan	10
„ w Krakowie	43	Lass Ambroży	31, 54
„ w Ostrzeszowie	11	Lędzki Stefan	16
„ w Zamartem	11	Lektorowie włoscy	20
Klockowski Alexander	45	Leonard	5
Kłodnicki Jerzy	13	Lewicki Felicyan	27, 34
Kochanowski Dominik	8, 15	Lingwista	6, 14
„ Franciszek	8, 15	Lisowski Hieronim	35
Koczanowski Bernardyn	8	Liturgiści	32
Komborski Piotr	29	Lizieniewicz Karol	22
Kominek Andrzej	49	Lux Felix	51
Kondratowicz Adryan	15	Łoza Piotr	38
Konkursa	20, 25 29, 31, 32, 59	Łoziński Kornel	48
Konstanty z Lipnicy	6	Łukaszewicz Andrzej	28
Konstantynowicz Serafin	39	Łuszczyński Antoni	29
Korzyński Jędrzej	45	Majeranowski Franciszek	23
Kotficki Benedykt	27, 32, 34, 37	Makowski Urban	50
Kozerowski Franciszek	22	Małecki Bonawentura	42
Koszorski Piotr	49	Manner Hieronim	42
Kozlewski Franciszek	33	Marcin z Przeworska	6, 66
„ Placyd	17	Markowski Kassyan	45
Kozłowski Jacenty	25	„ Paweł	25
„ Paweł	22	Marya P.	8, 15, 19, 30, 33
Krajewski Hieronim	52	Maryan z Jeziorka	5
Krasiczyński Kolumb	40	„ z Kościany	12
Krasowski Bonawentura	24	Maszkowski Rafał	8, 11
Krauzowicz Ignacy	23	Matysiewicz Wiktor	14
Kreczman Felix	39	Matyaszewicz Kanty	34
Krokowski Felicissimus	54	Mazowiecki Hadryan	45
Kromer Aniol	8, 14	Meszner Wawrzyniec	50
Kroniki	7, 14 19	Mętnowski Kazimierz	22
Krupski Berard	24	Mianowski Hieronim	51
Kruźbicki Ambroży	44	Michał Archan. (św)	27
Krzeszkiewicz Paulin	29	Michałowicz Bernardyn	19
Kubaczek Felix	51	Michałowski Franciszek	28
Kuczkiwicz Klaudiusz	49	Miekrzyński Duklan	38
Kudielka Leonard	42	Mikołajski Jan	31
Kukliński Augustyn	32, 54	Milczański Placyd	24
Kulbiński Bartłomiej	32, 54	Mirczyński Wenanty	28
Kulpowicz Roman	24	Misyonarz	5, 6, 35
Kunicki Kasper	11	Moralna Teologia 20, 22, 25, 26, 27, 28,	
Kurski Maciej	17	29, 31, 32, 33	

	Stronica		Stronica
Morawski Wincenty	8, 10, 12	Poeta	11
Moskalski Krescencyan	45	Połaniecki J. Kapistr.	27
Miick Malachiasz	54	Pomaralski Franciszek	24, 53
Nagórski Hieronim	19	Ponczkiewicz Franciszek	18
Narmąc Kazimierz	23	Pruski Feliks	51
Niegardowski Szymon	22	Przybiński Hieronim	6
Nowacki Celestyn	16	Przybylski Andrzej	26
Nowicyaty: w Leżajsku	25, 30	Przyłęcki Franciszek	36, 54
„ we Lwowie	30, 37	Przyłuski Piotr	40
„ w Łukowie	30	Przytułowicz Cyprian	22
„ w Sokalu	30, 66	Pyszewski Prosper	40, 41
Nurkiewicz Jakób	22	Radolski Dyonizy	19
Obarski Leoney	42	Radoński Franciszek	17
Oblendorfer Jan	38	Radziszewski Piotr	35
Obrepalski Augustyn	35	Rakowski Michał	19
Obugiel Mikołaj	8	Rawski Franciszek	15
Ogonowski Fortunat	43	Rayszewicz Franciszek	15
Okólski Jan Kap.	53	Razmusiewicz Symforian	41
Okoniewski Bernardyn	23	Rediger Benedykt	50
Olexiński Tadeusz	49	Rębarski Wincenty	44
Olexiowicz Krzysztof	24	Rochmaniusz Andrzej	7, 10, 19
Orchowski Chryzostom	53	Rosseli Hanibal	5
Orejowski Chryzost.	22	Roszkowski Ambroży	18
Orłowicz Bernardyn	11, 52	Rottermundt Gabryel	16
Orłowski Ignacy	28, 53	Rozbaud Eliasz	40
Pabel Alojzy	37	Roznerski Mateusz	27
Paluchiewicz Benwenuty	51	Rubrycyści	19, 45
Paszkiewicz Michał	35	Rudawski Ludwik	29
Parafianowicz Teodor	33	Rudert Atanazy	50
Parth Ignacy	36	Rumer Grzegorz	43
Pastwój Łazarz	36	Rusiecki Jan	42
Paszczyński Andrzej	17	Rybnicki Cyryn	43
Perneker Alojzy	44	Rychter Bonaw.	37
Piegza Maciej	50	Rydzewski Elzeary	36
Piasecki Samuel	50	Rykalicz Franciszek	16, 52
Piegzowski Maciej	44	Ryszkowski Seweryn	30, 54
Pienkowicz Floryan	17	Rzebski Franciszek	22
Pierakowski Ubald	50	Rzeczkowski Dominik	16
Pikułski Gaudenty	33, 36	Rzekiecki Cyprian	10
Piotr z Poznania	9	Rzeszotarski Franciszek	13, 52
Piotr ze Skjerniewa	10	Rzymiszki Hipolit	31, 54
Pleszowski Gabriel	19	Samowicz Franciszek	40
Pluciński Augustyn	40	Samuel z Lublina	15
„ Kolumban	49	Saplica Wincenty	39
Pociszewski Michał	18	Saulig Ludwik	42
Podborski Jakób	10, 52	Sawicz Franciszek	39
Podermański Kasyan	38	Scipio Campo Krzysztof	5

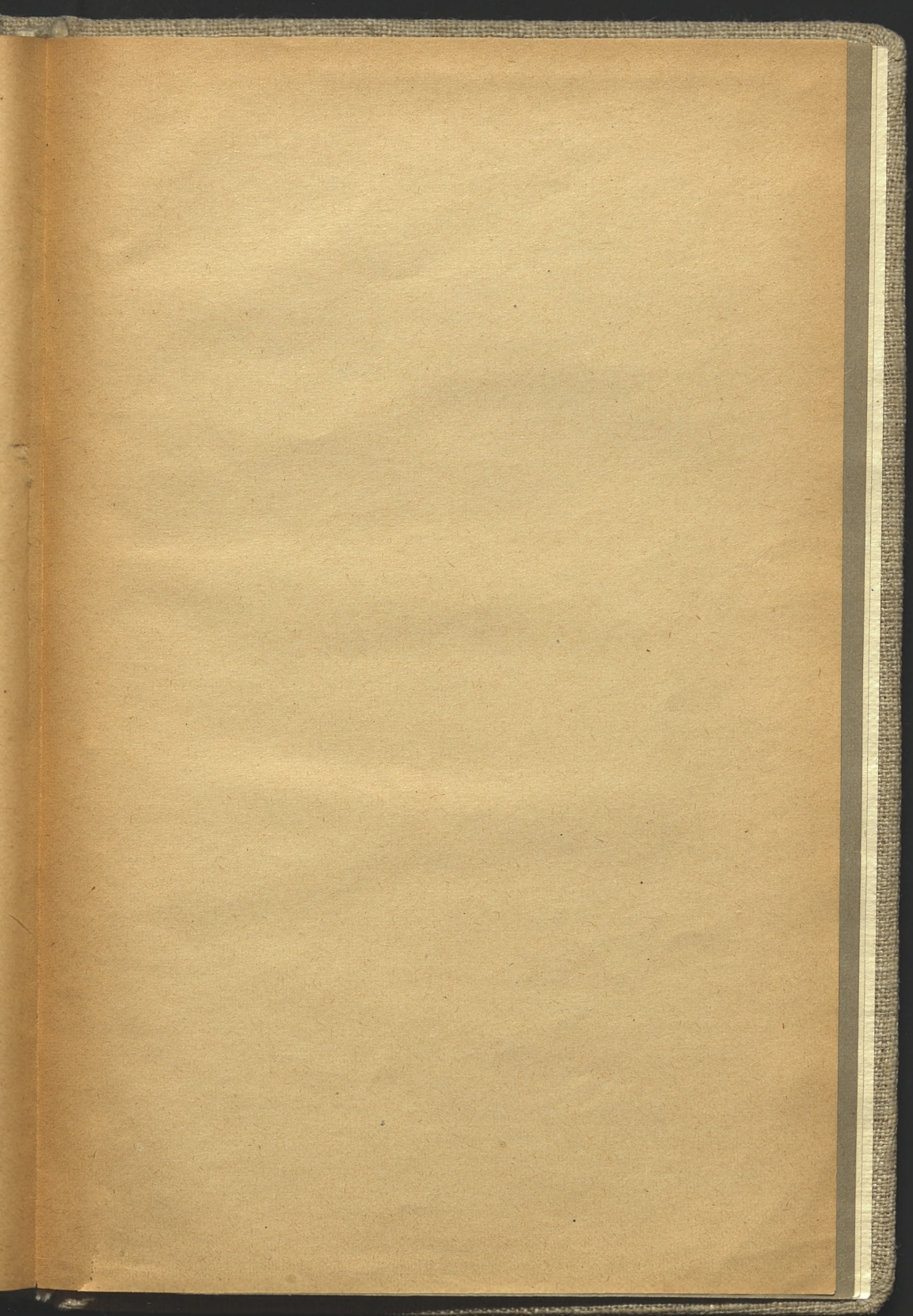
	Stronica		Stronica
Schiller Augustyn	23	Szczerzecki Roch	18
Schinke Władysław	42	Szczurek Karol	49
Schleyniger Patrycy	40	Szembek Lúdwik	9
Schulc Hipolit	17	Szembek Stanisław	11
Serwan Paschalis	44	Szembek Zygmunt	9
Serafin (być może że jest tym samym, co Konstantynowicz)	38	Szenczy Berard	25
Seryewicz Adryan	25, 53	Szmidt Kryspin	44
Sikorski Adiutus	50	Sznarski Ambroży	11
Sikorski Amand	39	Szperczyński Jan	28
Skalmirski Mikołaj	12	Szramborski Hon.	42
Skalski Gwalbert	44	Szulc Antoni	8, 16, 54
Skąpski Teofil	45	Szultz Wacław	44
Skarbimirusz Mikołaj	11	Sztemborski Archanioł	40
Słonczewski Sylwester	26	Szwayczewski Raymund	50
Słupie-Słupów	11	Szymborski Daniel	19
Smalawski Pacyfik	41	Szymon z Lipnicy	9, 15, 16, 42
Sminarski Franciszek	11	Szymon z Przeworska	17
Smogorzewski Piotr	10	Szymon z Wyszocic	6
Snioszkiewicz Dyonizy	27	Szyndlarski Klementyn	40, 41
Snioszkiewicz Ignacy	26, 53	Szysiecki J. Kap.	25
Sokołowski Maryan	16	Talaziński Iwo.	50
Sokulski Terency	40, 41	Tałpiński Anioł	54
Sommer Adryan	31	Tarczyński Benedykt	51
Sowiński Ludwik	20, 23	Tatka Marek	49
Stachnicki Ignacy	36	Teologia: 4, 7, 11, 12, 13, 25, 26, 27, 29	
Stanisław Korzeb	5	Thaner Maciej	45
Stanisław z Krasnego Stawu	6	Tolko Antoni	22
Stanisław ze Sanoka	6	Toloczko Bartłom.	33
Starczewski Leonard	9	Tramesz Antoni	18, 52
Stokowski Bonaw.	14	Trawski Ludwik	10
Stramski Jan	43	Trusiewicz Leon	51
Strugiewicz Bernar.	30	Trzciański Placyd	35
Strus Karol	29	Trzonowski Dezydery	34
Strużewski Benedykt	25	Turczyński Paschalis	38
Strzała Krzysztof	15	Turkotowicz Stanisł.	23
Studziński Franciszek	22	Turobiński Franc.	18
Studzieński Wawrzyniec	45	Twardochlebowicz Bernardyn	19
Stukliński Augustyn	39	Twardowicz Jan	30
Stulig Pacyfik	43	Twardowicz Waleryan	17
Suski Erazm	25	Twardowski Dyonizy	24
Święciecki Konstanty	39	Twardziński Paweł	40
Świetlik Remigi	39	Tycz Bruno	26, 53
Swirkliński Bonaw.	18	Tymoteusz	5
Switkowski Dyonizy	32	Tymiński Paschalis	31
Szczamburski Ant.	28	Tyszkowski Wenanty	32
Szczepaniak Leonard	49	Ulitowski Piotr	39
		Urbański Teofil	24

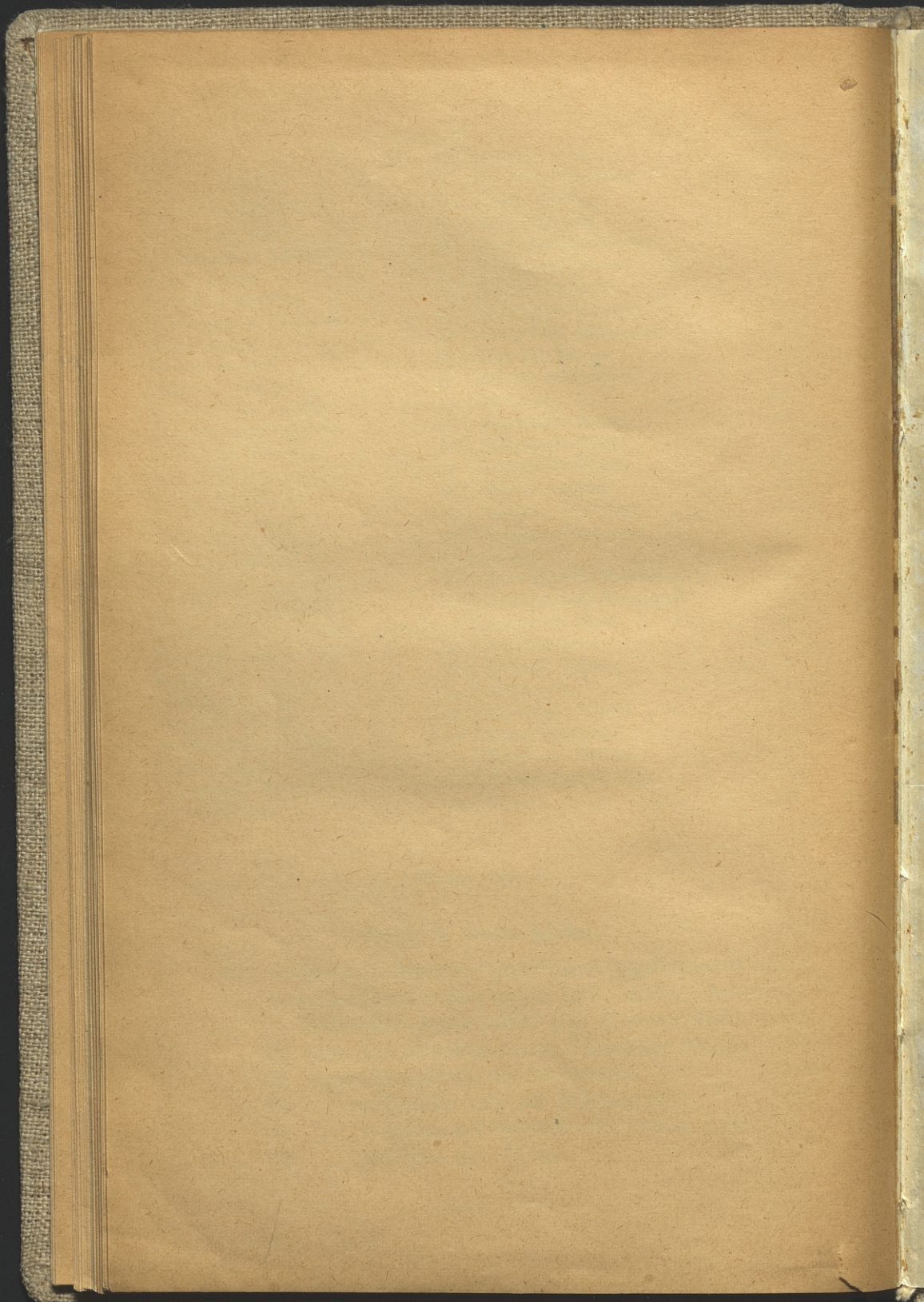
	Stronica		Stronica
Ustawy	55 — 60	Wroński Wincenty	50
Ustycki Marcei	44	Wszetecki Sylwester	42
Wadowiusz Benedykt	15	Wurszt Damazy	42
Walasiewicz Jerzy	23	Wurszt Duklan	42
Walczakiewicz Klemens	26	Wyrwiński Aleksander	22
Walter Antoni	45	Wyszomirski Kresc	37
Warpiesza Bonifacy	13	Zabłocki Ludwik	35
Wawrzyniec z Poznania	25	Zaczkowski Gabriel	35
Weyss Maced.	40	Zagajewski Aleksander	22
Werner Konrad	37	Zagórski Floryan	16
Węgliński Wiktor	35	Zajęcki Aleksander	23
Węgrzynowicz Jacenty	14	Zakon III.	39
Wieczorkowski Cyprian	13	Zakrzewski Junip.	43
Wieniawski Prokop.	17	Zakrzewski Paulin	19
Wierzbicki Bernardyn	36	Zakrzyński Michał	36
Wietrowski Maryan	38	Zakuba Samuel	18
Więckiewicz Dydak	15	Zalewski Fruktuosy	44
Wilczyński Stefan	33	Zaradnik Ferdynand	46
Wildawski Wiktor	45	Zaraza	22, 23
Wituński Augustyn	13	Zebrzydowski Bernardyn	19
Wituński Stanisław	13	Zebrzydowski Franciszek	19
Władysław z Gielniowa	12, 25, 27	Zgorzelski Rafał	26
Wojtkowski Benwenuty	49	Zieliński Daniel	13, 19
Wolan Jan	20	Zieliński Łukasz	20, 31, 54
Wolner Franciszek	45	Ziemia św.	35
Wolnicki Cyryak	36	Ziemliński Maryan	27
Wolnikiewicz Waclaw	29	Zuba Władysław	51
Woyna Jakób	9	Zulwiński Norbert	18
Wronowski Modest	54	Zwierzchowski Libory	39
Wroński Laur.	36	Żydzi	36

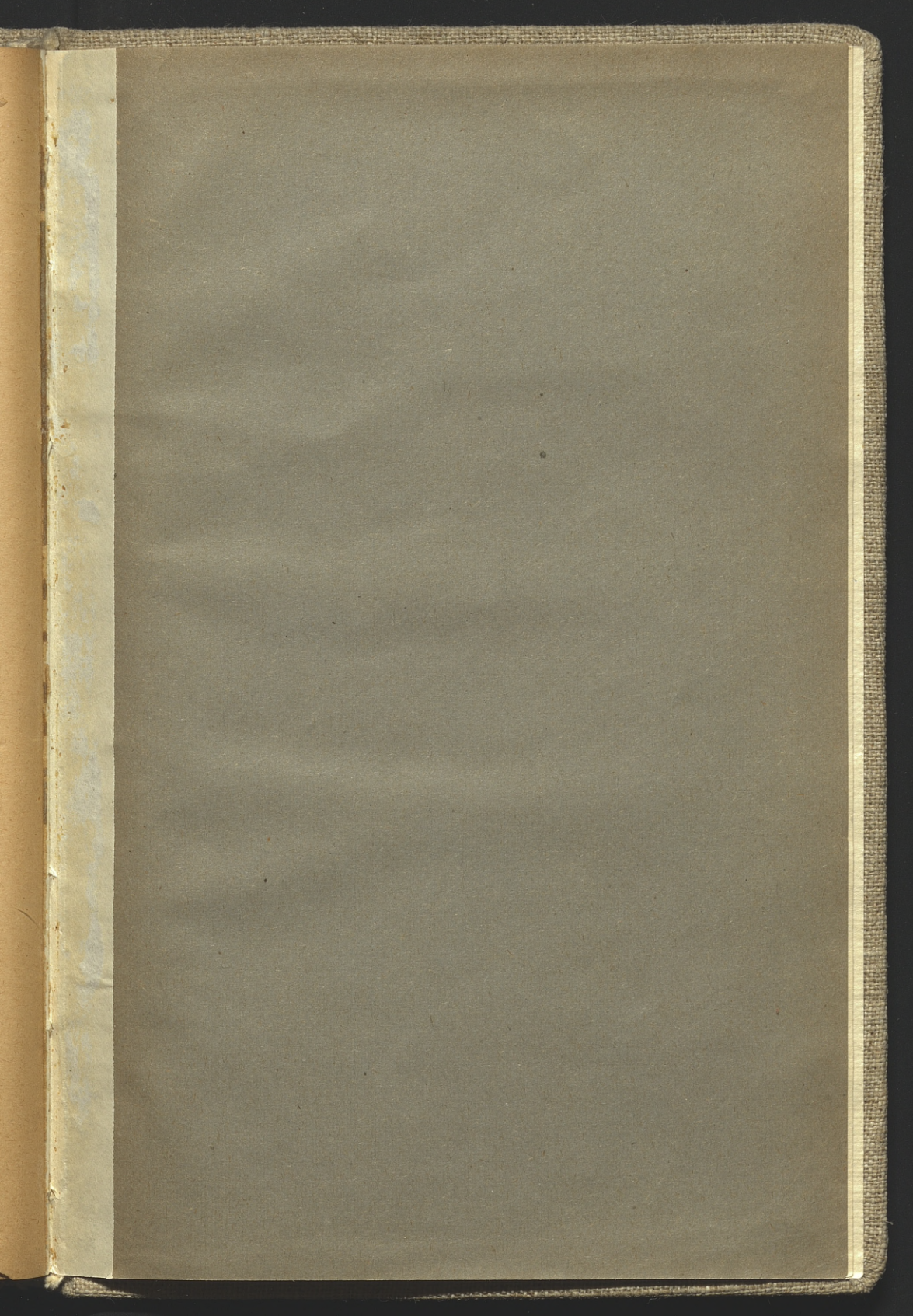
Koniec części II.

Błędy w czasie druku :

- str. 6. Obraz O. Anzeryna przechowuje klasztor samborski.
- „ 7. wiersz drugi z góry po r. 1597, dodać: Archiwum samborskie podaje śmierć jego 6. marca 1596.
- „ 12. przy Kierzkowskim czytaj Łubnie nie Tubnie.
- „ 26. czytaj Słoncewski nie Słończewski.
- „ 28. „ w Lublinie roku nie w Lublinier.
- „ 30. „ w Sokalu był Nowicyat od r. 1744 do 1882.
- „ 32. „ officiosae nie officiose.

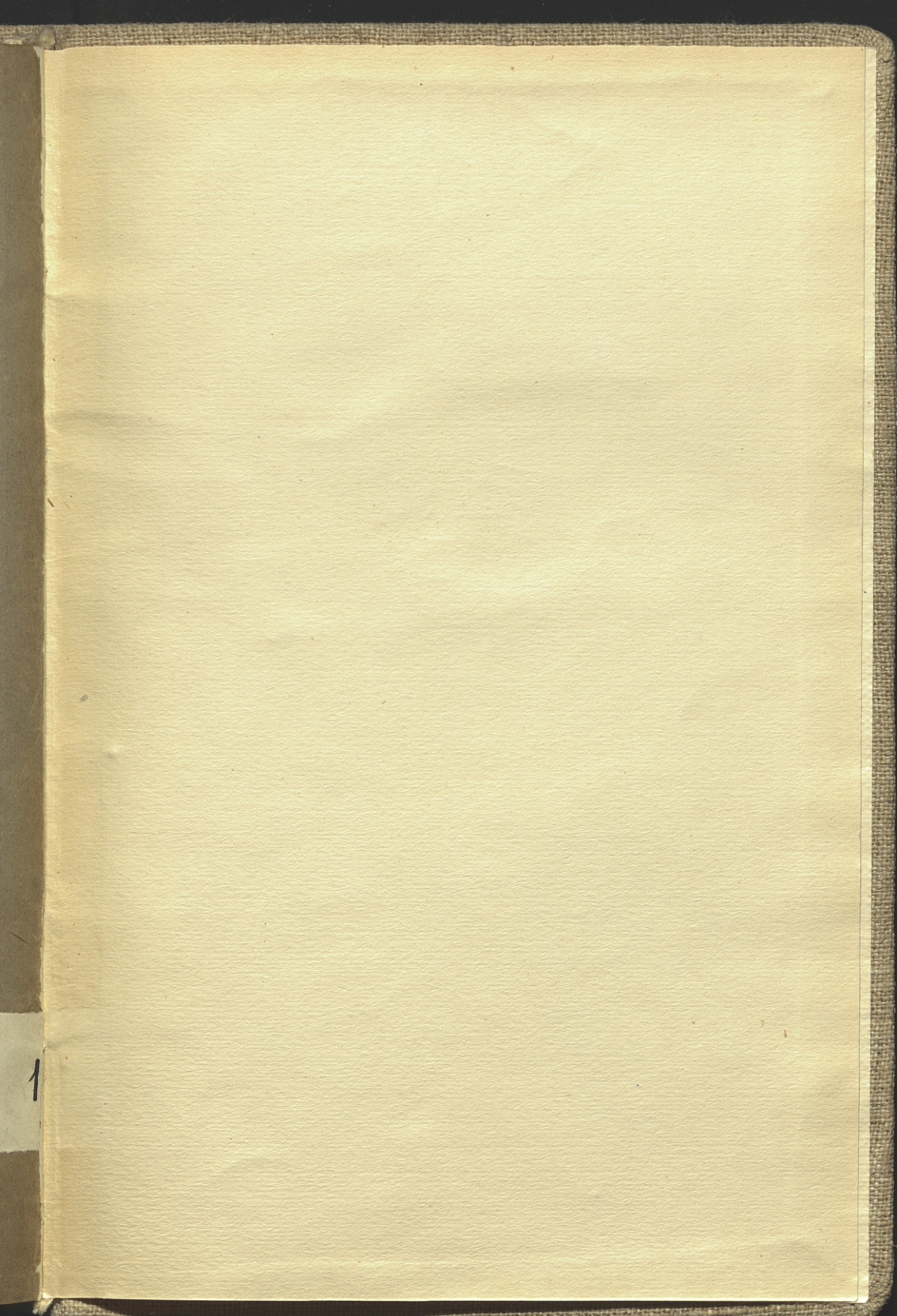

1

1

